

T.C.
Yeditepe Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Eğitim Yönetimi Ve Denetimi

**ENDÜSTRİ MESLEK LİSELERİ
ELEKTRİK ELEKTRONİK TEKNOLOJİLERİ
ALANINDA UYGULANMAKTA OLAN MODÜLER
ÖĞRETİM YÖNTEMİ İLE GELENEKSEL ÖĞRETİM
YÖNTEMİNİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ
ÇERÇEVESİNDE KARŞILAŞTIRILMASI**

Yüksek Lisans Tezi

Osman KARADENİZ

İSTANBUL, 2008

T.C.
Yeditepe Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Eğitim Yönetimi Ve Denetimi

**ENDÜSTRİ MESLEK LİSELERİ
ELEKTRİK ELEKTRONİK TEKNOLOJİLERİ
ALANINDA UYGULANMAKTA OLAN MODÜLER
ÖĞRETİM YÖNTEMİ İLE GELENEKSEL ÖĞRETİM
YÖNTEMİNİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ
ÇERÇEVESİNDE KARŞILAŞTIRILMASI**

Yüksek Lisans Tezi

Osman KARADENİZ

Danışman

Doç. Dr. Halil EKŞİ

İSTANBUL, 2008

T.C.
YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM YÖNETİMİ VE DENETİMİ ANABİLİM DALI

ENDÜSTRİ MESLEK LİSELERİ ELEKTRİK ELEKTRONİK
TEKNOLOJİLERİ ALANINDA UYGULANMAKTA OLAN
MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİ İLE GELENEKSEL ÖĞRETİM
YÖNTEMİNİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ ÇERÇEVESİNDE
KARŞILAŞTIRILMASI

Osman KARADENİZ

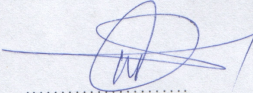
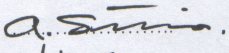
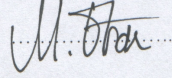
ONAY

Jüri:

Danışman :Doç. Dr. Halil EKŞİ

Üye : Yrd.Doç. Dr. Ahmet ŞİRİN

Üye : Dr. Mustafa OTRAR

.....

.....

.....

Yüksek lisans tezi onay tarihi: 04/12/2008

ÖNSÖZ

Günümüzün globalleşen dünyasında bilgi ve teknoloji ülkelerin gelişmişlik düzeyini belirleyen yegâne unsur haline gelmiştir. Bilim ve teknolojinin ön plana çıktığı dünyada, mesleki ve teknik eğitimin kalitesinin yüksek olması kaçınılmazdır. Mesleki eğitim kalitesinin yüksekliği teknolojik gelişmelere hızlı adaptasyonu sağlayacaktır.

Mesleki eğitimin geliştirilmesi, iş hayatındaki gelişmelerin izlenmesiyle ve meydana gelen değişikliklerin eğitime yansıtılmasıyla olacaktır. Teknolojik gelişmelere cevap verebilecek eğitim modelleri üzerinde çalışmalar yaygınlaşmaktadır. Avrupa Birliği kapsamında geçilen modüler öğretim yaklaşımıyla mesleki eğitime yeni öğretim programları hazırlanmıştır. Bu programlar ile mesleki eğitim kalitesini artırarak sanayi ve hizmet sektöründe hızlı değişim ve gelişimlerin yakalanması düşünülmektedir.

Bu araştırmada ki amaç yeni bir sistem olan modüler öğretim yöntemi ile önceden kullanılan geleneksel öğretim yönteminin Elektrik Elektronik Teknolojileri alanındaki uygulamalarını karşılaştırılarak yöntemler arasındaki farklılıkların ortaya çıkarılmasıdır.

Tez çalışmamda bana yardımcı olan öğretmen arkadaşlarıma, bana sabrından dolayı eşime, kızım Elif'e ve tez çalışmam süresince bana zaman ayıran, çalışmamın daha iyi olabilmesi için beni yönlendiren tez danışmanım sayın Doç. Dr. Halil EKŞİ'e tüm yardımları ve anlayışı için teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	i
İÇİNDEKİLER	ii
ÖZET.....	vii
ABSTRACT.....	viii
KISALTMALAR LİSTESİ.....	ix
ŞEKİL LİSTESİ.....	x
TABLO LİSTESİ.....	x
BÖLÜM I.....	1
1.GİRİŞ	1
1.1. PROBLEM DURUMU	2
1.2. PROBLEM CÜMLESİ.....	5
1.3. ALT PROBLEMLER.....	5
1.4. SAYILTILAR	6
1.5. ARAŞTIRMANIN SINIRLILIKLARI	6
1.6. TANIMLAMALAR.....	7
BÖLÜM II.....	9
İLGİLİ YAYINLAR	9
2.1. MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM	9
2.1.1. Mesleki Eğitim Kavramı.....	9
2.1.2. Mesleki Eğitimin Amacı.....	11
2.1.3. Mesleki Eğitimin Önemi.....	12
2.1.4. Türkiye’de mesleki eğitimin gelişimi	13
2.1.4.1. Mesleki ve teknik eğitimin tarihi	13
2.1.4.2. Cumhuriyet öncesi mesleki ve teknik eğitim	14
2.1.4.3. Cumhuriyet dönemi mesleki ve teknik eğitim	15

2.1.5. Mesleki ve teknik eğitim olan gereksinim.....	18
2.1.6. Mesleki ve teknik eğitimin yeniden yapılandırılması.....	19
2.2. AVRUPA BİRLİĞİ VE EĞİTİM.....	21
2.2.1. Avrupa birliği kapsamı	21
2.2.2. Türkiye Avrupa Birliği İlişkileri.....	22
2.2.3. Avrupa Birliği ‘nin Eğitim Politikaları	23
2.2.4. Avrupa Birliğinde Mesleki ve Teknik Eğitim	24
2.2.4.1. Kopenhag Süreci (29–30 Kasım 2002).....	25
2.2.4.2. Maastricht Konferansı (14-15 Aralık 2004) ve Maastricht Bildirisi..	26
2.2.4.3. Avrupa Birliğinde Mesleki Eğitim Alanında Uygulanan Programlar	27
2.3. ÖĞRETİM SİSTEMLERİ.....	28
2.3.1. Geleneksel Öğretim Sistemi	28
2.3.2. Modüler Öğretim Sistemi	30
2.3.2.1. Türkiye’de Mesleki Teknik Eğitimin Modernizasyonu	30
2.3.2.1.1. METGE Mesleki ve Teknik Eğitimi Geliştirme Projesi	31
2.3.2.1.2. MEGEP Mesleki Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi	32
2.3.2.2. Modüler Öğretim.....	35
2.3.2.2.1. Modüler Sistemin Özellikleri	37
2.3.2.2.1.1. Esneklik	37
2.3.2.2.1.2. Modüler Sistemin Aşamaları ve Modülün Sistem İçerisinde İşlevi.....	39
2.3.2.2.1.3. Öğrenme Hızında Farklılık	39
2.3.2.2.1.4. Önceki Çalışmaların Dikkate Alınması	39
2.3.2.2.1.5. Modüler Eğitim Sistemi ve İş Piyasası Yeterlilikleri	40
2.3.2.2.2. Modüler Öğretim Yöntem Ve Teknikleri.....	40
2.3.2.2.2.1. Öğrenme Stilleri ve Yaklaşımları	41

2.3.2.2.2. Öğrenci Merkezli Eğitim Yaklaşımını Esas Alan Yöntemler	43
2.3.2.2.3. Öğretmen – Öğrenci Etkileşimli Yöntemler	43
2.3.2.3. Modüler Öğretimde Ölçme ve Değerlendirme	44
2.3.2.3.1. Ölçme ve Değerlendirmenin Amacı	44
2.3.2.3.2. Ölçme ve Değerlendirme	46
2.3.2.3. Modüler Öğretim Materyalleri	47
2.3.2.3.1. Modül	47
2.3.2.3.2. Modülün Yapısı	48
2.3.2.3.3. Modülün Bölümleri	49
2.3.2.3.4. Açıklamalar	50
2.3.2.4. Modüler Öğretim Yönteminin Elektrik Elektronik Teknolojileri Alanında Uygulanması	52
2.3.2.3.1. Giriş	52
2.3.2.3.2. Öğretim Programı İle İlgili Genel Açıklamalar	53
2.3.2.3.3. Programın Uygulanmasına İlişkin Açıklamalar	59
BÖLÜM III	61
YÖNTEM (METODOLOJİ)	61
3.1. ARAŞTIRMA YÖNTEMİ	61
3.2. EVREN	61
3.3. ÖRNEKLEM	62
3.4. VERİ TOPLAMA TEKNİKLERİ	62
3.5. ÇÖZÜMLEME YÖNTEMLERİ	63
BÖLÜM IV	64
4. BULGULAR VE YORUM	64
4.1. GRUBUN DEMOGRAFİK YAPISINA İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER	64

4.2. AMAÇ BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER	68
4.3. AMAÇ BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN ARİTMETİK ORTALAMA VE STANDART SAPMALAR.....	71
4.4. İÇERİK BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER	73
4.5. İÇERİK BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN ARİTMETİK ORTALAMA VE STANDART SAPMALAR.....	79
4.6. ÖĞRETİMİN UYGULANMASI BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER	82
4.7. ÖĞRETİMİN UYGULANMASI BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN ARİTMETİK ORTALAMA VE STANDART SAPMALAR	86
4.8. DEĞERLENDİRME BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER	88
4.9. DEĞERLENDİRME BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN ARİTMETİK ORTALAMA VE STANDART SAPMALAR	93
4.10. EĞİTİMDE KARŞILAŞILAN SORUNLAR BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER	95
4.11. EĞİTİMDE KARŞILAŞILAN SORUNLAR BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN ARİTMETİK ORTALAMA VE STANDART SAPMALAR	97
BÖLÜM V	99
TARTIŞMA, SONUÇLAR VE ÖNERİLER.....	99
5.1. TARTIŞMALAR.....	99
5.1.1. Öğretmen Deneklerin Kişisel Bilgilerine İlişkin Tartışmalar.....	99

5.1.2. Öğretmen Deneklerin, Amaç Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Frekans, Ortalama ve Standart Sapmasına İlişkin Tartışmalar	100
5.1.3. Öğretmen Deneklerin, İçerik Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Frekans, Ortalama ve Standart Sapmasına İlişkin Tartışmalar	101
5.1.4. Öğretmen Deneklerin, Öğretimin Uygulanması Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Frekans, Ortalama ve Standart Sapmasına İlişkin Tartışmalar.....	103
5.1.5. Öğretmen Deneklerin, Değerlendirme Boyutunda Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Frekans, Ortalama ve Standart Sapmasına İlişkin Tartışmalar	105
5.1.6. Öğretmen Deneklerin, Eğitimde Karşılaşılan Sorunlar Boyutunda Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Frekans, Ortalama ve Standart Sapmasına İlişkin Tartışmalar.....	107
5.2. SONUÇLAR	108
5.2.1. Öğretmen Deneklerin Kişisel Bilgilerine İlişkin Sonuçlar	108
5.2.2. Öğretmen Deneklerin Amaç Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Sonuçları	108
5.2.3. Öğretmen Deneklerin İçerik Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Sonuçları	109
5.2.4. Öğretmen Deneklerin Öğretimin Uygulanması Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Sonuçları	110
5.2.5. Öğretmen Deneklerin Değerlendirme Boyutunda Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Sonuçları	111
5.2.6. Öğretmen Deneklerin Eğitimde Karşılaşılan Sorunlar Boyutunda Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Sonuçları	112
5.3. ÖNERİLER	112
KAYNAKLAR	115
EKLER	118

ÖZET

Endüstri Meslek Liseleri Elektrik Elektronik Teknolojileri Alanında Uygulanmakta Olan Modüler Öğretim Yöntemi İle Geleneksel Öğretim Yönteminin Öğretmen Görüşleri Çerçevesinde Karşılaştırılması

Mesleki ve teknik eğitim kurumları teknolojik gelişmelerle orantılı olarak piyasanın ihtiyaç duyduğu kalifiye elemanı yetiştirmekle görevlidirler. Özellikle modern teknolojinin yakalanması, teknolojiye adaptasyon ve teknolojiye yön verilmesi mesleki teknik eğitimin yetiştireceği kişilere yaratıcılık, problem çözme ve bilgi donanımını el becerisiyle kullanma yeteneği verilmesiyle sağlanır.

Mesleki ve teknik eğitim sanayileşmenin ve ülke kalkınmasının lokomotifidir. Durumunda olduğundan, mesleki eğitim programlarının beklentilere cevap verecek şekilde olması gerekmektedir.

Bu bağlamda öğrencilerin ilgi, istek ve yetenekleri doğrultusunda eğitim imkânı sağlanması ve sektörel gelişmelerin öğretim programlarına yansıtılması amacıyla mesleki ve teknik eğitim kurumlarında modüler öğretime başlanmıştır.

Modüler öğretim sisteminin amacı, öğrencilerin isteklerine bağlı olarak alan/dal seçimini yaparak okul sonrası istihdam imkânı bulacakları eğitimlerinin verilmesi ve öğretmenlerin de teknolojiyi yakından takip ederek öğrenci merkezli eğitimle sektörün ihtiyaçlarını karşılayacak öğrenciler yetiştirmelerini sağlamaktır.

Araştırma konusu hakkında geniş çaplı bir literatür taraması yapılmış ve dikkat edilecek hususlar belirlenmiştir. Mesleki eğitim, Avrupa Birliği ve eğitim, mesleki eğitimde geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretim yöntemi araştırılmıştır.

Araştırma anketi öğretmenlere uygulanmış ve yorumlanmıştır. Uygulanan anketlerin SPSS (Statistical Packet Social Sciences) programında istatistikleri çıkartılmış ve beklentilere ilişkin belli sonuçlar elde edilmiştir.

Kasım 2008

Osman KARADENİZ

ABSTRACT

The comparison of Modular Teaching Method and Traditional Teaching Method from points of teachers' view, which have been applied in the field of Industrial Vocational School and Electric and Electronics Technologies.

Vocational and Technical Education Institutions, parallel with technological developments, have the duty of training qualified personnel that market needs. Particularly, catching modern technology, adaptation to technology and guide technology are obtained by giving creativity to people, problem solving and converting knowledge he got to skills.

Since Vocational and Technical Education is in the state of being the locomotive of industrilization and reconstruction of the country., Vocational Educational programmes are required to be in the form of responding expectations. In this context, Modular Education has been started in the Institution of Vocational and Technical Education, for providing the opportunity of education and reflecting the educational programmes of sectorial developments in the direction of students' desires, wishes and abilities.

The aim of the Modular Education System is to provide to find the opportunity of employment after school by making field choice related to the expectations of students. Besides, the duty of the teachers, by pursuing the technology closely, is providing the training of the students by meeting the needs of the sector with student-centered education. A huge literature scanning has been made about the study and remarkable facts have been determined. Vocational Education, European Union and Education, Traditional Teaching Method in Education and Module Teaching Method have been researched.

Research survey has been applied to the teachers and have been commented on it. The statistics of applied surveys have been deduced in SPSS (Statistical Packet Social Sciences) Programme and obvious results have been obtained related to the expectations.

Kasım 2008

Osman KARADENİZ

KISALTMALAR LİSTESİ

METARGEM	: Mesleki ve Teknik Eğitim Araştırma ve Geliştirme Merkezi
MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
AB	: Avrupa Birliği
TİSK	: Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu
METGE	: Mesleki ve Teknik Eğitimi Geliştirme Projesi
MEGEP	: Mesleki ve Teknik Eğitimi Güçlendirme Projesi
MTEM	: Mesleki ve Teknik Eğitimin Modernizasyonu Projesi

ŞEKİL LİSTESİ

SAYFA NO

Şekil II.3.1	MEGEP'in önerdiği eğitim yapısı.....	37
Şekil II.3.2	Modüler Öğretim sistemi.....	40

TABLO LİSTESİ

SAYFA NO

Tablo 1	Öğretmenlerin Cinsiyet Değişkenine Göre Dağılımı.....	66
Tablo 2	Öğretmenlerin Kıdem Değişkenine Göre Dağılımı.....	67
Tablo 3	Öğretmenlerin Mezuniyet Değişkenine Göre Dağılımı.....	67
Tablo 4	Öğretmenlerin Branş Değişkenine Göre Dağılımı.....	68
Tablo 5	Öğretmenlerin Dal Değişkenine Göre Dağılımı.....	68
Tablo 6	Amaç Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için Frekans ve Yüzde Dağılımı.....	70
Tablo 7	Amaç Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri.....	73
Tablo 8	İçerik Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için Frekans ve Yüzde Dağılımı.....	75

Tablo 9	İçerik Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için Nitelikler için Aritmetik Ortalama ve StandartSapma Değerleri	81
Tablo 10	Öğretimin Uygulanması Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için Frekans ve Yüzde Dağılımı.....	84
Tablo 11	Öğretimin Uygulanması Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için Aritmetik Ortalama ve StandartSapma Değerleri.....	88
Tablo 12	Değerlendirme Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için Frekans ve Yüzde Dağılımı.....	90
Tablo 13	Değerlendirme Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için Aritmetik Ortalama ve StandartSapmaDeğerleri.....	95
Tablo 14	Eğitimde Karşılaşılan Sorunlar Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için Frekans ve Yüzde Dağılımı.....	97
Tablo 15	Eğitimde Karşılaşılan Sorunlar Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için Aritmetik Ortalama ve StandartSapma Değerleri.....	99

BÖLÜM I

1.GİRİŞ

Çağımızda teknoloji ve endüstri çağdaş toplum kültürünün ayrılmaz öğeleridir. Bu çağdaş oluşum, eğitimi, kuramsal, işlevsel ve yapısal yönden etkilemektedir. Bireysel sosyal ve ekonomik boyutlarıyla farklılaşma süreci içinde bulunan çağdaş eğitim anlayışında ekonomik boyut önem kazanmaktadır. Bu durum toplumların çağdaşlaşma girişimlerinden sanayileşme sürecini geliştirme ve ileri teknoloji kullanma gereksinimlerinin doğal sonucudur (Alkan ve diğerleri, 1996, s.1).

Bir toplumun gelişim ve değişimine yardımcı olan en önemli varlığı yetişmiş insan kaynağıdır. Bu nedenle küreselleşen dünyamızda tüm toplumlar işgücüne ve insan kaynaklarına yatırım yapma yarışı içindedirler. Bu yarış içinde ihtiyacı karşılayacak yetişmiş insan gücü eğitim ile sağlanır. Verilen eğitim toplumun gelişim ve değişimini karşılayacak şekilde olmalıdır. Böylece eğitim alan bireylerin endüstride ve sanayide kullanılan teknolojiye uyum sağlamaları kolay olacaktır. Bu noktada karşımıza sanayi ve endüstriye ara eleman yetiştiren mesleki ve teknik eğitim kurumları çıkmaktadır. Mesleki ve teknik eğitimi, endüstri ve iş çevrelerinin taleplerine cevap verebilecek bireylerin ihtiyaçlarını karşılamak üzere belirli meslek alanlarında verilen eğitim süreci olarak görmekteyiz.

Mesleki ve teknik eğitim sürecinde teknolojinin takip edilmesi ve eğitim sürecinin mesleklerdeki gelişen yeni teknolojilere göre yapılandırılması çok önemli bir husustur. Teknolojik gelişim ve değişimin kısa sürede endüstrideki yansıması, maksimum düzeyde verim ve gelir artışını olarak görülür. Bundan dolayı gelişen teknolojiye kısa zamanda uyum sağlanmalıdır. Bu işlevin gerçekleşmesi mesleki ve teknik eğitimin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde yapılandırılması ile olur.

1.1. PROBLEM DURUMU

Küreselleşen dünyamız da gelişen ve değişen sanayileşme beraberinde ekonomik, teknolojik ve eğitimsel ihtiyaçları getirmektedir. Uluslar arası düzeyde artan rekabete karşılık verecek kaliteli insan gücü önemli etken haline gelmiştir. Ekonomik boyuttaki globalleşme mesleki ve teknik eğitime yeni bir boyut kazandırmaktadır. Böylece teknolojik gelişmelere cevap verecek insana yatırım yapılarak bilgi ve teknolojinin öneminin kavranması sağlanmış olacaktır. Akabinde uluslar arası düzeyde rekabet gücü büyük oranda artacaktır. Bu gelişim ve değişim çağdaş toplumlar düzeyine ulaşmaya yardımcı olacaktır.

Çağımızda teknolojik gelişmeler ve bu gelişmelerin uygulamaya konulduğu endüstri yaşamın bütün boyutlarını etkilemektedir. Teknolojik olanaklarla desteklenen çağdaş endüstri, toplumun en dinamik kuvvetlerinden biridir. Endüstrileşmenin hızlanması toplumdaki kültürel, ekonomik, politik ve eğitim gibi temel sistemleri etkilemektedir. Endüstrileşme sürecinde meydana gelen hızlı gelişme, toplumu oluşturan diğer sistemler arasında kopukluklara neden olmaktadır. Endüstri ile eğitim sistemi ele alınırsa, endüstri ile kullanılan teknolojik düzeyi geliştikçe, insan gücünün nitelikleri de değişmektedir. Eğitim sistemi endüstride meydana gelen gelişmelere zamanında uyum sağlamazsa, iki sistem arasında kopukluk meydana gelmekte ve eğitim sisteminde kazandırılan beceriler endüstride geçersiz hale gelmektedir (Doğan ve Diğerleri, 1997, s.1).

Ülkemizin gelişen teknolojiye ayak uydurması ve akabinde rekabet edebilecek seviyeye gelmesi mesleki ve teknik eğitimin sistemin ihtiyaçları doğrultusunda eleman yetiştirmesiyle sağlanır. Sistem içerisinde bulunan bireylerden teknolojiyi anlayabilecek kadar temel becerilere sahip, ekip çalışması yapabilecek, değişikliklere kolayca adapte olup problem çözebilen, iletişim kurabilme gibi yeterliliklere sahip olmalarını istemektedir. Bu noktada devrede olması istenen mesleki ve teknik eğitim kurumları kendilerinden beklenen işlevi yerine getirebilecek yeterliliğe sahipler mi?

Yoksa gelişmelere kapalı, sektörlerin beklentilerinden uzak bir durumda karşımıza mı çıkmaktadırlar.

Sanayileşmeyi bir süreç olarak göreceğ olursak ülkeler bazında bizimde sürecin gerisinde kalmamız gerekir. Her gün gelişmekte olan teknoloji mesleki yeterlilikleri sorgular hale gelmektedir. Bunun sonucu olarak verilen mesleki programların geliştirilmesi zorunlu hale gelmektedir.

Bugüne kadar ülkemizde uygulanmakta olan mesleki eğitimde ki eğitim modeli; iş piyasasının gereksinimlerine karşılık verecek kalite ve yeterlilikten uzaktı. Ülkemiz sanayisinin en önemli problemi vasıfsız işgücünün gereğinden fazla, kalifiye işgücünün ise yetersiz olmasıdır. Geleneksel öğretim modeli üzerine kurulu olan mesleki eğitim sistemimiz de; okul sanayi işbirliği tam anlamıyla yerleşmemiştir. Bu durum verilen eğitimin teoride kalmasına, sonucunda ise uygulamada başarısız sonuçlar ortaya çıkarmaktadır. Eğitim ve istihdam sektörü arasındaki ilişkilerin üst düzeyde olması gerekmektedir. İş dünyası ihtiyaç duyduğu elemana sahip olabilmesi için eğitimin her kademesi (ilköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim) ile yakından ilgilenmelidir. Sanayi okul arası etkileşimin üst düzeyde olması gelişim ve değişimi tetikleyen unsurların oluşmasını sağlar. İşletmelerin etkili ve dinamik yapısı, eğitimin özellikle de mesleki teknik eğitimin kendisini yenilemesine olanak sağlayacaktır.

Büyük ve yoğun insan toplulukları, aşırı hareket, dinamizm, hızlı değişme, bilimsellik ve ileri teknoloji çağımızı karakterize eden başlıca niteliklerdir. Böyle bir gelişim ve dönüşüm ortamında eğitime de bilimsel ve teknolojik bir nitelik kazandırma gereği ortadadır (Alkan, 1997, s.9).

Ülkemizde mesleki ve teknik eğitime yüklenen misyon Türk Milli Eğitiminin amaçları doğrultusunda, sanayi ve endüstrinin ihtiyacı olan kalifiye yetişmiş insan gücünü hazırlamak. Bu görevi yerine getirmek için çok hızlı gelişen teknolojiyi yakından takip etmeli ve en kısa sürede adaptasyonu sağlayacak değişimleri gerçekleştirmesi gerekmektedir.

Son zamanlarda ÷lkemizde mesleki eğitim alanında yeniden yapılanmaya gidilmektedir. Bu yapılanma kapsamında geleneksel öğretim yöntemlerinin yerine mod÷ler sistem uygulamasına geçilmiştir. Mod÷ler sistem değişikliklere hızla cevap verebilecek esnek bir yapıya sahiptir. Bireylere yüksek standartlarda eğitim vermek amacındadır. Böylece istihdam da kalifiye eleman ihtiyacına asgariye indirilmiş olacaktır. Bu öğretim yöntemiyle özellikle mesleki eğitim alan kişi teknolojik gelişmelere kolay uyum sağlayacaktır. Yenilenen sistemle düzeylere göre genel, mesleki, uygulamalı eğitim, zorunlu ve seçmeli derslerden oluşturulan mod÷ller sonunda, gerekli yeterliliklere erişen öğrenciye sertifika verilmesi, yeterli sertifikaya sahip olan öğrenciye de diploma verilmesi öngör÷lmüştür.

Bu sistem ile yetişecek öğrencinin teknolojik gelişim ve değişime uyum sağlayabilecek düzeyde olması, sistemin hedefi yakalanmasında önemli bir etken olacaktır.

1.2. PROBLEM CÜMLESİ

Endüstri meslek liseleri elektrik-elektronik teknolojileri alanında görev yapan teknik öğretmenlerin kendi alanlarında uygulanmaya başlayan modüler öğretim yöntemi ile geleneksel öğretim yöntemini nasıl değerlendirmektedirler?

1.3. ALT PROBLEMLER

1. Endüstri meslek liselerinde görev yapan teknik öğretmenlerin geleneksel öğretim yöntemine göre alan derslerinin amaçlarını ne derece yeterli bulmaktadırlar?
2. Endüstri meslek liselerinde görev yapan teknik öğretmenlerin geleneksel öğretim yöntemine göre alan ders içeriklerini ne derece yeterli bulmaktadırlar?
3. Endüstri meslek liselerinde görev yapan teknik öğretmenlerin geleneksel öğretim yöntemine göre eğitimin uygulanmasını ne derece yeterli bulmaktadırlar?
4. Endüstri meslek liselerinde görev yapan teknik öğretmenlerin geleneksel öğretim yöntemine göre değerlendirme etkinliklerini ne derece yeterli bulmaktadırlar?
5. Endüstri meslek liselerinde görev yapan teknik öğretmenlerin modüler öğretim yöntemine göre modüllerin amaçlarını ne derece yeterli bulmaktadırlar?
6. Endüstri meslek liselerinde görev yapan teknik öğretmenlerin modüler öğretim yöntemine göre modüllerin içeriklerini ne derece yeterli bulmaktadırlar?
7. Endüstri meslek liselerinde görev yapan teknik öğretmenlerin modüler öğretim yöntemine göre eğitimin uygulanmasını ne derece yeterli bulmaktadırlar?
8. Endüstri meslek liselerinde görev yapan teknik öğretmenlerin modüler öğretim yöntemine göre değerlendirme etkinliklerini ne derece yeterli bulmaktadırlar?
9. Endüstri meslek liselerinde görev yapan teknik öğretmenlerin modüler öğretim yöntemine ile geleneksel öğretim yaklaşımına ilişkin görüşleri arasında nasıl bir fotoğrafla karşılaşıyoruz?

1.4. SAYILTILAR

- Seçilen örneklem evreni temsil edebilecek büyüklüktedir.
- Anket uygulamalarına Endüstri Meslek Liseleri Elektrik- Elektronik Teknolojisi Alanında görev yapan teknik öğretmenlerden gönüllü katılanlar cevap vermiştir.
- Uygulanan anket formu ölçme ve değerlendirme uzmanlarına inceletilmiştir.
- Uygulanan anket formunun geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır.
- Bu konuda yapılan literatür taraması araştırmanın geçerliliği açısından yeterlidir.

1.5. ARAŞTIRMANIN SINIRLILIKLARI

Bu Araştırma;

- 2007–2008 Eğitim ve öğretim yılında İstanbul ili Anadolu yakasındaki Endüstri Meslek Liselerinde görev yapan teknik öğretmenlerle sınırlıdır.
- Elektrik- Elektronik Teknolojileri Alanı öğretmenleriyle sınırlıdır.
- Araştırmaya katılan teknik öğretmenlerin görüşleri ile sınırlıdır.
- Anketteki sorulara verilen cevaplarla sınırlandırılmıştır.

1.6. TANIMLAMALAR

Beceri: Özel iş veya görevi yerine getirmek için gerekli bilgi ve deneyim ihtiyacı veya, eğitim ürünü, öğretim ve deneyim fikri ile birlikte bilginin türü hakkındaki teknik özelliklerdir (CEDEFOP,2002).

Geleneksel Öğretim Yaklaşımı: Eğitim ortamında büyük ölçüde öğretmen aktif, öğrencinin ise pasif konumda olduğu, çoğunlukla öğretmenin sözel anlatımına dayalı olan, öğretmen öğrenci diyalogunun oldukça düşük olduğu, belirli ölçüde soru cevap, tartışma gibi farklı ortamlara da yer verilen öğretim yaklaşımıdır (Taşpınar,1997:10).

Okul: Bireylere hem bilgi, beceri ve toplumun değerler birikimini aktarmakta, hem de onların dünyadaki gelişmelere göre yetiştirmelerine ortam hazırlamakla yükümlü bir kurumdur.

Teknoloji: Belli amaçlara ulaşmak için ya da belli sorunları çözmeye bilimsel ilkelerin uygulamaya konulmasıdır (Doğan ve Diğerleri, 1997, s.3).

Gelişim: Bireylerin kişisel ve mesleki yönden yeni olaylara adapte olma, ilerleme ve uyum sağlama süreci (Özmercan, 2006, s.8)

Sanayi: Ham maddeleri işlemek, enerji kaynaklarını yaratmak için kullanılan yöntemlerin ve araçların bütünü, işleyim, endüstri (<http://www.tdk.org.tr/tdksozluk>).

İşgücü: Herhangi bir meslekte belirli bir düzeyde mal ve hizmet üretimi ile ilgili yeterliliğe sahip bireyler (Doğan ve Diğerleri, 1997, s.3).

İstihdam: İşe yerleştirme anlamına gelir (Doğan ve Diğerleri, 1997, s.3).

Strateji: Önceden belirlenen bir amaca ulaşmak için tutulan yol. (<http://www.tdk.org.tr/tdksozluk>)

Mesleki Eğitim: Bireye iş hayatında belli bir meslekle ilgili bilgi, beceri ve iş alışkanlıkları kazandıran ve bireyin yeteneklerini çeşitli yönleriyle geliştiren eğitim (Doğan ve Diğerleri, 1998, s.5).

Mesleki ve Teknik Eğitim: Mesleki teknik eğitim birey-meslek-eğitim boyutlarından oluşan bir süreçtir. Ayrıca eğitimin bilimsel, teknolojik ve uygulama boyutlarını belirli bir bütünlük içinde ele alan ve belli bir mesleğin gerektirdiği yeteneklere ağırlık veren bir eğitimidir. Mesleki teknik eğitimin temel işlevi bireyleri sosyal ve ekonomik yönden yararlı, bireysel yönden kazançlı meslek alanlarına, hazırlamak ve başarılı olmalarını sağlamaktır (Alkan ve Diğerleri, 2000, s.147).

Modül: Ulaşılabilecek amaçları gösteren, amaçlara ulaşılması için gerekli etkinlikleri belirleyen, bunlara ne ölçüde ulaşılabildiği, ulaşılabilemediğini kontrol imkânı sağlayan, farklı öğrenme koşullarında bulunan bireylerin eğitiminde etkili biçimde kullanılabilecek özelliği taşıyan ve kendi içerisinde bütünlüğü olan öğretme-öğrenme kaynağıdır (Hızal,1983:129).

Modüler Öğretim Yaklaşımı: Bireysel öğretime dayalı, eğitim ortamında öğrencinin aktif olduğu ve davranışlarının ölçülebileceği, kendine özgü öğretim materyalleri ile öğrencide öğrenme ilgi ve isteği oluşturmayı amaçlayan öğretim yaklaşımıdır (Taşpınar,1997, s.10).

BÖLÜM II

İLGİLİ YAYINLAR

2.1. MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM

2.1.1. Mesleki Eğitim Kavramı

Eğitimin tarihi insanlık tarihi kadar eskidir. Bilenin bildiklerini bilmeyene öğretmesiyle başlayan bu süreç günümüze gelinceye kadar pek çok değişmelere uğramış ancak tek değişmeyen eğitimin taşıdığı değer olmuştur. Bireylerin eğitimi ulusların geleceği için değerli bir yatırım olarak görülmüştür ve eğitim süreçlerinde bir kamu hizmeti olarak kurumlaşmıştır (Kayhan, G. Eroğlu 1997, s. 24).

Eğitim, insana doğruyu, iyiyi, güzeli aramasına yardım edecek yolları, yöntemleri göstermek ve bilimsel yöntemlerle elde edilmiş doğruları, iyileri, güzelleri öğretmekle yükümlüdür (Başaran 2000, s.19).

Eğitim, “bireyin davranışında kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme süreci” olarak tanımlanmaktadır (Ertürk 1979, s.12). Eğitimi, toplumsal bir süreç olarak değerlendirirsek bu sürecin ekonomik boyutunda görmek zorundayız. Eğitimin ekonomik amaçlara dönük en çok görülebilen yönü, işgücü verimliliği artışına olan etkisidir. Eğitim bu yöndeki bir etki ile üretim sistemine, toplumsal anlamda da kalkınmaya katkıda bulunmaktadır.

Eğitimin üretime dönük boyutu daha çok mesleki eğitim (vocational education) ve yetiştirme (training) kavramları ile ifade edilmektedir. Ünal, Mincer’in “yetiştirme”yi, hem okuldaki eğitim sürecini hem de işteki öğrenme süreçlerini içerecek biçimde kullandığını ve “beceri kazandırmak veya işgücü verimliliğini geliştirmek için yapılan yatırımlar” olarak tanımladığını belirtmektedir (Ünal 1996,

s.97). Öte yandan mesleki eğitimin (vocational education) “kısmen genel eğitim, kısmen de yetiştirmeden oluştuğu” genel eğitimin (general education) “insanın

toplumu ve kültürü anlama kapasitesini geliştiren bir süreç” olarak ele alındığı görülmektedir (Ünal 1996, s.98).

Mesleki ve teknik eğitime olan ihtiyaç bir ülkenin gelişimini etkileyen en önemli etkenler doğal kaynaklar ve insan gücüne olan ihtiyaçtan kaynaklanmaktadır. Doğal kaynaklar ve insan gücüyle üretim olmaktadır. Doğal kaynaklardan faydalanmanın en iyi yolu insan gücünün planlanmış bir eğitimiyle mümkün olmaktadır.

Mesleki ve teknik eğitim; bilim ve teknolojiadaki gelişmelere paralel olarak, bireylere iş hayatındaki belirli bir meslekle ilgili bilgi, beceri, davranışlar kazandıran ve bireylerin yeteneklerini geliştiren eğitim sürecidir. Milli Eğitim Temel Kanununun 3. maddesine göre mesleki ve teknik eğitim; İlgi, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak ve onların, kendilerini mutlu kılacak ve toplumun mutluluğuna katkıda bulunacak bir meslek sahibi olmalarını sağlamaktır (METARGEM, 1997, s.1).

Alkan ve diğerlerine göre; mesleki ve teknik eğitim genel anlamda, bireysel ve toplumsal yaşam için zorunlu olan belirli bir mesleğin gerektirdiği bilgi, beceri ve pratik uygulama yeteneklerini kazandırarak bireyi zihinsel, duygusal, sosyal, ekonomik ve kişisel yönleriyle dengeli biçimde geliştirme sürecidir. Mesleki ve teknik eğitim; birey, meslek ve eğitim boyutlarının dengeli bir biçimde bir araya getirilmesinden oluşmuş bir eğitim sürecidir ve bireyin tüm yönleriyle gelişimini esas almaktadır. Mesleki ve teknik eğitim topluma dönük, istihdama dayalı, tüm eğitim kademelerini kapsayan, kuram ile uygulama ve iş ile eğitimi bütünleştiren bir nitelik taşımaktadır (Alkan ve Diğerleri, 1998,s.3).

2.1.2. Mesleki Eğitimin Amacı

Mesleki eğitim, bireye yaşamını kazanması için belirli bir meslek alanına ilişkin bilgi beceri ve alışkanlıkları kazandıran ve bireyin kabiliyetlerini çeşitli yönleri ile geliştiren eğitim sürecidir (Gürol, 1997, s.12).

Mesleki ve teknik eğitim; toplum ve bireylerin gerekli ihtiyaçlarını karşılamak üzere belirli bir meslek alanına ilişkin bilgi, beceri ve davranış kazandıran, bireyin yeteneklerini geliştirerek toplumda sosyal ve ekonomik yönden güçlü olmasını sağlayan bir süreçtir. Bireylerin endüstri, tarım, ticaret ve diğer hizmet alanlarında bir meslek sahibi olarak hazırlanmasını, meslek içinde geliştirilmesini, meslek değiştirmeleri için örgün, yaygın ve çıraklık eğitiminde uygulanacak ilkelerin bir sistem bütünlüğü içinde belirlenmesini hedefler (MEB, 2005, s.11).

Eğitimin önemli bir boyutu olan mesleki ve teknik eğitim, oldukça farklı mesleki alanlarda ve kompleks yapıdadır. Mesleki teknik eğitimin en önemli görevi istihdam dünyasına iş gücü yetiştirmektir. Görev yapacak iş gücünde aranan nitelikler ise farklılık göstermektedir. Çünkü bilgi çağı, mal ve hizmet üreten iş gücünde aranan beceri düzeyini ve sorumluluğunu artırmış bulunmaktadır (Metargem,1999:4-24).

Doğan'a göre mesleki teknik eğitimin esas amacı; endüstride kullanılan insan gücünü hazırlamaktır. Endüstride kullanılan üretim metotları, araç ve gereçler değiştikçe, yetiştirilen insan gücünün özellikleri de değişmektedir. Bu bakımdan mesleki ve teknik eğitim, teknoloji ve bilimsel çalışmalar arasında çok yakın bir ilişki bulunmaktadır (Doğan ve diğerleri, 1997, s.6).

Mesleki ve teknik eğitim bireyi etken bir yaşama hazırladığına göre insan kaynaklarını yararlı toplumsal amaçlar için değerlendirmekte ve bu yolla kültürel, ekonomik, bireysel gelişmeye hizmet etmektedir. Demokratik bir ortamda gençleri yaşama hazırlamada mesleki ve teknik eğitimin esas aldığı üç ana hedef vardır;

- 1- Uygun öğrenme ortamını sağlamak,
- 2- Gerekli becerileri geliştirmek,
- 3- İstenilen davranışları oluşturmak (Alkan, Doğan, Sezgin,1998, s.7).

2.1.3. Mesleki Eğitimin Önemi

Mesleki ve teknik eğitim; toplumsal hayatın her alanında insan gücünü olumlu ve üretken biçimde kullanmak için piyasanın istediği nitelikli ve becerikli teknik elemanlar yetiştirmeyi amaçlar.

Küreselleşen dünyamızda, sürekli gelişen teknoloji ve endüstri, toplum kültürünün ayrılmaz parçalarını oluşturmaktadır. Gelişmiş ülkeler teknoloji üretecek ve kullanabilecek insan gücünü üst yetiştirmek için eğitim sistemleri üzerinde çalışmalar yaptıkları görülmektedir. Değişim, gelişim ve devamında kalkınmayı amaçlayan toplumlarda kalifiye insan yetiştirilmesi verilen eğitimle orantılıdır.

Eğitimin hem toplumsal kalkınmaya katkı sağlayacak hem de sosyal ortamda gereksinim duyulacak bireylerin teknik becerilerini geliştirecek şekilde verilmesi gerekmektedir. Bu sayede hem toplumsal kalkınmadaki ara insan gücü ihtiyacı hem de bireylerin bir meslek edinmeleri sağlanacak. İnsanların sosyal hayatlarında önemli bir yer tutan meslek sahibi olma olgusu ve eğitim aracılığıyla mesleğini iyi bir şekilde icra etmesi insanların ve toplumları etkilemektedir. Bu açıdan yaklaşacak olursak mesleki ve teknik eğitim insanların akabinde toplumların hayatında önemli bir yer tutar.

Çağımızda bir ülke ekonomisinin uluslar arası piyasalarda sahip olduğu konum, sunduğu ürün ve hizmetlerin kalitesi ile doğrudan ilişkilidir. Ürün ve hizmetlerin kalitesi ise, üretimden pazarlamaya kadar görev alan personelin eğitim ve kalifiye eleman olmaları ile yakından bağlantılıdır. Bu da iş piyasası ile mesleki eğitim arasındaki doğrudan ve zorunlu ilişkiyi ortaya çıkarmaktadır. Aynı zamanda işletmelerin rekabet gücü açısından vazgeçilmez bir faktör haline gelen mesleki eğitimin önemi, 21. yüzyılın işletmelerinde daha belirgin bir görünüm kazanacaktır (Karauçak,1992, s.1).

Meslekî ve teknik eğitimden beklenen verimin alınabilmesi için, eğitimin toplumsal değer ve tutumlara uygun olması, yeni teknolojileri kapsamaması, yeni politikalar ve finansal taahhütlerde bulunması ve yerel, bölgesel ve küresel imkânları ve ilgileri dikkate alması gerekmektedir. Meslekî ve teknik eğitim sistemleri, ekonomik boyutlarının yanında, kültürel ve çevresel yönleri ile gelişimsel yaşam deneyimleri (developmental life experiences) olarak tasarlanmalıdır (Sert, 2007, s.16, Alıntı UNESCO,1999:3).

2.1.4. Türkiye’de Mesleki Eğitimin Gelişimi

Bugünkü mesleki ve teknik eğitim insanın binlerce yıllık çalışma ve deneyiminin doğal sonucudur. İş insanın temel gereksinimlerini karşılamada araç olduğundan çalışmayı öğrenme onun doğuşundan beri üzerinde durduğu bir olgudur. Eğitim ve iş ilişkisi ilkel çağlardan beri süregelmeyle beraber bu ilişki değişik biçimlerde oluşmuş ve çeşitli aşamalardan geçerek sürekli gelişme göstermiştir. Sonuçta mesleki ve teknik eğitim kuram ve uygulama yönünden geniş ve kapsamlı bir anlam kazanmıştır (Alkan, Doğan, Sezgin,1998, s.20).

Dinamik bir yapıya sahip olan ülkemizde eğitim sisteminin mevcut olanaklar çerçevesinde gereksinimlere en iyi cevap verebilecek şekilde biçimlendirilmesi önde gelen güncel sorunlarımızdan birini oluşturmaktadır. Eğitim sistemi bir bütün olarak düşünüldüğünde tüm sistemlerde olduğu gibi; ekonomiklik, işlevsellik, verimlilik ve etkinlik özellikleri eğitimin temelini oluşturmaktadır. Ayrıca her ülkenin mesleki teknik eğitim politikası kendi ülke yapısına, ülkede uygulanan teknolojilere ve bu teknolojilerin gerektirdiği ihtiyaçlara göre değişmektedir (Bayram, 1999, s.105).

Ülkelerin gelişimine yardımcı olan etkenleri yerel kaynaklar ve insan gücü olarak görürüz. Kalifiye insan gücü doğru kaynak kullanımıyla üst düzeyde verim, paralelinde gelişim sağlar. Sanayileşmede önemli atılımlarda bulunan ülkemizde mesleki ve teknik eğitime olan ihtiyaç her geçen gün artmaktadır. Bu ihtiyaca cevap verebilmek, bireylerin mesleki eğitime yönlendirilmesi ve sanayinin ihtiyacına göre eleman yetiştirilmek ile olur.

2.1.4.1. Mesleki ve Teknik Eğitimin Tarihi

Bugünkü mesleki ve teknik eğitim yüzlerce yıllık çalışmanın ve deneyimin ürünüdür. Uygarlık geliştikçe eğitimde buna paralel olarak birçok aşamalardan geçmiştir (Doğan ve Diğerleri, 1998, s.20).

Ülkemizde mesleki ve teknik eğitimin 12. yüzyıla kadar uzanan oldukça uzun bir geçmişi vardır (Bayram, 1999, s.105).

Türkiye’de mesleki ve teknik eğitimin tarihi gelişimini iki bölümde incelemek mümkündür. Cumhuriyet öncesi ve Cumhuriyet dönemi olarak bilinen bu iki dönem

birbirini tamamlayıcı nitelikte olup Türk mesleki ve teknik öğretim sisteminin temelini oluşturur (MEB, 2005, s.14).

2.1.4.2. Cumhuriyet Öncesi Mesleki ve Teknik Eğitim

Ülkemizde 12. yüzyıldan 18. yüzyıla kadar mesleki eğitim; geleneksel usullerle ve bir sistem içerisinde esnaf, sanatkâr teşkilatlarınca yürütülmüştür. Selçuklular döneminde “Ahilik” adıyla kurulmuş bulunan esnaf-sanatkâr teşkilatı; Osmanlı İmparatorluğu döneminde mesleki eğitim, “Lonca” ve “Gedik” adları altında devam etmiştir.

Çeşitli sanatlar ustaların dükkânlarında öğretilirdi. O dönemde sanatın öğrenildiği bu dükkânlara gelenler çırak olarak işe başlar, sırasıyla kalfalığa ve ustalığa ulaşırlardı. Esnaf ve sanatkârlar sanat öğreniminin esaslarının belirlenmesi, üyeler arasında disiplinin sağlanması, karşılıklı yardımlaşma ve özlük haklarının korunması bakımından 13. yüzyılda ahilik teşkilatı çevresinde toplandılar. Daha sonraları lonca teşkilatına dönüşen ahilik, meslek ve sanat okullarının kurulduğu 18. yüzyıla kadar memleketimizde sanat öğreten kurumlar olarak varlık göstermişlerdir (MEB, 2005, s.15)

“Ahi” kelimesi Arapça “kardeşim” anlamında kullanılmaktadır. Divan-ı Lügat-üt Türk ve Atabetü'l-Hakâyık gibi kaynaklarda geçen ve “eli açık, cömert” anlamlarına gelen Türkçe “akı” kelimesinden türetildiği belirtilmektedir.

Ahilik, 13. yüzyılda Anadolu'da yaşayan Türklerin, esnaf ve sanatkârlarının birliğini, çalışma esas ve usullerini teşkil eden, sosyo-ekonomik bir kurumdur (<http://www.dallog.com/kurumlar/ahilik.htm>).

Ahilik; aynı zamanda küçük esnaf grubunu içine alan usta çırak ilişkisi çerçevesinde doğruluk dürüstlük prensibine dayalı mesleklerin icra edilmesini sağlayan bir teşkilatlanmadır. Bu teşkilata giriş çırak ile başlayıp kalfa ve ustalığa uzanan uzun bir süreç olarak karşımıza çıkar.

XVII. yüzyılın başlarından itibaren Osmanlı Devleti'nde başlayan ekonomik ve sosyal sarsıntılar Ahi Birliklerini zaafa uğratmaya başladı.

Bir taraftan iç piyasada ucuz yabancı mamullerin çoğalması, devletin çalışma hayatına yoğun müdahalesi, asker ve çiftçilere de esnaflık imkânı tanınması, baskı

altında kalan Ahilik sisteminde çözümlere yol açmış ve loncalaşma dönemi başlamıştır (Ünsür, 1998, s.52).

Ahi örgütlerinin işlevini yitirmesi ile lonca teşkilatları kurulmuş, bu da mesleki ve teknik eğitimde yeni bir devrin başlangıcı olmuştur.

Loncalar belirli bir şehirde oturan sanatkâr ve sanayicilerin mensup oldukları mesleki teşkilatlardı. Bir üretim sistemi olan “Lonca”lar, tüccar ve sanatkârların mensuplarını karşılıklı koruma amacıyla geliştirdikleri organizasyonlardı (Alkan ve Diğerleri,1998,s.22). Osmanlı kentlerinde zanaat ve ticaret loncaları iktisadi yaşamın temel eksenini durumundaydı. Loncalardaki temel ilişki usta-çırak ilişkisiydi. Genç yaşta işe başlayan çırak, ustalarının gözetimi ve katı disiplini altında, zanaatın kuşaktan kuşağa aktarılan inceliklerini öğrenirdi. Bir lonca ustasının yetiştirdiği çırakları kalfalığa terfi ettirmesi, ancak lonca yönetim kurulunun onayıyla mümkün olurdu (Pamuk, 2006).

Loncaların iki ana gayesi vardı. a) Lonca mensubu sanatkâr, esnaf arasındaki sosyal eşitliği ve dayanışmayı sağlamak b) Mesleki faaliyetin uygulanışını düzenlemek ve denetlemek. Bu kuruluşları bugünün esnaf ve sanatkârlar derneklerine benzetebiliriz. 1727 yılından itibaren ise sanayi ve ticaret esnafı teşekkülü “Gedikliler” tarafından yapılmaya başlamıştır. Gedik imtiyaz anlamına gelir. Bu sisteme göre kendilerine imtiyaz verilenlerin dışında belirlenen işi kimse yapamazdı. Bu yetkiler devlet tarafından verilirdi.

19.yüzyılın başından itibaren sanayileşme hareketlerinin ve fabrikalaşmanın başlaması ile el sanatları giderek önemini kaybetmeye başlamıştır. Bu durumda adı geçen teşekküller sanayi devrimine karşı varlıklarını koruyamamışlardır.

2.1.4.3. Cumhuriyet Dönemi Mesleki ve Teknik Eğitim

Cumhuriyetin kurulması ile beraber devlet mesleki ve teknik eğitimin durumu ile ilgilenmeye başlamıştır. Atatürk mesleki ve teknik eğitimin kurulması ve yaygınlaştırılması için özel ilgi göstermiş ve gerekli tedbirleri almaları için ilgilileri uyarmıştır. O güne kadar çok az yönetici ve eğitimcinin dikkatini çeken meslek okullarının önemini vurgulamak için Atatürk, bu okullara özel ziyaretler yapmıştır (Başer ve diğerleri, 1995, s.43)

Bu dönemde eğitimin, ülkenin sosyal ve ekonomik gelişimindeki önemi çok iyi anlaşılmış olmakla beraber savaşlar ve çeşitli ekonomik güçlükler nedeni ile mesleki ve teknik eğitim sadece ekonomik kalkınma planlarına paralel olarak gerekli insan gücünü hazırlayıcı nitelikte bir inceleme ve geliştirme konusu olarak ele alınmıştır.

Mesleki ve teknik eğitimde bu dönemde görülen başlıca gelişmeleri:

- Uzman çalışmaları,
- Öğretmen yetiştirme,
- Örgütlenme,
- Planlı gelişim olarak dört grupta toplamak olasıdır (Alkan, Doğan,Sezgin,1998, s.38).

Bu yıllarda eğitimin temel politikasını ve esaslarını belirli bir sisteme oturtmak maksadıyla dönemin ünlü eğitimcileri, yabancı uzmanlar yurda davet edilmiştir. Bunlardan mesleki ve teknik eğitimle ilgili olanlar arasında John Dewey (1924), Künhe (1925), Buyse (1926), Jung ve bir Amerika Birleşik Devletleri heyeti (1930) yer almaktadır. Bu uzmanlar çeşitli incelemeler yapmışlar ve eğitim sistemi ile ilgili raporlar hazırlamışlardır (Alkan, Doğan, Sezgin,1998, s.39).

Cumhuriyetin ilk yıllarında çeşitli okullar ve kurslar, değişik Bakanlık ve Daireler tarafından dağınık bir şekilde yönetilmekte idi. Bu dönemlerde Milli Eğitim Bakanlığı merkez örgütünde mesleki ve teknik öğretim konuları ile ilgilenen bir daire kurulamamıştır.

Bu nedenle 1926 yılında Mesleki ve Teknik Öğretim önce İlköğretim Dairesi, daha sonra da Yüksek Öğretim Dairesi içinde yer aldı. 1927’de de “Yüksek ve Mesleki Öğretim Genel Müdürlüğü” haline getirilmiştir.

22.6.1929 tarihinde M.E.B.'de Mesleki Eğitim ve Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü kurulmuştur.

1930’lu yıllarda mesleki ve teknik eğitimi köylülere kadar ulaştırmak için gezici erkek ve kadın köy kursları ile akşam sanat okulları açılarak yetişkinlerin geliştirilmesi sağlanmış ve “halk okuma odaları” açılmaya başlanmıştır (MEB, 2005, s.37).

1931 yılında; 1867 Sayılı Kanunla iller 9 bölgeye ayrılmış ve her bölgede; malî ve yönetimi bölgeye dahil illerce karşılanmak üzere, birer sanat okulu faaliyete geçirilmiştir. Böylece, sanat okulları “Bölge Sanat Okulları” haline getirilmiştir.

Meslek okullarının sayılarının artması karşısında, bu okulların ayrı bir Genel Müdürlüğe bağlanarak idare edilmelerine ihtiyaç duyulduğundan 1933 yılında çıkarılan 2287 sayılı Maarif Vekaletleri Merkez Teşkilatı ve Vazifeleri Hakkındaki Kanunla, Meslekî ve Teknik Öğretim Müsteşarlığına bağlı olarak Erkek Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü olarak kurulmuştur.

Okulların ve hizmetlerin gelişmesi sonucu 1933 yılında 2287 sayılı yasayla Mesleki ve Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü kurulmuştur.

1935 yılından itibaren de 2765 sayılı yasa ile okulların masrafları tamamen devlet tarafından karşılanmaya başlanmıştır. Gelişen hizmetlerin genel müdürlük düzeyince etkili biçimde karşılanamaması sonucu 1941 yılında Bakanlık Merkez Örgütü Kanunu, 4113 sayılı yasa ile değiştirilerek Mesleki ve Teknik Öğretim Müsteşarlığı kurulmuştur. Bu düzenleme ile Talim ve Terbiye ile Teftiş işleri hariç diğer hizmetler kurulan Müsteşarlığa bırakılmıştır (Alkan, Doğan, Sezgin,1998, s.40).

1942 yılında 4303 sayılı Kanunla girişilen planlı çalışmalar, 1950 yılında 5642 sayılı Kanunla devam ettirilerek Meslekî ve Teknik Öğretim Kurumları büyük bir gelişme devresine girmiştir.

1960'lı yıllarda ülkenin ihtiyaç duyduğu vasıflarda insan gücünün sadece okullar aracılığı ile sağlanamayacağı görüşü hâkim olmuştur. Bu dönemde mesleki eğitim için kaynak araştırma faaliyetleri yoğunlaştırılmış ve elde edilen kaynaklar beklemezsizin harekete geçirilmiştir.

1968-1969 Öğretim Yılından itibaren teknik öğretim kurumları, mühendis seviyesinin altında üç ayrı seviye ve nitelikte operatör, işçi, yarı becerili işçi, usta ve teknisyen gibi üretici teknik personeli yetiştirebilecek üç ayrı okul tipi halinde toplanmıştır. Bunlar a) Pratik sanat okulları b) Sanat enstitüleri c) Teknisyen okullarıdır

1969-1970 öğretim yılında, mühendis ile becerili işçi ve usta arasındaki yardımcı teknik personeli yetiştirmek amacıyla teknisyen okulları açılmıştır.

Teknisyen Okulları olarak açılan bu okullar III. Beş Yıllık Kalkınma planı hedefleri ve IX. Milli Eğitim Şurası kararları doğrultusunda 1973-1974 Öğretim yılında; Teknisyen Okulları, Teknik Liselerine, Sanat Enstitüleri ise Endüstri Meslek Liselerine, Kız Enstitüleri de Kız Meslek Liselerine dönüştürülmüştür (Çıraklık ve Mesleki Eğitim Konseyi, s.10).

1980'den sonra Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatlarını yeniden düzenleyerek bütün birimleri tek bir müşterarlığa bağlamıştır. Sanayi ve teknoloji alanında meydana gelen hızlı gelişmeler yabancı dil bilen teknik ara insan gücü ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Bu amaçla 1982-1983 öğretim yılından itibaren Anadolu Meslek Liseleri 1983-1984 öğretim yılından itibaren de Anadolu Teknik Liseleri açılmıştır.

4702 sayılı kanun ile 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununa eklenen ek madde 1 ile 2001-2002 öğretim yılından itibaren öncelikle küçük yerleşim birimlerinden başlamak üzere, mesleki ve teknik eğitim alanında orta öğretim diploması, sertifika ve belge veren programların uygulandığı Mesleki ve Teknik Eğitim Merkezleri açılmıştır.

Ülkemizde, Cumhuriyet döneminden itibaren sanayileşmeye önem ve ağırlık verilmesi, mesleki ve teknik eğitim alanında insan gücü ihtiyacını artırmıştır.

2.1.5. Mesleki ve Teknik Eğitim Olan Gereksinim

Genel olarak bir ülkenin gelişimini etkileyen ana öğeler doğal kaynaklar ve insan gücüdür. Bunların sonucu da üretim olarak ortaya çıkmaktadır. Bu iki öğeden gereği gibi yararlanarak yüksek düzeyde üretim sağlamak bir ülkenin gelişmesi için temeldir. Bu da ancak eğitimle olanaklıdır.

Ülkelerin doğal kaynaklarından en iyi şekilde yararlanma, insan gücünün bu konuda yetiştirilmesine bağlıdır. Bu da iyi planlanmış bir eğitimi gerektirir. Eğitimi kalitesiz ve düşük düzeyde olan bir ülke, zengin doğal kaynaklara sahip olsa da asla gelişemez. Bu durum insan öğesinin ve onun eğitilme biçiminin ne kadar önemli olduğunu açıkça göstermektedir (Alkan, Doğan, Sezgin, 1998, s.7).

Eğitim, değişimin ve gelişimin anahtarıdır; bireyin ve toplumun gelişmesini, sosyal ve ekonomik yönden kalkınmasına katkıda bulunan bir süreçtir. Buna paralel olarak ülkelerin geleceklerini hazırlamakta ki en önemli göstergesi, eğitim sistemleri ve bu sistemlerin hayata geçirebilirlik düzeyleridir.

Küreselleşen dünyamızda çok hızlı değişim, dönüşüm ve gelişim yaşanmaktadır. Buna paralel olarak her ülke kendi eğitim modelini geliştirmek durumundadır. Özellikle de mesleki ve teknik eğitim ağırlıklı bir yapı çerçevesinde kalitesini

artırmak amacıyla olmalıdır. Çünkü ekonomik büyümeye katkı sağlayacak insan gücü yetiştiren mesleki ve teknik eğitim, bu yönüyle önem arz eden bir konumdadır. Nitelikli insan gücünün iş dünyası ile işbirliği yapılarak yetiştirilmesi, mesleki ve teknik eğitim sisteminin bütünlüğü içerisinde desteklenerek geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması gerekir. Çünkü kalkınmamızın hızlandırılması, istihdamın artırılması ve rekabet gücümüzün yükseltilmesinde mesleki ve teknik eğitim-öğretim kritik öneme sahiptir. Bu önemin toplumun her kesiminde kavratılması gerekir. Bu sebeple, kamu ve özel kesim ile sivil toplum örgütleri olarak mesleki ve teknik eğitimin tanıtılması, benimsenmesi genç, yetişkin ve çalışan nüfusun mesleki ve teknik eğitime çok daha fazla ilgi duyması ve statüsünün yükseltilmesi için hep birlikte çalışmamız gerekmektedir (İVETA, 2004,s.5).

Türkiye AB'ye tam üye olacaksa, ekonomide güçlü ve yapısal bir dönüşüm gerçekleştirmek zorundadır. Bu dönüşümün temelinde de verimlilik ve katma değeri yüksek ürünler üretmek ve ihraç etmek yatmaktadır. Bu hedefe ulaşabilmenin en önemli ön koşullarından biri, vasıflı işgücüdür. Özellikle gençlerimizin, temel bir mesleki-teknik eğitim programı çerçevesinde beceri ve yeterliliklerinin artırılması ve bu nitelik artışının istihdama yansması; teknolojik gelişim, rekabet ve girişimcilikte AB standartlarına erişilmesi açısından Türkiye için kritik önem taşımaktadır (TİSK, 2006).

Ulusal çalışma gücünün verimini yükseltmek için iş dünyasındaki koşullar, meslekler arasındaki farklılıklar ve gençlerin değişik gereksinimleri dikkate alınarak mesleki ve teknik eğitim programlarının geliştirilmesi gerekmektedir. Bireylerin gereksinimleri yönünden değişik öğrenim kademelerinde ve mesleki etkinlik evrelerinde çeşitli mesleki ve teknik eğitim programlarına gereksinim olduğu anlaşılmaktadır (Alkan, Doğan, Sezgin,1998, s.11).

2.1.6. Mesleki ve Teknik Eğitimin Yeniden Yapılandırılması

Türk Milli Eğitim sisteminin yeniden yapılandırılması çalışmaları; uzak ve yakın hedefleri ortaya koyan; Kalkınma Planları, Milli Eğitim Şura Kararları, Hükümet Programları ve Avrupa Birliği Müktesebatının Üstlenilmesine Dair Ulusal Program kapsamında yürütülmektedir.

Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı ve Avrupa Birliği Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Türkiye Ulusal Programında ortak olarak ifade edilen amaçlar arasında; Mesleki ve teknik eğitimin bir sistem bütünlüğü içerisinde ele alınması ve programlar arasında yatay ve dikey geçişlere olanak sağlanması gereği üzerinde durulmuştur. Ayrıca; modüler (eklemeli) eğitim programlarına ağırlık verilmesi ve bu modüllere göre belgelendirme (sertifikasyon) sistemine geçilmesi, sistem içerisinde yatay ve dikey geçişlerin sağlanması, “tam gün tam yıl” uygulamasına geçilmesi, mesleki ve teknik ortaöğretimde çeşitli türde programların uygulanmasına olanak tanıyan bütünleşmiş bir yapı sağlanması, fiziki olanakların ortak kullanılması, yerel yönetimlerin katılım ve katkılarının sağlanması, çok amaçlı lise uygulamasına devam edilerek yaygınlaştırılması, 3308 sayılı Çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanunu’nun özü kaybedilmeksizin günün şartları ve Çocuk Hakları Sözleşmesine uygun olarak güncelleştirilmesi, meslek kazandırmada devlet-işçi-işveren arasında sağlıklı bir eşgüdüm sağlanması ve meslek eğitimi merkezleri kurulması konuları üzerinde durulmuştur.

Tüm ülkeler için ortak ve ideal olabilecek bir model bulunmamakla birlikte evrensel nitelikli bazı yönelimler söz konusudur. Bunlar arasında özellikle mesleğe yöneltme, temel eğitime dayalı mesleki eğitim, okul türleri yerine programlarda çeşitlilik, geniş tabanlı eğitim, tümleşik uygulama modeli, genel kültür derslerinin ağırlığını arttırma, modüler öğretim, okul-özel sektör işbirliği, meslek standartlarına göre program geliştirme ve yeterliğe dayalı belgeleme dikkati çekmektedir (Ankara Üniversitesi – IVETA Bölgesel Konferansı – 20-22 Ekim 2003, Ankara-Türkiye).

Milli Eğitim Şuralarında Mesleki ve Teknik Eğitim;

Milli Eğitim Şuraları MEB’in en yüksek danışma organıdır. Milli eğitim şuraları; eğitim sisteminin gelişimini sağlamak amacıyla eğitimcilerin yanı sıra bilim adamları, çeşitli alanların uzmanları, kamu ve özel eğitim kurum yöneticileri, sivil toplum örgüt temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirilmektedir.

“Millî Eğitim Şûraları”nın ilki 1939 yılında sonuncusu ise 2006 yılında olmak üzere on yedi şûra düzenlenmiştir. Bu şûralarda Mesleki ve Teknik Eğitim ve eğitim

sistemiyle ilgili ele alınan konu ve kararlar : (www.meb.gov.tr/Stats/Apk2002/2.htm)

I.Şûra (1939) : Her 200 ilkokul mezunu bulunan yerde mesleki ve teknik kurs ve okulun açılması

III. Şûra (1946) : Sanat ve ticaret okulları programlarının iş hayatına uyacak şekilde düzenlenmesi ve bu okullarda atölye ders saatlerinin artırılıp kültür ders saatlerinin azaltılması ve Meslekî ve Teknik Eğitim kurumlarının teşkilatına, programlarına yönelik kararlar alınmıştır.

VI. Şûra (1957) : Mesleki teknik eğitim ve halk eğitimi

VII. Şûra (1962) : Teknik öğretim

IX. Şûra (1974) : Ortaöğretim kurumlarında hem mesleğe hem de yükseköğretime, hayata, iş alanlarına hazırlayan programlara yer verilmesi. Ortaöğretimde ders geçme ve kredi düzeni.

X.Şûra (1981) : Eğitim sisteminin her düzeyinde mesleki ve teknik eğitime ağırlık verilmesi, eğitim sisteminin bütünleştirilmesi

Şûra (1986) : Eğitim sistemi

Şûra (1990) : Yaygın Eğitim

XIV. Şûra (1993) : eğitim-istihdam ilişkisi göz önünde bulundurularak meslek standartlarının geliştirilmesi, kararı alınmıştır

XVI. Şûra (1999) : Mesleki ve teknik ortaöğretim

XVII. Şûra (2006) : Sınav sistemi ve AB sürecinde Türk eğitim sistemi

2.2. AVRUPA BİRLİĞİ VE EĞİTİM

2.2.1. Avrupa Birliği Kapsamı

- 27 Üye Ülke
- Birliğe katılmayı bekleyen üç aday ülke: Türkiye, Makedonya Cumhuriyeti, Hırvatistan
- Batı Balkan ülkeleri Arnavutluk, Bosna Hersek, Karadağ ve Sırbistan olası resmi adaylar olarak tanımlanmaktadır. Son dönemde Kosova'ya da benzer bir statü verilmiştir.

2.2.2. Türkiye Avrupa Birliği İlişkileri

Türkiye'nin batı uygarlığını benimsemesi ve batılılaşma hareketi Türkler'in Orta Asya'dan batıya doğru göç etme zorumluluğu ve isteğine kadar uzanır. Aslında dünyanın bütün uygarlıkları için geçerli olan kültürel değişme (kültürleme, kültürlenme) kaçınılmaz sonuçlar olarak kabul edilmektedir. Buna bağlı olarak hem kendi kültürünü korumak hem de kendi kültürünün doğasına uygun olarak değişip gelişmek her toplumun olduğu gibi Türklerin de tarih boyunca dinamik bir sorunu olarak günümüze kadar gelmiştir (Gülcan,2005, s.23).

Türkiye Cumhuriyeti'nin Avrupa Birliği ilişkilerinin tarihsel gelişimi;

31 Temmuz 1959: Türkiye ortaklık için başvuru yapmıştır.

12 Eylül 1963: Türkiye-AB ilişkileri Ankara Anlaşması ile yapılanmaya başlamıştır. (Bu anlaşma 1 Aralık 1964 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Anlaşmanın hedefi tam üyelik olup; bunun için öncelikle gümrük birliğinin oluşturulmasını öngörmektedir.)

14 Nisan 1987: Türkiye'nin tam üyelik için yaptığı başvuru Avrupa Konseyi tarafından benimsenmiştir.

6 Mart 1995: Türkiye-AT Ortaklık konseyi toplantısında Gümrük Birliği'ne geçilmesine kabul edilmiştir. (1 Ocak 1996 tarihinde yürürlüğe girmiştir)

10-11 Aralık 1999: Helsinki'de yapılan "Avrupa Birliği Devlet ve Hükümet

Başkanları" Zirvesinde Türkiye oy birliği ile "Aday Ülke" olarak kabul edilmiştir.

8 Mart 2001: AB katılım kriterlerinin karşılanması yönünde ilerleme kaydedilmesi amacıyla Katılım Ortaklığı Belgesi kabul edilmiştir.

17 Aralık 2004: Brüksel'de gerçekleştirilen toplantıda Türkiye ile müzakerelere başlama kararı alınmıştır.

3 Ekim 2005: Türkiye için tam üyelik müzakerelerine başlanmıştır.

2.2.3. Avrupa Birliği 'nin Eğitim Politikaları

Eğitim, her ülkenin koruduğu kültürel değerler ve geleneklerle çok yakından ilgilidir. Birliğe üye ülkeler, eğitim sistemlerinde özgürlüğu koruyarak, birbirleriyle uyum sağlamak için temelde iki amacı hedeflemektedirler.

- a) Genç kuşaklara iş olanaklarını sağlamak,
- b) Okuldan etkin yaşama geçişlerini kolaylaştırmak, iş bulma koşullarını iyileştirmek ve işsizlik tehlikesini asgariye indirmek için önlemler almak.

Diğer taraftan, tek Avrupa için eğitim, sürekli eğitim, yüksek kalitede ve her yerde eğitim ilkelerine dayalı bir öğrenen toplum yaratmak AB'nin eğitimde temel amaçları arasında sayılmaktadır.

1976'da AB Komisyonu, eğitim faaliyetlerinin temsilcilerden oluşan bir kurul tarafından yürütülmesine karar vermiş ve AB Eğitim Komisyonu kurulmuştur. Bu komisyona AB'den gelen görüşleri karara bağlama ve bilgi alışverişinde bulunma yanında şu konularda çalışma yetkisi verilmiştir:

- Göçmen işçiler ve bunların aile bireylerinin eğitim ve öğretimi,
- Başta yüksek öğretim olmak üzere, farklı eğitim sistemleri arasında yakınlaşma sağlanması,
- Birlik düzeyinde belge ve istatistiklerin yayınlanması,
- Yabancı dil öğretiminde niteliğin artırılması,
- Yönetmel ve sosyal engellerin ortadan kaldırılması, diplomaların ve öğretim sürelerinin karşılıklı olarak tanınması; böylece öğretmen, öğrenci ve araştırmacılara daha özgür bir çalışma ortamı sağlanması,
- Birliğe üye tüm ülkelerdeki eğitim kurumlarına girişlerde fırsat eşitliğinin sağlanması.

Bu programa ek olarak;

- Gençlerin mesleki eğitimlerinin desteklenmesi,
- Okuldan meslek yaşamına geçişlerin düzenlenmesi,
- Gençliğin istihdamı, önlemlerin alınması maddeleri eklenmiştir.

Bu eğitim politikaları sonucunda son yıllarda tüm üye ülkelerin eğitim sistemlerinde bazı dönüşümler olmaktadır. Bu dönüşümler eğitimin,bugünün Avrupa ülkelerindeki

sosyal,ekonomik ve kültürel değişime ayak uydurabilmesi için zorunlu görölmektedir (Gölcan,2005, s.33)

2.2.4. Avrupa Birliğinde Mesleki ve Teknik Eğitim

AB ölkelerinde mesleki ve teknik eğitim yapıları incelendiğinde, eğitim programlarının iş piyasası ihtiyaçlarına cevap verebilecek şekilde dizayn edildiği görölmektedir. Mesleki ve teknik eğitim mezunlarının nitelikli olmaları ve nitelikli üretimin ancak nitelikli teknik elemanlar ile mümkün olabileceğini öngören AB ölkeleri, sisteme çift yönlü talep ortamını sağlayarak, mesleki ve teknik eğitimin % 65-70'ler seviyesine yükselmesi, doğal arz talep dengesini ortaya çıkarmıştır. Birlik ölkeleri, işgücünün ortak mesleki standartlara sahip olmalarıyla, elde edecekleri Euro Pass sertifikalarının, tüm üye ölkelerde geçerli olmasının, rekabeti de geliştireceğini hedeflemektedirler.

AB'nin mesleki ve teknik eğitime ilişkin hedefleri:

1. Mesleki eğitimin geliştirilmesinde bireyin ihtiyacı ile iş imkânları arasında bir denge kurulmasına özen gösterilmeye çalışılmaktadır.
2. Mesleki ve teknik eğitimin değişen teknolojiye ve örgütsel yapıya uyum sağlayabilmesi için;
 - a. Genel eğitimden mesleki eğitime geçişin düzenlenmesi gerektiği,
 - b. Öğrenciye programlara ilişkin olarak daha önce vermiş olduğu kararları yeniden gözden geçirme olanağının tanınması,
 - c. Bu yönde yatay ve dikey geçişlerin sağlanması yönünde çalışmalar vardır.
3. Mesleki ve teknik eğitimde sosyal tarafların programa katılması yönünde uygulamalar vardır.
4. Zorunlu eğitimden sonra mesleki yönlendirme çalışmalarına ağırlık verilmektedir.
5. Eğitim ile iş hayatı arasında iş birliği çalışmalarına ağırlık verilmekte, karar sürecine programın geliştirilmesi, uygulama, sınav ve sertifikaların düzenlenmesine katılım sağlanmaya çalışılmaktadır.
6. Yaşam boyu eğitim felsefesi ile meslekî eğitimde yenilikçi yaklaşımlar geliştirilmeye çalışılmaktadır.
7. Yapılan çalışmalarla cinsiyet eşitliğine dikkat edilmektedir.

8. Meslekî eğitimde bayanlara fırsat eşitliğinin teşvik edilmesi sağlanmaya çalışılmaktadır.
9. Sürekli meslekî eğitimin teşvik edilmesine ve ülkeler arası çalışma şartlarına uyumun geliştirilmesine çalışılmaktadır (12 Mayıs 2005 İstanbul Avrupa Birliği Sürecinde Mesleki Eğitim Ve Kız Teknik Öğretim Genel Müdürlüğünde Yapılan Çalışmalar)

Genişleyen Avrupa Birliğinde bilgiye dayalı bir Avrupa'nın oluşturulması ve Avrupa iş piyasasının herkese açık hale getirilmesi, Avrupa meslekî eğitim ve öğretim sistemleri ve ilgili tüm taraflar için aşılması gereken bir zorluk yaratmaktadır. Bu sistemlerin sürekli olarak yeni gelişmelere ve toplumun değişen taleplerine uyarlanmasını da gerektirmektedir. Meslekî eğitim ve öğretimde geliştirilmiş işbirliği; Avrupa Birliğinin genişleme sürecine ve Avrupa Birliği Konseyince belirlenen Lizbon hedeflerinin yerine getirilmesine önemli katkıda bulunacaktır (Sert, 2007,s.37).

2.2.4.1. Kopenhag Süreci (29–30 Kasım 2002)

Kopenhag Süreci, Kasım 2002'de Avrupa'da eğitim ve öğretimde gelişmiş işbirliği hakkında bir deklarasyon kararlaştırmak üzere Danimarka'nın başkentinde başlatılmıştır. Bu deklarasyon, Mart 2002 tarihli Barselona Avrupa Konseyi'nin mesleki eğitim ve öğretim alanında eyleme geçilmesi yönündeki talebine yanıt vermiştir. Deklarasyonun amacı, birliğe üye olmayan Avrupa Ekonomik Alanı ülkeleri, birliğe katılacak olan ülkeler, aday ülkeler ve Avrupa Sosyal Ortaklarının yanı sıra AB'ye Üye Ülkeleri ve Avrupa Komisyonunu bu önerenin öncelikleri ve takibi konusunda bağlamaktır.

Kopenhag süreci, yaşam boyu öğrenme stratejilerini ilerletmek ve Avrupa'yı en rekabetçi ve dinamik bilgi tabanlı ekonomilerden ve toplumlardan biri haline getirmek için gerekli yüksek vasıflı işgücünü sağlamak üzere mesleki eğitim ve öğretimin aktif ve anahtar bir rol oynayabilmesi için geliştirilmesini gerektiren Lizbon stratejisinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Bu süreci, diğeri eğitim alanlarının gerisinde kalmış olan mesleki eğitim ve öğretimin kalitesini ve çekiciliğini geliştirmek ve bunların itibarları arasındaki eşitliği sağlamak için alınan hızlandırılmış bir tedbirdir.

Kopenhag deklarasyonu ile belirlenen ana hedefler şunlardır:

- ❖ Yeterliliklerin ve yeterliklerin şeffaflığı için tek bir çerçeve;
 - ❖ Mesleki eğitim ve öğretimde kalite güvencesi konusunda işbirliği;
 - ❖ Mesleki eğitim ve öğretimde kredi aktarım sistemi (bireylerin hem örgün hem de yaygın ortamlarda mesleki öğrenme rotaları boyunca kazandıkları yeterliklere dayanarak kademeli şekilde kredi elde etmelerini sağlayan bir sistemdir). Örgün ve yaygın öğrenmenin geçerliliğini kontrol etmek için ortak ilkeler;
 - ❖ Yaşam boyu rehberlik için politikaların, sistemlerin ve uygulamaların güçlendirilmesi;
 - ❖ Sektörel düzeyde yeterliliklerin ve yeterliklerin gelişiminin desteklenmesi;
 - ❖ Öğretmenlerin ve eğitimcilerin öğrenme ihtiyaçlarına dikkat edilmesi
- (AB Kopenhag Süreci Ve Maastricht Bildirgesi Açısından Türkiye’de Meslekî Öğretim ve Eğitimi Bekleyen Zorluklar Uluslararası Konferansı 7 – 8 Haziran 2005 - Ankara, Sören Nielsen Avrupa Eğitim Vakfı (ETF)).

2.2.4.2. Maastricht Konferansı (14-15 Aralık 2004) ve Maastricht Bildirisi

Her iki yılda bir ilerlemenin ve önceliklerin incelenmesi öngörülmüştür. Hazırlık amacıyla, komisyon “Lizbon hedefine ulaşmak: katılımcı ülkelerin neler yaptığını incelemek için mesleki eğitim ve öğretim katkısı” başlıklı Maastricht çalışmasını başlatmıştır.

14 Aralık 2004 tarihinde bakanlar, Avrupa sosyal ortakları ve Avrupa Komisyonu, mesleki eğitim ve öğretimde Avrupa işbirliği için yeni öncelikler ve stratejiler belirlemek üzere yeniden Maastricht’te bir araya gelmişlerdir. Antlaşmanın maddeleri ve fıkralarına göre birlik şu hususları amaç edinecektir.

- Özellikle tekrar eğitim ve mesleki eğitim yoluyla endüstriyel değişikliklere uyumu kolaylaştırmak,

- Mesleki ve iş hayatı içinde yeniden uyumu kolaylaştırmak amacıyla mesleki eğitime girme yolunu kolaylaştırmak,
- Eğitim öğretim kuruluşları ile sektörler arasındaki eğitimle ilgili işbirliği faaliyetlerini geliştirmek.

Bunlar, Lizbon hedeflerine ulaşmak için ulusal mesleki eğitim ve öğretim sistemlerinin tam katkısını sağlamak üzere ulusal düzeyde uygulama üzerinde yoğunlaşan Maastricht Bildirisinde yer almıştır.

2.2.4.3. Avrupa Birliğinde Mesleki Eğitim Alanında Uygulanan Programlar

COMETT: Yeni teknolojilere yönelik mesleki eğitim alanında üniversite-işletme işbirliği programı.

Yeni teknolojilerle bağlantılı yüksek düzeyde eğitimi geliştirmek üzere üniversite ve sanayi arasında işbirliğinin sağlanması. Bu programın amaçları arasında üniversiteler ve işletmeler arasında işbirliğine bir Avrupa boyutu kazandırılması, eğitim programlarının ortaklaşa geliştirilmesinin teşvik edilmesi ve eğitim düzeyinin teknolojik ve sosyal gelişmelere uygun olarak düzenlenmesi yer almaktadır.

ERASMUS: Gençlerin değişimine ilişkin faaliyet programı. Üniversite öğrenimi gören gençlerin AB içinde dolaşmalarını sağlayarak diğer üye ülke üniversitelerinde eğitim görmelerine imkân tanınması, bu programın amacını oluşturmaktadır.

EUROTECNET: Yeni teknolojilere ilişkin mesleki eğitim projeleri ağı. Temel ya da sürekli eğitim gören gençler ve işletme personelinin katıldığı bu programda, yeni teknolojilerle bağlantılı olarak mesleki eğitim alanındaki yeniliklerin AB içinde yayılmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

PETRA: Gençlere yönelik temel mesleki eğitim. Tam gün zorunlu eğitim dönemi sonrasında gençlere mesleki eğitim veren bu programın amacı, mesleki eğitimde Avrupa'nın birlikteliğinin geliştirilmesi, ulusal, bölgesel ve yerel düzeydeki bağlantıların güçlendirilmesidir.

ARION: Eğitimcilerin eğitimine yönelik program. ARION, çeşitli eğitim gezileri ile farklı eğitim sistemlerinin tanınmasına yardımcı olmaktadır.

LINGUA: Yabancı dil eğitiminin geliştirilmesine yönelik program. Orta ve yüksek öğretim öğrencileri ve eğitimciler ile işçilerin katıldığı söz konusu programın amacı üye ülkelerde dil eğitiminin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasını sağlamaktır.

İRİS: Kadınlara yönelik mesleki program. Meslek eğitimi gören kadınlara yönelik olan İRİS programı; mesleki eğitim alanında yeni projeler ağı çerçevesinde kadınların mesleki eğitime girişlerinin geliştirilmesini ve yaygınlaştırılmasını amaçlamaktadır.

2.3. ÖĞRETİM SİSTEMLERİ

2.3.1. Geleneksel Öğretim Sistemi

Ülkemizde, eğitim genellikle yazılı ve sözlü anlatıma dayalı, öğrenci etkinliklerin minimum olduğu ve bilimsel süreç becerilerinin köreltildiği ortamlarda yapılmaktadır. Öğretmenin bilgiyi doğrudan aktarmasıyla gerçekleşen öğretim, öğrencinin bilgiye kendi başına ulaşmasını da engellemektedir. Geleneksel öğretim yönteminde, çözümlenmek üzere verilen problemin sadece bir çözümü olması ve bu çözümün açıkça belirlenmiş olmasından dolayı öğrenciler ezbere sürüklenmektedir. Ayrıca, öğretmenin verdiği problemler, gerçek hayattan çok uzak olduğu için öğrenci için fazla bir anlam taşımamaktadır. Sunulan problemin bir anlam kazanabilmesi için, problemin öğrencilerin kazandıkları bilgileri, deneyimleri ve becerileri kullanabilecekleri bağlamlar içerisinde ele alınması gerekmektedir (Yiğit vd., 2002; Çakır vd., 2001).

Geleneksel eğitim sistemlerinde belirli yaşlardaki bireyler aynı eğitim basamağında grup halinde eğitilmektedirler. Öğretmen sürekli anlatan sorulara cevap veren, öğrenci sürekli dinleyen anlatılanları kabullenen roledir. Rollerde değişim söz konusu değildir. Ama bilinmesi gereken öğrenmenin bireysel bir süreçtir olduğudur. Buda aynı ortamda ve aynı zaman diliminde bireylerin farklı düzeylerde öğrenmeleri demektir.

Geleneksel öğretim metotlarında pek dikkate alınmayan bireysel farklılıklar, öğrenme muhtevalarının farklılıkları, dış öğrenme şartları, öğrenmenin niteliği gibi

faktörler öğrenmede beklenen gelişmeyi oluşturmadığından yeni arayışlar kendini hissettirmiş, bunun sonucu olarak da birbirlerine göre oldukça farklılıklar arz eden öğrenme kuramları geliştirilmiştir. Öğretmeni, öğretim ünitesini, dersi veya problemi merkeze alan program anlayışları günümüzde bizzat öğrenciyi merkeze alan, onun ilgi, yetenek ve ihtiyaçlarına yönelik bireysel öğretim programları geliştirilmeye başlamıştır. Bireysel öğrenme-öğretme etkinlikleri değişik yöntemlerle uygulanmaktadır. Bunlar otomatik dil dersliklerinde öğretim, programlı öğretim, modüler öğretim, bilgisayarlarla öğrenme-öğretim, televizyonlu öğretim, uzaktan öğretim, etkinlikleri olmak üzere farklı isimler ve yöntemler halinde uygulanmaktadır (Hızal, 1989:44; Alkan, 1997:176–197).

Geleneksel öğretim “konu merkezli” bir sistem üzerine kurulmuştur. Gerek mesleki ve teknik eğitimde gerekse normal eğitimde öğretilecek konuya ağırlık verilir. Öğrenci sadece konular ve üniteler üzerinde yapılacak sınavlar için ezber yapar ve kısa sürede ezberledikleri unutulur. Bu sistemde öğrencilerin başarı düzeyleri düşük olmakta ve bu durum genelde başarıyı olumsuz yönde etkiler. Sistem öğrencileri ezbere yönelerek sorgulamayan, araştırmayan, tartışmayan, eleştirmeyen ve sadece verileni kabul eder nitelikte kişiler olarak yetiştirilir.

Geleneksel meslekî ve teknik eğitim sistemi bireysel öğretim açısından esnek, etkin ve verimli değildir ve çok da pahalıdır. İnsanların maruz kaldıkları bilgi yoğunluğuna bakıldığında, izole bir öğrenme süreci öğrencinin bütünsel gelişimine katkıda bulunmaktan çok uzaktır. Eğitim programının yapısının çok daha uygun düzenlenmesi gerekir. Öğrenci belirli sınırlar içerisinde istediği konuyu, istediği yerde ve kendine uygun bir hızda öğrenebilmelidir. Modern iletişim araçları buna olanak tanımaktadır (Sert 2007,s.50).

Geleneksel Öğretim sisteminde; özellikle mesleki ve teknik eğitimde mevcut eğitim programlarına ilişkin sorunları yapılan bir araştırma doğrultusunda şu şekilde sıralayabiliriz:

- Programlar dar uzmanlık alanlarında olup, çıraklık sistemi ile örgün eğitim sistemi arasında ciddi farklar bulunmaktadır.
- Öğrenciler ayrı disiplinlerde ve mesleklerde öğrendiği bilgileri, yaşamdaki karmaşık problemlerin çözümüne uygulayamamakta, genel bilgi derslerinde

kazanılan kavramların iş yaşamına ve günlük yaşama aktarılması yetersiz kalmaktadır.

- Örgün ile yaygın eğitimi ve orta öğretim ile yüksek öğretimi bütünleştirecek esnek bir program yapısı kurulamamıştır.
- Yerel düzeyde yetkiler yeterli olmamakta, uygulanan programlar çevre ihtiyaçları ile tutarlı olmamakta ve istihdam olanağı sınırlı olan alanlar için gereğinden fazla elman yetiştirilmektedir (Cord ve Argon b,1997).

Buradaki sorunları göz önüne alırsak mevcut geleneksel öğretim sistemi; toplumun ve iş hayatının taleplerine uygun mesleki yeterlilikleri kapsayacak şekilde düzenlenmesi gerekmektedir.

2.3.2. Modüler Öğretim Sistemi

2.3.2.1. Türkiye’de Mesleki Teknik Eğitimin Modernizasyonu

Bir ülkenin kalkınmışlık düzeyinin ölçütlerinden biri de ülkenin insan kaynaklarının niteliğidir. Gelişmiş ülkelere bakıldığında insan kaynaklarını nitelik ve nicelik yönünden optimum düzeyde yetiştirirler. Bilginin hızlı artışı, iletişim olanakların çoğalması ve teknolojinin yaygınlaşması eğitim beklentilerini değiştirmektedir. Toplumsal kalkınmayı gerçekleştirebilecek nitelikli iş gücünün yetiştirilmesi eğitim kurumlarının özellikle mesleki ve teknik eğitimin görevidir.

Meslekî ve teknik eğitim; ülkemiz sanayileşmenin ön koşulu olması, üretime doğrudan etkisi ve yüksek öğretim önündeki yığılmayı fonksiyonel olarak önlemesi nedeni ile ülkemizin kalkınmasında en etkili araçtır. Sanayileşmenin temel öğelerinden biri nitelikli ara insan gücüdür. Teknolojik gelişmelere paralel olarak nitelikli insan gücü yetiştirmek için eğitim politikalarının yenilenmesi ve modernizasyonun sağlanması gerekmektedir.

Ülkemizde mesleki eğitimin güncellenmesi ve verimliliğinin artırılması için yoğun çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmalar ile değişen ihtiyaçların ve taleplerin karşılanmasına yardımcı olacak eğitimin verilmesi sağlanmaktadır.

Mesleki Eğitimin modernizasyonu ve Modüler Öğretim programlarının geliştirmesi çerçevesinde ülkemizde yapılan çalışmalar;

1975–79 (MEB) Endüstriyel Eğitimi Geliş. ve İşlevsel Yetişkinler Eğitimi Projesi
1979–82 (MEB Eğt. Bil. Fak.)Okul Sanayi Ortaklaşa Eğitimi OSANOR projesi
1989- (ILO+SEGEM) İstihdam Edilebilir Beceri Modülleri ISEBEM
1990–1991 (MEB) Lise Mezunlarına Meslek Edindirme LİMME Projesi
1990–1993 (ILO+ Turizm Bakanlığı)Otelcilik İkram ve Turizm Eğitimi projesi
1992-KOSGEB Sanayi Eğitim projesi
1993 MESS Eğitim Vakfı Çalışmaları
1993–2002 (MEB Kız Tek.Öğr.Gn.Md.)Mesleki ve Teknik Eğt. Gel.METGE Projesi
1995 Fırat Ü. Teknik Eğt. Fak. Öğretmen Yetiştirme Modül Serisi
1999–2001 İçişleri Bknlg. Emn. Gn. Md. Polis Mes. Yük. Okulları Modüler Meslek Eğitimi Projesi
2002–2007 (MEB ve AB) Mesleki Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi (MEGEP)
(Megep - Mesleki Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi) Eğiticilerin Eğitimi Semineri Gülgün Erhun; Dr. Gülgün Bangir Alpan Ankara 2004).

2.3.2.1.1. METGE Mesleki ve Teknik Eğitimi Geliştirme Projesi

Proje “Bakanlık Makamının 12.04.1993 gün ve Kız Teknik Öğretim Genel Müdürlüğünün 324. Proj. Şb. Md. 93–50 / 1694 sayılı Makam Oluru” ile beş dilim olarak planlanmıştır.

Geri bildirimlere dayalı olarak “Bakanlık Makamının 21.02.2000 gün ve Kız Teknik Öğretim Genel Müdürlüğünün B.08.0.KTÖ.11.03.04.-05 / 550 sayılı Makam Oluru ile 2002–2003 öğretim yılı sonuna kadar uzatılmıştır.

Metge projesi 10 yıllık bir proje olup ve projenin finansmanı Genel Bütçe Çıracılık, Mesleki ve Teknik Eğitimi Geliştirme ve Yaygınlaştırma Fonundan sağlanmıştır. Başlangıçta 7 ilde 7 pilot okulda uygulanan proje, 2003’de 33 ilde, toplam 57 okulda uygulanmıştır.

Metge Projesi’nin Amaçları;

- Yerel ihtiyaçlara duyarlı, okul yapısı ve öğretim sistemi geliştirmek,
- Çevrenin katılım ve iş birliğini sağlamak,

- Belirlenen ihtiyaçlara yönelik modüler öğretim programları geliştirmek,
- Eğitim sisteminde çağdaş teknolojiyi uygulayabilmek,
- Mesleğe yönelik standartları öğretime taşımak,
- Kaynak materyaller (modül, bilgisayar destekli öğretim için yazılım) hazırlamak,
- Öğrencileri iş hayatı ve istihdam olanakları hakkında bilinçlendirmek,
- Ürün, hizmet ve eğitim satarak kaynak yaratmak,
- Okulların kapasite ve donanımını artırmayı amaçlamaktadır.

Proje doğrultusunda; sektörlerle ve çeşitli kurum ve kuruluşlarla program geliştirme çalışmalarını yapılarak bireysel öğretime dayalı materyaller geliştirme çalışmalarını yapılmıştır.

2.3.2.1.2. MEGEP Mesleki Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi

Küreselleşme sürecinde, ekonominin sektörel dengeleri hızla değişmekte ve buna paralel olarak meslek yapıları ve işgücü profilleri dönüşüme uğramaktadır. Bu dönüşüme ayak uydurabilmek için, sanayinin ihtiyaç duyduğu bilgi ve becerilerle donatımlı, nitelikli ara elemanlar yetiştirmek yaşamsal öneme sahiptir. Bu durum ülkemizin Avrupa Birliği'ne giriş bağlamında daha da anlamlı bir hale gelmiştir.

2000 yılı itibariyle, AB destekli eğitim projeleri, AB'nin gençlik ve eğitim programları diğer aday ülkelerle birlikte Türkiye'nin de katılımına açılmıştır.

Bu yöndeki ilk adım olarak, 4 Temmuz 2000 tarihinde, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Avrupa Birliği arasında Türkiye'deki Mesleki Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesinin (MEGEP) anlaşması (DG1A-D/MEDTQ/04-98) imzalanmıştır.

MEGEP projesinin başlangıç tarihi 30 Eylül 2002 ve Proje süresi 5 yıldır. Projenin genel amacı; Türkiye'de ki mesleki teknik eğitim ve öğretim sistemini sosyo-ekonomik gereksinimler ve yaşam boyu öğrenme ilkeleri doğrultusunda sistemi güçlendirmeye yönelik olarak destekleyen bir projedir.

MEGEP kapsamında; İSCED'97 ve İSCO'88 panelinde ve iş piyasası araştırmaları doğrultusunda mesleki ve teknik eğitim programları yaklaşık 50 alanda toplanmıştır.

Bunlardan; 17 alanda ve 64 dalda çerçeve öğretim programı geliştirilmiştir. Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı tarafından onaylanarak 2005-2006 öğretim yılından itibaren tüm mesleki ve teknik eğitim kurumlarında kademeli olarak uygulamaya konulmuştur. 2006–2007 eğitim öğretim yılından itibaren Türkiye genelinde uygulanmaya başlanmıştır.

Projenin özel amaçları ise;

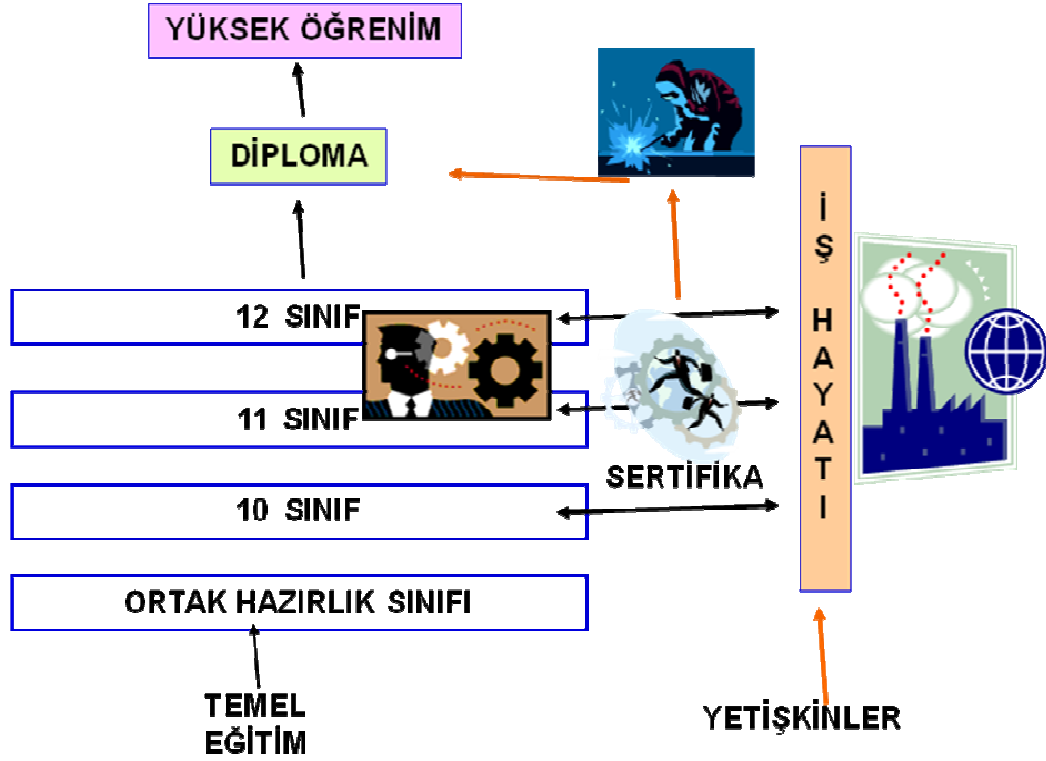
- Mesleki eğitimin ulusal gereksinimlerle ilişkisinin ve niteliğinin iyileştirilmesine katkı sağlamak,
- Mesleki eğitimle ilgili kamu yönetiminin, toplumsal ortakların ve işletmelerin kurumsal kapasitelerini ulusal, bölgesel ve yerel düzeyde güçlendirmek,
- Mesleki eğitim sisteminin yerinden yönetime geçme sürecini hızlandırmak,

MEGEP ile Mesleki ve Teknik Eğitimde;

- İş piyasasının gereksinimlerine çözümleyebilmek,
- İş piyasasının ihtiyaç ve beklentileri doğrultusunda meslek standartlarını sürekli gözden geçirmek,
- Yaşam boyu öğrenme politikası oluşturmak,
- Kalite güvence sistemini geliştirmek,
- Modüler programlar hazırlamak,
- Ulusal yeterlilik sistemini kurmak amaçlanmaktadır.

Bu amaçlar doğrultusunda Mesleki ve Teknik Öğretimin, Modüler Öğretim ilkeleri esas alınarak esnek, AB ülkeleri ile akreditasyona uyumlu, çağdaş bir yapıya kavuşturması planmaktadır.

MEGEP'in Önerdiği Eğitim Yapısı;

Şekil II.3.1. MEGEP'in Önerdiği Eğitim Yapısı

MEGEP Uygulanması İle Birlikte

- Pilot okul ve kurumlarında (genel liseler ile meslek liselerin 9. sınıfında) aynı program uygulanmasına geçilmiştir.
- Öğretim süresi 4 yıl olacak şekilde planlanmıştır.
- 9. Sınıf ortak sınıf (tanıtım ve yönlendirme) olarak planlanmıştır.
- Yatay ve dikey geçişlere elverişli alt yapı oluşturulmuştur.
- Alan ve dal eğitimi esas alınmıştır
- Öğrenci; eğitim süresinin sonunda, alanda diploma ile birlikte, seçmiş olduğu dalda 3. Seviye sertifika alacaktır. (Mesleklerin uluslar arası sınıflandırılması 1'den 7'ye kadardır. Bu seviyelerden 1. 2. ve 3. seviyeler meslekî orta

öğretimde, 4.ve 5. seviyeler meslek yüksek okulu seviyesinde, 6. ve 7. seviyeler ise üniversite düzeyinde uygulanmaktadır.)

- Sistemden ayrılan öğrenci, yeterliliklerine karşılık gelen 1. veya 2. Seviye sertifika alabilecektir.
- Örgün ve yaygın meslekî ve teknik eğitim kurumlarında aynı alanda aynı modüler öğretim programları uygulanacaktır.
- Diploma ve sertifika programlarında geliştirilen modüller ortak olarak kullanılacaktır.
- Her yaşta ve düzeydeki bireye yönelik hayat boyu öğrenme esas alınmıştır.

2.3.2.2. Modüler Öğretim

Mesleki eğitime olan gereksinin ülkeler bazında sürekli artış göstermektedir. Teknolojik gelişim; paralelinde yeni mesleklere adaptasyonu ve kalifiye elemanlara olan ihtiyacı artırmaktadır. Bu durum sadece bireyleri ve kurumları etkilemekle kalmamakta, aynı zamanda meslekî eğitim sisteminin daha verimli, tutarlı ve esnek olmasını gerektirmektedir.

Ülkelerin eğitim programları hazırlanırken hazırlanan programların gelişen teknolojiye, bölgesel eğitim ihtiyaçlarına ve iş gücü-eğitim-istihdam politikalarına cevap verebilecek doğrultusunda hazırlanmalıdır.

Modüler öğretim; Öğrenci merkezli, bireyselleştirilmiş bir öğrenme öğretme yaklaşımıdır. Esnek bir yapıda olması yaşam boyu öğrenme ilkesi ile örtüşmektedir. Modüler öğretim, modüler programlar doğrultusunda modüler bir sistemi gerektirmektedir. Modüler sistem, eğitim programının modüllerden oluşmasıdır. Modül; bireysel öğretime dayalı, başlangıcı ve sonu olan, kendi içinde bütünlük gösteren, sistematik bir çerçevede düzenlenmiş öğretim yaşantılarından oluşmaktadır. Modüller belirli bir sıra ile takip edilir.

Modüler programlama, öğrenme-öğretme etkinliklerinin kendi kendine öğrenme imkânı sağlayacak tarzda, kendi içinde bütünlüğü olan ve birbirini işlevsel olarak tamamlayacak biçimde bağımsız öğrenme elemanları şeklinde düzenlenmesidir. Bu yaklaşımda esas alınan öğrenme elemanına modül, bu öğrenme birikimine dayalı

olarak düzenlenen öğretim programına da modüler program adı verilmektedir (Alkan, 1997,s.197).

Sonuç olarak modüler öğretimi herhangi bir öğretmen-öğrenme sürecinde, içeriğin belirli analizlere dayanılarak kendi içinde küçük bütünler olarak düzenlendiği, bireysel öğrenmeye ve yeterlik geliştirmeye dayalı bir eğitim ortamı oluşturmayı amaçlayan öğretim yaklaşımı olarak tanımlamak mümkündür (Külahçı ve Taşpınar,1993, s.24)

Modüler Öğretimin Yararları:

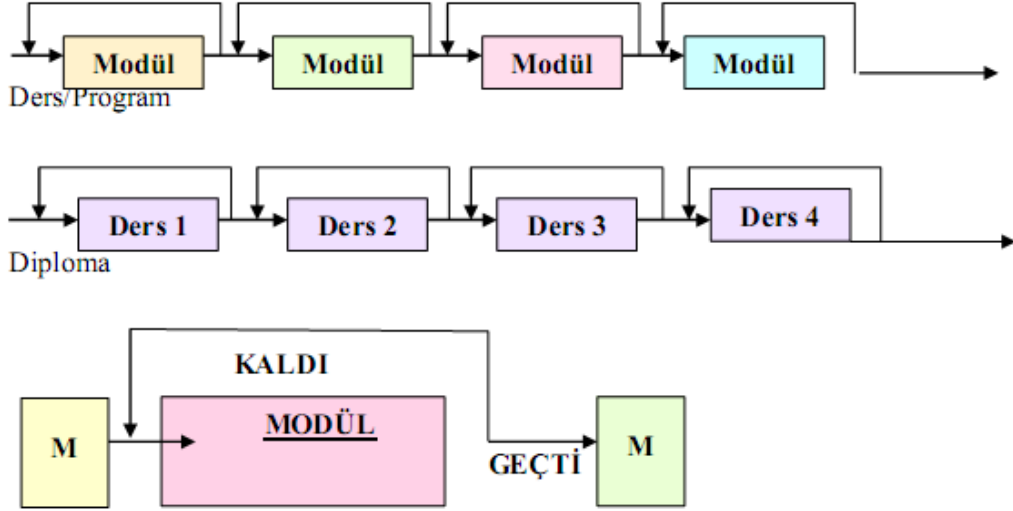
- Bireye ilgi ve isteğine göre beceri kazanma şansı tanır.
- Bireysel öğretime olanak sağlar.
- Öğrenci öğretim programına farklı zamanlarda girip çıkabilir.
- Farklı programlar arasında geçiş yapma olanağı vardır.
- Programı tamamlama belirtilen yeterliliklerin kazanılmasına bağlıdır.
- Programda zaman esneklik, yeterliliklerin kazanılması esastır.
- Alanın modüllerini tamamlayan ve fark modüllerini alan öğrenciye diploma verilir.
- Örgün ve yaygın eğitim kurumları arasında geçiş yapma olanağı vardır.
- İş gücü eğitimini hızlandırarak, iş başında eğitim ve kendi kendine eğitim imkanı verir
- Hazırlanan öğrenme modüllerini bilgisayar destekli öğretim, uzaktan öğretim gibi sistemlere uyarlamak mümkündür (Alkan,1989, s.16–17)

Neden Modüler Öğretim;

- Ulaştığı kitle daha geniştir.
- Daha ekonomiktir.
- Zaman sınırlaması yoktur.
- Eğitim süresi ve hızı bireye bağlıdır.
- Bölgesel farklılıklara cevap verir.

Modül, bireysel öğretime dayalı, başlangıcı ve sonu olan, kendi içinde bütünlük gösteren, bir sistematik çerçevede düzenlenmiş öğretim yaşantılarından oluşmaktadır. Modüler sistem eğitim programının tutarlı (coherent) parçalara bölünmesidir. Bölümler hiyerarşiktir veya belirli bir sıra takip eder.

Öğrencilerin, belirli hedefe ulaşmasını sağlamaya yönelik olarak her modül, birbiri ile uyumlu çalışan belirli parçalardan oluşmaktadır. Modül, öğrencinin kendi hızında ilerlemesine ve kaydettiği başarının, kendisine anında bildirilmesine olanak sağlamaktadır. Geleneksel yaklaşımda içerik, konu, ünite, ders olarak gruplaşırken, modüler yaklaşımda ise içerik, modüller çerçevesinde oluşmaktadır.

Şekil II.3.2. Modüler Sistem Yaklaşımı

Modüler sistem;

- ❖ Farklı sistemlerde, farklı eğitsel profillerde ve yollarda uygulanabilir,
- ❖ Öğrenci farklılıklarına uyum gösterebilir,
- ❖ Sistem içerisinde çok çeşitli modüller birlikte kullanılabilir.

2.3.2.2.1. Modüler Sistemin Özellikleri

2.3.2.2.1.1. Esneklik

Modüler sistemin esnekliğinin dört boyutu vardır:

1- Eğitim yoluyla elde edilen becerinin bireysel esnekliği: Eğitimin, iş piyasasının belirsizlikleri ile baş edebilecek, çeşitli mesleklerde ve ortamlarda

çalışabilecek ve yeni becerileri çabucak kazanabilecek bireyler yaratması beklenmektedir. Bireysel esneklik klasik olarak ders programlarını artırarak, “öğrenmeyi öğrenmeye” ve “asli” becerilere ağırlık verilerek ve geneleğitimle yakın ilişkiler kurarak sağlar. Bireysel esneklik sıklıkla uzmanlaşmayı geciktiren, uzmanlık alanlarını değiştirmeyi kolaylaştıran ve genel eğitim ile meslekî eğitimi yakınlaştıran eğitim programı reformları ile gerçekleştirilmektedir.

2- Eğitim programı esnekliği: Eğitim programı esnekliğini zaman, ortam (mekân) ve birey boyutunda tanımlayabilmekteyiz, ancak bu esnekliğin birden fazla boyutu bulunmaktadır. Eğitim programının zaman esnekliği, değişen beceri gereksinimlerine göre programının güncelleştirilebilirlik kapasitesidir. Eğitim programının ortam esnekliği, programın yerel koşullara ve yerel iş piyasasına uygun şekilde biçimlendirilebilir olması anlamına gelmektedir. Eğitim programının bireysel esnekliği ise programın, öğrencinin tercihlerine göre veya öğrencinin belli ihtiyaçlarına göre, özellikle de dezavantajlı durumda olanların ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde biçimlendirilebilir olmasıdır. Eğitim programının esnekliği, eğitim programının modüllerden oluşması veya programın yapısında gerçekleştirilecek diğer değişikliklerle, eğitimin kontrolünün merkezîyetçilikten uzaklaştırılmasıyla, ekonomik değişikliklere daha iyi cevap verebilmek için “iş hayatının” koşullarını dikkate alan düzenlemelerle, uluslar arası, ulusal ve yerel düzeyde çalışma yaşamı ile daha sıkı bağlar kurularak sağlanabilir.

3- Sunum esnekliği: Bu esneklik, farklı öğrencilerin aynı eğitim programını farklı öğrenme yöntemleri ile farklı kurumsal bağlamlarda ve farklı zaman birimlerinde takip edebilmelerini sağlar. Sistemin, farklı geçmişleri olan, farklı ortamlardan gelen öğrencilerin, özellikle, yetişkinlerin, dezavantajlı öğrencilerin, sistemden ayrılanların veya ayrılma riski içinde olanların, geleneksel öğrenme yöntemleri kendilerine uygun olmayan bireylerin ilgisini çekmesini sağlar. Sunum esnekliği aynı zamanda maliyetleri düşürür ve verimliliği artırır. Esneklik; farklı pedagojik yaklaşımlar desteklenerek, eğitimde tüm süreçlerin özgürce çeşitlenmesi sağlanarak da gerçekleştirilebilir.

4- İzlenecek yolların esnekliği: Bu esneklik eğitime ulaşımın serbest olması, farklı disiplinlerdeki öğrenciler arasında uçurumlar bulunmaması, geçişlerin kolay olması ve her bir yolun çok sayıda iş ve eğitim hedefine açılmasına anlamına gelmektedir.

Böylece meslekî eğitimden daha fazla bireyin yararlanmasını sağlamak, meslekî eğitim gelecekteki beceri gereksinimlerinin belirsizliği ile daha iyi başa çıkabilecek, bireysel seçeneklere açık olacak ve meslekî eğitimin statüsü yükselecektir. İzlenecek yolların esnekliği müfredatın kapsamını genişletmek, meslekî eğitim ile genel eğitim arasındaki sınırları azaltmak ve aralarında köprüler kurmak, giriş için kolaylaştırıcı düzenlemeler yapmak, önceden öğrenilenleri saymak ile sağlanabilir.

2.3.2.2.1.2. Modüler Sistemin Aşamaları ve Modülün Sistem İçerisinde İşlevi

Öğrenciler gelecekteki fikirlerine veya gelecekteki mesleklerine uygun uzmanlık alanı seçmekte özgürdürler. Her öğrenci, okulun sunduğu çerçevede alan ve dal seçimi yapar. Seçtiği mesleğe yönelik yeterlikleri ilgili alan ve dal modülleri ile kazanır. Bu modüller meslekî becerileri kazanmak isteyen her öğrenci için alınması zorunlu olan modüllerdir. Öğrenci modül alırken öncelikle temel olan ön koşul modüllerinden başlar. Seçimlerine göre diğer alanlardan alacağı farklı seçmeli modüller ile meslekî yeterliklerini genişletebilir. Bazı modüller öğrencileri tüm alan ve mesleklerde kullanabilecekleri ortak beceriler konusunda eğitir. Bu ortak beceri modülleri tüm bireylerden ve meslek elemanlarından ulusal ve uluslararası düzeyde beklenen temel yeterlikleri kazandıracaktır.

2.3.2.2.1.3. Öğrenme Hızında Farklılık

Belirli sınırlar içerisinde her öğrenci kendi hızında öğrenmelidir. Bunun öğretmen veya eğitmenin planlama ve uygulama çalışmaları ile öğrencinin eğitim aktivitelerinin düzenlenmesine etkileri olacaktır.

2.3.2.2.1.4. Önceki Çalışmaların Dikkate Alınması

Modüler sistemlerde önceki çalışmalarla kazanılan bilgi ve becerileri ödüllendirmek mümkündür. Bu bazen eğitim süresinin kısaltılmasını sağlar.

2.3.2.2.1.5. Modüler Eğitim Sistemi ve İş Piyasası Yeterlilikleri

Pek çok ülkede başlangıç düzeyinde meslekî eğitim ve yetiştirme yaşam boyu öğrenme sistemlerine dâhil edilmiştir.

Yaşam boyu süren “Modüler Meslekî Eğitim Sistemi”, meslekî yeterlilik sistemi ile birlikte düzenlenmektedir. Eğer bir öğrenci meslekî eğitimi başlangıç düzeyini tamamlamadan terk ederse, elinde tamamladığı modüllerin belgeleri olacaktır. Yetişkin eğitimi, öğrencilere yeterliliklerini iş başında eğitimle sağlamaktadır. Bu koşullar altında daha önce eğitimden ayrılanlar eğitimlerini tamamlayarak işlerinde ve yaşantılarında ekonomik ve sosyal açılardan yaşam standartlarını yükseltebilirler. Bu durumda modüler öğretim sistemi meslekî yeterlilikler, akademik beceriler ve bireysel yetenekler ile birleşmiş olmaktadır. Deneyimler de modül ya da yeterlik olarak kabul görebilmektedir.

Modüler sistemin tasarımı ulusal düzeyde işveren kuruluşları, ticarî kuruluşlar ve meslekî eğitim kurumları arasında iş birliğini gerektirmektedir. Bu etkinlikler bir veya birkaç meslek sektöründe başlar, sonra ulusal düzeyde yasallaşır ve etkinlikler diğer alanlara aktarılır. Bu süreç ülkemizde MEGEP ile başlamış ve tüm alanlarda sistemleşmektedir.

Sosyal Ortaklar (TOBB, TÜSİAD, TESK, TİSK, TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ, MEKSA, vb.); modüler program geliştirme, modül yazımı, uygulama, izlemeye yönelik çalışmaların her aşamasında Milli eğitim Bakanlığı ile iş birliği içinde yer almaktadır.

Modüler sistemin meslekî eğitimde uygulanması bazı taleplerin karşılandığını varsayar. Bu talepler; öğrencilerin uygunluğunun sağlanması için öğretim yöntem ve teknikleri ile öğrenme ortamlarının düzenlenmesidir.

2.3.2.2.2. Modüler Öğretim Yöntem Ve Teknikleri

Modüler bir program uygulamadan önce öğrenci ile ilgili bazı soruların sorulması gerekir.

- ❖ Bu öğrenciler bağımsız çalışabiliyorlar mı? Çalışmıyorlar ise ne yapmalı?

- ❖ Bağımsız çalışmayı takdir ve tercih edecekler mi? Etmeyeceklerse ne yapmalı?
- ❖ Bu öğrencilerin okuma becerileri metin hâlindeki yönergeleri takip etmek için yeterlimi?
- ❖ Bu yöntemle öğrenmek için yeterli zamanları var mı? Yoksa bunu aşmak için ne yapmalı?
- ❖ Öğrenciler kendilerinden ne beklediğini biliyorlar mı?
- ❖ Bu tür bir öğrenmeye başlamadan önce uygulamalarla birleştirilmiş bir yönerge var mı?
- ❖ Bu öğrenme yöntemi öğrencilerin toplam iş yükünü nasıl etkiler?

Bu sorular daha sonra değerlendirmede faydalı olacak sorulara yol açmalı fakat aynı zamanda modülerin uygulanmasından önce planlama aşamasında da bir şeyler düşündürmelidir. Öğretmen veya eğitmenin öğrenme ortamının bir parçası olduğu açıktır. Öğretmen ya da eğitimci farklı eğitim ortamlarını nasıl değerlendireceğini bilmelidir. Öğrenme süreci içerisinde öğretmen veya eğitmenin yeri de sorgulanmalıdır. Öğretmen veya eğitmenin görevi her modül veya modül dizisi için uygun eğitsel yöntemleri tasarlamak, oluşturmak ve uygulamaktır. Bunun için önce öğrencilerin bireysel özelliklerine ve öğrenme stillerine uygun öğrenme yaklaşımları benimsenmeli ve öğrencilere en uygun öğrenme yöntem ve teknikleri uygulanmalıdır.

2.3.2.2.2.1. Öğrenme Stilleri ve Yaklaşımları

Herkes öğrenebilir fakat aynı şekilde öğrenemez. Herkesin en iyi öğrendiği yolu bulup o yolu açmalı ve yolda ilerlemesi sağlanmalıdır. Çünkü bireyin öğrenme stilini belirlemek ve gerekli düzenlemeleri yapmak kişinin başarısını artırır.

Her bir birey/öğrenci yeni ve zor bir bilgiyi öğrenmeye hazırlanırken, öğrenirken ve hatırlarken farklı ve kendine özgü yollar kullanır.

Çağdaş öğrenme yaklaşımları aşağıdaki başlıklar altında toplanabilir.

- İşbirlikçi Öğrenme,
- Buluş Yoluyla Öğrenme,
- Probleme Dayalı Öğrenme,

- Tam Öğrenme
- Aktif Öğrenme.
- Davranışçı Öğrenme,
- Bilişsel Öğrenme,
- Yapısalcı Öğrenme,
- Çoklu Zekâ kuramı ile öğrenme,
- Açık Uçlu Öğrenme,
- Diğer Öğrenme Yaklaşımları.

Öğrencilerin öğrenme stillerinin bilinmesi, pek çok öğrencinin sadece öğrenme stiline bilinmediği için öğrenemedikleri veya istenmeyen şekilde davrandığı gerçeğinin anlaşılmasını sağlayacaktır. Böylece bireyin özelliklerine uygun öğrenme stili belirlenerek, öğrencilere uygun öğrenme ortamı, öğrenme yöntemi ve tekniğine karar verilebilir. Bunu sonucunda daha etkili, verimli ve kalıcı öğrenme sağlanabilir. Öğrenme türleri olarak da adlandırılan öğrenme stillerini dört gruba ayırmak da mümkündür.

- Yapararak Öğrenenler
- İzleyerek Öğrenenler
- Düşünerek Öğrenenler
- Hissederek (Dokunarak) Öğrenenler

Modüler öğretim, bireylerin kendilerine uygun öğrenme stillerine göre düzenlenebilecek öğrenme olanakları sağlamaya uygun esnek bir öğrenme yaklaşımı sunmaktadır.

Modüler öğretim öğrenci merkezli olup, öğrenci sınıf, atölye ve laboratuardaki çalışmaların merkezidir. Öğrenci hayat, iş, aile ve toplum ilişkilerini, ulusal ve kişisel ihtiyaçlara yönelik bazı temel kavram ve ilkeleri anlamak, kabullenmek zorundadır. Öğrenci, sağlam bir kavram ve kurallar temeline sahip olduğunda, yeni edindiği bilgileri özümseyerek yaşam boyu öğrenmeye katmış olacaktır.

Öğrenci merkezli eğitimin asıl amacı, öğrenciye kendi öğrenme profilini ve türünü keşfetmeyi sağlamak ve böylece öğrenmeyi öğretmek olmalıdır. Öğrenmenin etkinliğini artırabilmek için de eğitim, öğretim programları ya da öğretim

tekniklerinden önce öğrenmenin kendisinden yola çıkılmalı diğer kavramlar bunun üzerinde yapılanmalıdır.

2.3.2.2.2.2. Öğrenci Merkezli Eğitim Yaklaşımını Esas Alan Yöntemler

Simülasyon Yöntemi: Bu yöntemde; öğrenciler için gerçek yaşamdan örnekler oluşturulur (Örneğin; sınıfın bir büro hâline dönüştürülmesi gibi). Bu ortam içinde öğrencilere problem ya da görev verilir. İş yapma sürecinde öğrenciler kendi bilgi ve becerilerini öğretmen desteği ile kullanırlar.

Gösterme Yöntemi: Herhangi bir işlemin süreç ya da basamaklarının görsel sunumudur. Sözlü anlatım ve göstermeden oluşur. Öğretmen anlattıktan sonra bireysel olarak ya da grup şeklinde öğrencilere uygulama yaptırılır. Bir aracın ya da bir aletin nasıl kullanılacağını, bir işlemin nasıl yapılacağını öğretmek için kullanılır.

Rol Yaptırma Yöntemi: Bu yöntemde öğrencilere gerçek yaşamdan durumlar verilir. Bu durumlarda yapması gereken bir görev ya da çözmesi gereken bir problem vardır. Seçilen görev/problem gerçek yaşamdan olmalıdır. İş yapma süreci ya da problemi çözme yöntemleri öğrencilerin kendi bilgi ve becerilerine bağlıdır. Yöntem ve sonuç açık uçludur. Bu teknik için grup çalışması en uygun olanıdır.

Bilgisayar Destekli Eğitim: Bu öğretim yöntemi öğrencilerin bireysel öğrenmelerine yöneliktir. Ancak öğretmen tarafından hedefler belirlenip buna göre bir program oluşturulmalıdır. Okul tarafından hazırlanan ya da piyasadaki hazır eğitim programları bu amaca yöneliktir. Öğretmen bu programları inceleyip işletim sistemleri hakkında bilgi sahibi olmalıdır. Bu şekilde öğrencilerin bireysel çalışmalarına destek olabilir.

2.3.2.2.2.3. Öğretmen – Öğrenci Etkileşimli Yöntemler

Beyin Fırtınası: Bir problem, konu ya da soru hakkında ilk akla gelen söylenmelidir. Burada önemli olan herkesin fikirlerini açıkça ve istediği kadar söyleyebilmesidir. Fikirlerin niteliği değil niceliği önemlidir. İyi ya da kötü fikir yoktur. Her fikir kabul edilebilir. Bu teknik; karar vermede, problemlere farklı yaklaşımlarla çözüm bulmada, yeni bir konunun veya kavramın tanıtımında, çok faydalıdır. Maksimum

öğrenci katılımını sağlar. Fikirleri eleştirip geliştirilme durumunda olmadıkları için çekingenlik ve sınırlama engeli yoktur. Yeni fikirlerin ortaya çıkmasını ve yaratıcılığı teşvik eder. Öğrencilerin potansiyelini ortaya çıkarır.

Soru Sorma Tekniği: Bu teknikte öğrenciler bir konunun uzmanına ya da okudukları bir yazıyla ilgili olarak soru sormak durumundadırlar. Mümkün olduğunca meslekten kişiler eğitim ortamına davet edilir. Bu kişiler gerçek meslek yaşantılarından örnekler getireceklerdir. Bu aktivite ile ilgili olarak öğrenciler bilgilendirilir ve soru sormaları istenir.

Tartışma Tekniği: Genellikle yeni bir konunun ya da kavramın tanıtımından sonra yapılır. Tanıtım bizzat öğretmen tarafından anlatım yöntemi ile yapılır. Veya okuma metninin hemen ardından yapılabilir. Öğrencilerin düşünmesini ve yorum yapmasını sağlayacak sorular yöneltilir. Grup çalışması bu yöntem için uygundur. Gruptan çıkan fikir ve yorumlar eğitim ortamında tartışılabilir.

Grup Çalışması: Sınıf ve atölye içinde ya da okul dışındaki görevler için kullanılır. Gruplar en az üç en fazla altı kişiden oluşmalıdır. Araştırma ve proje çalışmalarında grup çalışmalarından verim alınmaktadır. Bu yöntem öğrencilere ekip hâlinde çalışma alışkanlığı kazandırmaktadır. Temel amaç, grup üyelerinin birlikte düşünmelerine, karşılıklı fikir alışverişi içinde olmalarına ve rahat bir ortamda çalışmalarına olanak sağlamaktır.

2.3.2.2.3. Modüler Öğretimde Ölçme ve Değerlendirme

Ölçme ve değerlendirme öğrencinin performansının yanı sıra eğitim süreci için gerekli geri bildirimler sağlayan süreçtir. Ölçme ve değerlendirme genellikle öğrencilerin kazanımlarına dayanır. Öğrencilerin performansının niteliği ile ilişkilidir ve öğrenci için sonuçları vardır.

2.3.2.2.3.1. Ölçme ve Değerlendirmenin Amacı

Okullarda yapılan ölçme ve değerlendirme çalışmaları daha çok iki amaca yöneliktir. Bunlar öğrenci başarısının ölçülmesi ve değerlendirilmesi ile bir eğitim programının amacına ulaşıp ulaşmadığının değerlendirilmesidir.

Öğrenci başarısının ölçülmesi amacıyla uygulanan sınavlar amacına göre, farklı isimler alabilmektedir.

Hazır Bulunuşluk Düzeylerini Belirleme Sınavları (Readness Sınav)

Planlanan bir öğrenme birimine öğrencilerin bilgi ve beceri düzeyi olarak ne kadar hazır olup olmadıklarını belirlemek amacıyla yapılan sınavlardır. Hazır bulunuşluk sınavı ile öğrencilerin öğrenme birimine geçmeden önce ne tür eksikleri olduğu belirlenir ve bu eksikler tamamlanır. Bazı kaynaklarda bu tür sınavlara diagnostic veya ön sınav da denilmektedir.

İzleme Sınavları (Formative Sınav)

Bu tür sınavlar öğrencinin bir konu veya ünite ile ilgili öğrenme eksiklerini ve güçlüklerini belirlemek amacıyla yapılan sınavlardır. Bu sınavlarda o konu ile ilgili tüm hedeflere yer verilerek öğrencinin hangi hedeflere ulaşmış ulaşmadığı belirlenebilir. Bu tipteki sınavlar not verme amacını gütmeyen öğrencinin bilgi ve becerisindeki eksiklikleri saptamaya yönelik sınavlardır.

Düzyer Belirleme (Summative Sınav) Sınavı

Bir eğitim sürecinin belli dönemlerinde veya eğitim sürecinin sonunda yapılan, öğrencinin başarısını ve durumunu ölçmeye ve değerlendirmeye yönelik sınavlardır. Belirtilen testler ile öğrencinin öğretime girişte, öğretim sürecinde ve öğretim sürecinin sonunda gösterdiği başarılar değerlendirilebilir.

Eğitimde kazandırılmak istenen yeni davranışların beklenen düzeyde öğrenilmiş olup olmadığına karar verebilmek için bazı koşulların yerine getirilmesi gerekmektedir. Önce bu davranışların, geçerliliği ve güvenilirliği yeterli derecede yüksek olan ölçme araçlarıyla ölçülmesine ihtiyaç vardır. Bir kişinin belli davranışlarda erişmiş olduğu yetkinlik ve kararlılık nesnel bir biçimde belirlenmedikçe, bu kişinin ilgili davranışlarda beklenen düzeye erişmiş olup olmadığına karar verilemez. Yapılacak ilk iş öğrencilerin, onlara öğretilmesi hedef alınan davranışları öğrenmiş olup olmadıkları ve bu davranışlarda erişmiş oldukları yetkinlik ve kararlılık derecelerinin nesnel olarak ortaya konulmasıdır. Bu davranışlara sahip olup olmadıkları ve bu davranışlarla ilgili olarak gerçekleştiği görülen öğrenme düzeyi ile gerçekleşmesi beklenen öğrenme düzeyleri arasında fark bulunup bulunmadığı, yani elde edilen sonucun beklenene uygunluk derecesi hakkında ancak bu koşullarla bir karara ulaşılabilir.

2.3.2.2.3.2. Ölçme ve Değerlendirme

Modüler öğretim uygulayan öğretim kurumlarında öğrencilerin;

- Modüllerin sonunda kazandığı yeterlik ölçülmelidir
- Dersin sonunda modüller ile kazandıkları tüm yeterlikler ölçülmelidir
- Okulda, işletmede ve kendi kendilerine yaptıkları tüm öğrenim faaliyetleri değerlendirilmelidir.

Bu amaçla öğrenciler, modüldeki faaliyetlerde kazandıkları bilgi ve becerileri bu bölümde yer alan ölçme araçları ile:

- Ölçme soruları ile bilgiye dayalı kazanımlarını ölçerler.
- Uygulamalı testler ile de öğrenme faaliyetindeki uygulamalarda kazandıkları becerileri ölçerler.
- Ölçme sonucunda öğrenciler faaliyetlerin sonundaki kazanımlarını belirlerler.
- Değerlendirme sonucunda öğrenciler bir sonraki faaliyet veya modüle geçerler.
- Öğretmenler gerekli gördüğü takdirde öğrencilere yeni ölçme ve değerlendirme araçları hazırlayarak uygulayabilirler.

Öğretmenler;

- Öğrencilerin, cevaplarını modülün arkasındaki cevap anahtarı ile karşılaştırarak kendi kendilerini ölçmelerine rehberlik eder
- Öğrencilerin, yanlış ve doğru cevapların sayısına göre kendini değerlendirmelerine yardımcı olur.
- Öğrencilerin, eksik olduğu noktaları tamamlamalarını sağlar.
- Öğrencileri, başarılı ise bir sonraki faaliyet veya modüle geçmeleri için yönlendirir.

2.3.2.3. Modüler Öğretim Materyalleri

2.3.2.3.1. Modül

Modül, Başlangıcı ve sonu olan, bireysel öğretimi esas alan, kendi içinde bütünlük gösteren, bir sistematik çerçevesinde düzenlenmiş öğretim yaşantılarından oluşmaktadır.

Öğrencilerin belirli hedefe ulaşmasını sağlamaya dönük olarak her modül, birbiri ile uyumlu olarak çalışan belirli parçalardan oluşmaktadır. Modül, öğrencinin kendi hızında ilerlemesine ve kaydettiği başarının, kendisine anında bildirilmesine olanak sağlamaktadır. Geleneksel yaklaşımda içerik; konu, ünite, ders olarak gruplaşırken; modüler yaklaşımda içerik, modüller çerçevesinde oluşmaktadır.

Modül aşağıdaki öğeleri içeren bir öğrenme birimidir:

Öğrenme süresi toplam 40 saattir. Kazandırılacak yeterliğe bağlı olarak her modül 40/8, 40/16, 40/24, 40/32 ve 40/40 olabilir.

40/32:

- 40 saat faaliyetlerin tümü için gerekli olan toplam öğrenme süredir.
- 32 saat öğretmen rehberliğinde ve gözetiminde değerlendirilen süredir.
- 8 saatlik aradaki fark ise öğrencinin kendi kendine farklı öğrenme ortamlarında, araştırma, ödev, gözlem veya inceleme yapmak amacıyla kullanacağı öğrenme süresidir.
- Modüllerde önerilen bu süreler öğrenme faaliyetlerdeki teorik ve uygulamalı tüm içeriği kapsar.
 - Bir öğrenme bütünüdür tutarlı bir parçasıdır.
 - Öğrenme amaçlarına ve içeriklerine sahiptir.
 - Sonunda bir işin bir parçasını temsil eden bir yeterlik kazandırır.

Öğrenmenin içeriğini eğitim öğretim amaçları belirler. Amaçlar gereklidir fakat öğrenme aktiviteleri sırasında öğrenci ve öğretmen tarafından açıkça kullanılmaz. Amaçlar, sonuçta kazanılan bilgi, beceri ve tavırları belirtmek, durumları, verileri,

formülleri ve süreçleri tutarlı bir şekilde açıklamak amacı ile içerikte gerçekleştirilmiş metinlere, çizimlere, görüntülere yedirilmiştir.

Bir modülün öğrenme içeriği ile ilgili olarak:

- İçerik tüm amaçları kapsamaktadır.
- İçerik tüm öğrenenlerin anlayabileceği biçimdedir.
- Öğrenme içeriği amaçlara aktarılmıştır.

Aktarım uygun değilse içeriğin gözden geçirilmesi gerekir. Öğretmenler gerektiğinde yeni modül hazırlayabilir ya da bir modülün değişen faaliyetini yeniden geliştirebilirler.

Amaçlar şunları içerir:

- Öğrenci davranışı bir fiil ile ifade edilir.
- İçerikte öğrenci davranışının özünü tanımlayan bir yön bulunur.
- Davranışın sergileneceği koşullar belirtilir.
- Standart ve öğrenci davranışının göstereceği ölçütler yer alır.
 - Öğrenme süreci içeriğin düzenlenmesini kolaylaştırır.
 - Öğrenci veya modül ile ilgili açıklamalar bulunur.
 - Süreçle ilgili öneriler verilir.
 - Değerlendirme bölümü bulunur.

Değerlendirmeyi ilgilendiren sorular:

- Değerlendirmenin nasıl yapılacağını öğrenci net olarak biliyor mu?
- Öğrenci hangi koşullarda geçip kalacağını önceden biliyor mu?
- Öğrenci hangi koşullarda geçip kalacağını net olarak biliyor mu?
- Öğrencinin kendi kendisini değerlendirmesi için bir araç var mı?

2.3.2.3.2. Modülün Yapısı

Her modül öğrenciler için bir rehberdir. Bu rehber şunları içermektedir:

- Modülün içeriğinin kısa bir sunumu için giriş bölümü bulunur.
- Başlangıç şartları. Öğrencinin modüle başlamadan önce sahip olması gereken bilgi ve becerileri ile ilgili ön koşullar belirtilir.
- Çalışma yükü saatlere göre tanımlanır.

- Gerekli araçlar belirtilir.
- Öğrenmenin amaçları ve içeriği açıklanır.
- Çalışma görevleri, yönergeleri, öneriler ve ipuçları verilir.
- Yararlanılabilecek kaynaklar önerilir.
- Değerlendirme yöntemi ve değerlendirme standartları öğrenciye net olarak belirtilir.

2.3.2.3.3. Modülün Bölümleri

Örnek:

İÇİNDEKİLER

2.1.1. AÇIKLAMALAR

2.1.2. GİRİŞ

2.1.3. ÖĞRENME FAALİYETLERİ

- AMAÇ
- ARAŞTIRMA
- BİLGİ KONULARI
- UYGULAMALAR
- ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME
 - OBJEKTİF TESTLER (ÖLÇME SORULARI)
 - UYGULAMALI TEST
 - UYGULAMA DEĞERLENDİRMESİ

2.1.4. MODÜL DEĞERLENDİRME

- OBJEKTİF TESTLER (ÖLÇME SORULARI)
- PERFORMANS TESTİ (YETERLİK ÖLÇME)
- DEĞERLENDİRME

2.1.5. CEVAP ANAHTARLARI

2.1.6. ÖNERİLEN KAYNAKLAR

2.1.7. KAYNAKÇA

2.3.2.3.4. Açıklamalar

KOD

Tüm modüller hazırlandıktan sonra kodlama yapılacaktır.

ALAN

Tüm modüller hazırlandıktan sonra kodlama yapılacaktır.

DAL/MESLEK

Modülün ait olduğu meslek yazılacaktır.

MODÜLÜN ADI

Modül ile kazandırılacak yeterliği temsil eden kısa ve öz bir ad yazılmaktadır. Farklı modüller aynı adı taşımamaktadır.

MODÜLÜN TANIMI

Modülün içeriği ve kapsamı hakkında bilgiler içerecek şekilde yazılmaktadır.

SÜRE

40/8–40/16–40/24–40/32–40/40 Çerçeve Öğretim Program'ında modül için önerilen süre ile aynıdır.

- ❖ Teorik-Uygulama (40/24): Öğretmenin kontrolünde veya rehberliğinde, sınıfta, atölyede, laboratuarda; çevrede bulunan diğer okulların atölyelerinde, çevredeki işletmelerde veya farklı bireysel öğrenme ortamlarında yapılan eğitim ve öğretimdir.
- ❖ Kendi kendine öğrenme (40–24.16): Öğretmen rehberliğinde, okulda veya okul dışında kendi kendilerine yapacakları; bireysel ve grup çalışmaları, araştırmalar, işletme gezileri, proje hazırlama, ev ödevi, vb. bireysel öğrenme faaliyetleridir.

ÖN KOŞUL

Modülü başarabilmek için daha önce alınması gereken modül/modüllerin adları ve öğrencinin hazır bulunma koşulları yazılmaktadır.

MODÜL İLE KAZANILACAK YETERLİK

Modül ile öğrenciye kazandırılacak yeterlik yazılmaktadır.

MODÜLÜN AMACI

Genel Amaç: Modül ile kazandırılacak yeterliği kapsayan “öğrenci, koşul, standart, davranış” öğelerini içeren bir genel amaç cümlesi yazılmıştır.

Amaçlar: Modüldeki faaliyetler ile ilgili amaçlar yazılırken işlemler esas alınır. Her işleme karşılık standart öğesini de içeren bir amaç cümlesi yazılmıştır. Çerçeve Öğretim Program’ında yer alan amaçlar ile aynıdır.

EĞİTİM ÖĞRETİM ORTAMLARI VE DONANIMLARI

Modülde önerilen ortam, donanım, öğretme araçları ve materyaller sağlanmalıdır. Gerekğinde çerçeve öğretim programlarından yararlanılır.

ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME

- ❖ Modüllerde, modül ile kazandırılacak yeterliğin, öğrenci tarafından kazanılıp kazanılmadığını ölçen ölçme araçları ve değerlendirme kriterleri hakkında bilgi ve öneriler verilmiştir.
- ❖ Faaliyetlerin ve modülün sonunda öğrencilerin kendi kendilerini ölçebileceği ve sizin onları ölçebileceğiniz ölçme araçları hazırlayarak uygulayabilirsiniz.
- ❖ Faaliyet sonunda ve modül sonunda öğrencileri değerlendirerek yönlendiriniz.

EĞİTİMCİLER

- ❖ Modülün uygulanmasında alanında lisans öğrenimiyapmış ve sektör deneyimi olan öğretmenler görevlenmelidir.
- ❖ Gerekğinde; alanında sektör deneyimi olan ustaöğretici, teknisyen ve meslek elemanlarından yararlanılabilir.

YÖNTEM VE TEKNİKLER

Modül uygulama faaliyetleri sırasında bireysel öğrenmeye yönelik olarak;

- ❖ Gösteri, anlatım, problem çözme, soru cevap, grup çalışması, tartışma, uygulamalı gösteri, söyleşi, sohbet, konferans, panel, vb.
- ❖ Gerçek yaşantı ortamlarında gözlem yapma, gezi, simülasyon, deney, araştırma, görüşme, proje hazırlama, uygulama, rol yapma, vb. Yöntem ve teknikleri uygulayabilirsiniz.

ARAŞTIRMA VE UYGULAMA YERLERİ

Modülü uygulayacak öğretmen; diğer alan öğretmenleri, üniversiteler, sosyal taraflar, çevrede bulunan işletmeler ve ilgili yerlerle işbirliği yaparak, öğrencinin çevrede;

alanla ilgili olarak iletişim kurabileceği, araştırma, gözlem ve uygulama yapabileceği atölye, işletme, firma, vb. yerleri planlayarak öğrencileri yönlendiriniz.

2.3.2.4. Modüler Öğretim Yönteminin Elektrik Elektronik Teknolojileri Alanında Uygulanması

2.3.2.3.1. Giriş

Elektrik-Elektronik sanayi, küresel düzeyde hızla değişen pazar ve rekabet koşulları nedeni ile sürekli ve dinamik bir gelişim içindedir. Bu özellikleri nedeni ile Elektrik-Elektronik sanayi, stratejik bir sanayi olarak ülkelerin yakın ilgisini çekmekte ve bu sektör için devletler tarafından özel planlamalar yapılmaktadır. Özellikle hızla küreselleşmekte olan bu sektörde rekabet büyük yoğunluk kazanmakta ve sanayileşmiş ülkeler bu sektörün korunması ve rekabet gücünün geliştirilmesi için özel politikalar uygulamaktadırlar.

Elektrik-Elektronik Teknolojisi Alanı Programında;

1. Bobinaj,
2. Büro Makineleri Teknik Servisi,
3. Elektrik Tesisatları ve Pano Montörlüğü,
4. Elektrikli Ev Aletleri Teknik Servisi,
5. Elektromekanik Taşıyıcılar Bakım Onarım,
6. Endüstriyel Bakım Onarım,
7. Görüntü ve Ses Sistemleri,
8. Güvenlik Sistemleri,
9. Haberleşme Sistemleri,
10. Otomasyon Sistemleri,
11. Yüksek Gerilim Sistemleri dalları yer almaktadır.

Sektör tarama ve inceleme çalışmaları sonucunda sektörde faaliyet gösteren meslekler saptanmış ve bu meslekler birinci, ikinci ve üçüncü seviye meslek gruplarına ayrılmıştır. Sektörde çalışan kişilerin görüş ve önerilerinden yola çıkılarak her meslek dalına ait anket soruları hazırlanmış, daha sonra bu anketler yurdun değişik bölgelerinde uygulanarak mesleklere özgü yeterlikler ayrı ayrı ve ayrıntılı olarak çıkarılmıştır. Mesleklere ilişkin olarak saptanan bu yeterlikler, hazırlanacak olan öğretim programları ve modüllerin temel dayanağını ve içeriğini oluşturacaktır.

Öğretim programlarının ve modüllerin hazırlanmasının her aşamasında, iş yaşamının iş gücüne dönük gereksinimlerinin tüm yönleriyle dikkate alınması amacıyla sektörel kuruluşlarla karşılıklı görüş alışverişi ve iş birliği gerçekleştirilmiştir.

Program geliştirme sürecinde üniversitelerden uzmanlar ve sivil toplum kuruluşları ile iş birliği yapılmıştır. Sektör taraması ve mesleki yeterliklerin belirlenmesi sırasında meslek elemanlarına anket uygulanmıştır. Bu anketler sonucunda Türkiye genelinde elektrik-elektronik sektörünün ihtiyaçları ve programdan beklentileri tespit edilmiştir. Bu ihtiyaçlar program çalışmalarının temelini oluşturmuştur.

Program geliştirme sürecinin her aşamasında; Endüstriyel Fabrikalar, Elektrik Elektronik cihaz teknik servisleri, GSM operatör ve cihaz servisleri, Elektrik üretim ve dağıtım kuruluşları, Elektrik Elektronik proje Taahhüt firmaları vb. ile iş birliği yapılmıştır. Bu firmaların eğitim sorumluları ve çeşitli meslek elemanları ile iletişim kurulmuş ve katkıları sağlanmıştır. Böylelikle sektör beklentileri programa yansıtılmıştır.

Meslek elemanlarından ulusal ve uluslararası iş gücünden beklenen yeterliklerde çeşitli araştırmalar ve yabancı uzmanlar ile görüşülerek tespit edilenler program çalışmalarına aktarılmıştır.

Bu doğrultuda Elektrik Elektronik Teknolojisi alanı ve altında yer alan mesleklerde uluslararası ve ulusal düzeyde standartlara uygun, her yaşta ve her düzeyde bireye eğitim olanağı sağlayan programlar hazırlamak hedeflenmiştir.

2.3.2.3.2. Öğretim Programı İle İlgili Genel Açıklamalar

SEKTÖR: ELEKTRİK VE ENERJİ, ELEKTRONİK VE OTOMASYON

ALAN : ELEKTRİK-ELEKTRONİK TEKNOLOJİSİ

ALANIN TANIMI:

Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanı altında yer alan dalların yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretim verilen alandır.

ALANIN AMACI:

Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanı altında yer alan mesleklerde, sektörün ihtiyaçları, bilimsel ve teknolojik gelişmeler doğrultusunda gerekli olan mesleki yeterlikleri kazanmış nitelikli meslek elemanları yetiştirmek amaçlanmaktadır.

DAL PROGRAMLARI, TANIMLARI VE AMAÇLARI:

1. BOBİNAJ

Tanımı: Bobinajcının sahip olması gereken elektrik motorlarının bakımı, onarımı ve transformatörlerin imalatını yapma yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretim verilen daldır. **Amacı:** Çeşitli, elektrik motorlarının bakım onarımını yapma ve transformatörlerin imalatını yapma yeterliklerine sahip meslek elemanları yetiştirmek.

2. BÜRO MAKİNELERİ TEKNİK SERVİSİ

Tanımı: Büro makineleri teknik servisi elemanının sahip olması gereken, fotokopi, priport, faks makineleri, nokta vuruşlu yazıcı, yazarkasa, yazıcı, para sayma vb. cihazlar kullanma, elektrik-elektronik, mekanik arızalarını tespit etme ve onarımını yapma yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretim verilen daldır. **Amacı :** Büro makinelerinin kullanımını, bakımını ve her türlü arızasını bulup hatasız onarabilme yeterliklerine sahip meslek elemanları yetiştirmek.

3. ELEKTRİK TESİSATLARI VE PANO MONTÖRLÜĞÜ

Tanımı: Elektrik tesisatları ve pano montörlüğü meslek elemanının sahip olması gereken, bina içi ve dışı elektrik tesisatının ve tüm elektrik panolarının kurulumunu ve bakım onarımını yapma yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretim verilen daldır. **Amacı:** Elektrik-elektronik sektöründe; bina içi ve dışı elektrik tesisatının ve tüm elektrik panolarının kurulumunu ve bakım onarımını yapabilecek yeterliklere sahip meslek elemanları yetiştirmek.

4. ELEKTRİKLİ EV ALETLERİ TEKNİK SERVİSİ

Tanımı: Elektrikli ev aletleri teknik servis elemanının sahip olması gereken, ev ve iş yerlerinde; soğutma, ısıtma, pişirme, temizlik ve kişisel bakım cihazlarının bakım, onarım ve montajını yapma yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretim verilen daldır. **Amacı:** Soğutma, ısıtma, pişirme, temizlik ve kişisel bakım cihazlarının bakım, onarım ve montajına yapma yeterliklerine sahip teknik elemanlar yetiştirmek.

5. ELEKTROMEKANİK TAŞIYICILAR BAKIM ONARIM

Tanımı: Elektromekanik taşıyıcılar bakım ve onarım elemanının sahip olması gereken, canlı, cansız materyali kapalı ya da açık alanda düşey, yatay veya eğimli olarak taşıyabilen asansör, yürüyen merdiven, yürüyen yol ve vincin emniyetli ve sorunsuz bir şekilde çalışmasını sağlama yeterlikleri kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretim verilen daldır. **Amacı:** Elektrik-elektronik sektöründe her tür canlı, cansız materyali kapalı ya da açık alanda düşey, yatay veya eğimli olarak taşıyabilen asansör, yürüyen merdiven, yürüyen yol ve vincin emniyetli işlemlerini sağlayacak, bakım ve onarımını yapabilecek yeterliklere sahip meslek elemanları yetiştirmek.

6. ENDÜSTRİYEL BAKIM ONARIM

Tanımı: Endüstriyel bakım ve onarım elemanının sahip olması gereken, fabrika, atölye vb. işletmelerdeki elektrik elektronik sistemlerin bakım ve onarımını yapma yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretim verilen daldır.

Amacı: Fabrika, atölye vb. işletmelerdeki elektrik elektronik sistemlerin bakım ve onarımına ilişkin işlemleri, yapma yeterliklerine sahip nitelikli meslek elemanları yetiştirmek.

7. GÖRÜNTÜ VE SES SİSTEMLERİ

Tanımı: Görüntü ve ses sistemleri teknik servis elemanının sahip olması gereken, Görüntü, ses ve ışıklandırma sistemlerinin kurulum, bakım ve onarım işlemlerini yapma yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretim verilen daldır.

Amacı: Görüntü ve ses sistemleri ile ışıklandırma sistemlerinin kurulum, bakım ve onarım işlemleri için gerekli mesleki yeterliklere sahip teknik elemanları yetiştirmek.

8. GÜVENLİK SİSTEMLERİ

Tanımı: Güvenlik sistemleri servis elemanının sahip olması gereken, yangın algılama, CCTV (kapalı devre güvenlik sistemleri), soygun alarm, geçiş kontrol sistemleri ile ilgili tüm işlemleri yapma yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretim verilen daldır. **Amacı:** Binalara ait yangın algılama, CCTV (kapalı devre güvenlik sistemleri), soygun ihbar, geçiş kontrol sistemleri tesisi, kurulum, bakım ve onarımına ilişkin işlemleri yapma yeterliklerine sahip nitelikli meslek elemanları yetiştirmek.

9. HABERLEŞME SİSTEMLERİ

Tanımı: Haberleşme sistemleri servis elemanının sahip olması gereken, mobil iletişim cihazları, telli haberleşme sistemleri, uydu ve yerel anten sistemlerinin bakım ve onarımını yapma yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretimi verilen daldır. **Amacı:** Elektrik-elektronik sektörünün haberleşme sistemleri dalında ihtiyaçduyulan yeterliklere sahip kalifiye teknik elemanlar yetiştirmek.

10. OTOMASYON SİSTEMLERİ

Tanımı: Otomasyon sistemleri servis elemanının sahip olması gereken, otomatik kumanda, hidrolik- pnomatik, PLC, servo motor, robot kolları, mikro denetleyici ve scada sistemlerinin bakım ve onarımını yapma yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretimi verilen daldır. **Amacı:** Elektrik-elektronik sektöründe, otomasyon sistemlerinin bakım ve onarımını yapma yeterliklerine sahip nitelikli teknik elemanlar yetiştirmek.

11. YÜKSEK GERİLİM SİSTEMLERİ

Tanımı: Yüksek gerilim sistemleri servis elemanının sahip olması gereken, yüksek gerilim tesislerinin, iletim, dağıtım ve koruma sistemlerinin kurulumu ve bakım onarımını yapma yeterliklerini kazandırmaya yönelik eğitim ve öğretimi verilen daldır. **Amacı:** Elektrik-elektronik sektöründe yüksek gerilim sistemlerinin güvenli ve emniyetli bir biçimde kurulum, bakım ve onarımını yapabilecek yeterliklere sahip nitelikli meslek elemanları yetiştirmek.

GİRİŞ KOŞULLARI

Öğrencilerin sağlık durumu, Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanı altında yer alan mesleklerin gerektirdiği işleri yapmaya uygun olmalıdır.

İŐTİHDAM ALANLARI

Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanından mezun olöğrenciler, seçtikleri dal/meslekte kazandıkları yeterlikler doğrultusunda;

1. Elektrik makineleri bobin sarım atölyelerinde,
2. Büro makineleri teknik servislerinde,
3. Elektrik tesisatçılarında,
4. Elektrik pano kurulum atölyelerinde,

5. Asansör ve yürüyen merdiven teknik servislerinde,
6. Elektrikli ev aletleri teknik servislerinde,
7. Güvenlik sistemleri teknik servislerinde,
8. Haberleşme ve iletişim cihazları teknik servislerinde
9. Televizyon ve radyo tamir atölyelerinde,
10. Seslendirme ve ışık sistemleri teknik servislerinde,
11. Endüstriyel fabrika ve atölyelerde,
12. Yüksek gerilim proje taahhüt firmalarında,
13. Elektrik tesisatı proje taahhüt firmalarında vb. yerlerde çalışabilirler.

EĞİTİM-ÖĞRETİM ORTAMLARI VE DONANIMLARI

1. Program mesleki ve teknik eğitim alanında diplomaya götüren ortaöğretim kurumları ile belge ve sertifika programlarının uygulandığı her tür ve derecedeki örgün ve yaygın mesleki ve teknik eğitim-öğretim kurumlarında uygulanmaktadır.
2. Programın uygulanabilmesi için Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanı standart donanımları ve mesleklerin gerektirdiği ekipmanlar sağlanmalıdır.

EĞİTİMCİLER

1. Programın uygulanmasında Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanında eğitim almış ve tercihen sektör deneyimi olan alan öğretmenleri görev almalıdır.
2. Programın uygulanmasında gerektiğinde Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanında sektör deneyimi olan usta öğretici, teknisyen ve meslek elemanlarından yararlanılabilir.

ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME

Millî Eğitim Bakanlığı Orta Öğretim Kurumları SınıfGeçme ve Sınav Yönetmeliği'ne göre çeşitli ölçme araçları kullanılarak öğrencilerin değerlendirilmesi esastır. Buna göre;

1. Dersin altındaki modüllerin işlenişi sırasında kazandığı (bilgi, beceri ve tavırlar) yeterlikler,
2. Okulda, işletmede ve kendi kendilerine yaptıkları tüm öğrenim faaliyetleri değerlendirilerek öğrencilerindeki başarıları belirlenir.

YATAY VE DİKEY GEÇİŞLER

Program; geniş tabanlı ve modüler yapıda düzenlendiğinden, Mesleki ve Teknik Eğitim Yönetmeliği çerçevesinde yatay ve dikey geçişlere olanak sağlanır.

1. Alan/dalda sertifika, belge ve diplomaya götüren tüm programlar ve dallar arasında geçiş yapılabilir.
2. Diploma almaya hak kazanan öğrenci, Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanının devamı niteliğindeki programların veya bu alana en yakın programların uygulandığı meslek yüksek okuluna sınavsız geçiş yapabilir ya da sınav sonuçlarına göre diğer yüksek öğrenim kurumlarını tercih edebilir.

BELGELENDİRME

1. Mezun olan öğrenciye alanda/dalda diploma verilir.
2. Öğrencinin seçtiği dal ile ilgili aldığı tüm dersler ve modüller diploma ekinde belirtilir.
3. Öğrenciye, programdan ayrıldığında veya mezun olduğunda, kazandığı yeterlikleri gösteren ve bir yaygın mesleki teknik eğitim programı ile aynı yeterlikleri kazanan kişilere eş değer belge verilir.
4. Öğrencinin kazandığı mesleki yeterlikler sertifikaya yönelik belgelendirmelerde değerlendirilir.

EĞİTİM SÜRESİ

1. Alan programının toplam eğitim süresi, 9. sınıftan sonra 3 öğretim yılı olarak planlanmıştır.
2. Eğitim süresinin okul, işletme ve bireysel öğrenme için ayrılmış dağılımı, Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanı haftalık ders çizelgesi, dersler ve modüller ile ilgili açıklamalarda belirtildiği gibi uygulanır

ÖĞRETİM YÖNTEM VE TEKNİKLERİ

Modüler öğretime yönelik ağırlıklı olarak bireysöğrenmeyi destekleyici yöntem ve teknikler uygulanır.

1. Öğretmenler öğrencilere rehberlik eder.
2. Öğrenciler kendi kendine öğrenmeye teşvik edilir.
3. Öğrencilerin aktif olması sağlanır.
4. Öğrenciler araştırmaya yönlendirilir.
5. Öğrenciler kendi kendilerini değerlendirebilir.
6. Öğrencilere yeterlik kazandırmaya yönelik yöntem ve teknikler uygulanır.

İŞ BİRLİĞİ YAPILACAK KURUM VE KURULUŞLAR

Öğrenciler, programın gerektirdiği öğretim faaliyetleri, istihdam olanakları ve planlama konularında, çevredeki üniversiteler, sivil toplum örgütleri, elektrik elektronik firmaları, elektrik-elektronik sistemlerinin kurulum, bakım ve onarımın yapıldığı yerler ve meslek elemanları ile işbirliği yapılarak yönlendirilir.

ÖĞRENCİ KAZANIMLARI

Programın sonunda seçtiği dala/mesleğe yönelik olarak öğrenci;

1. Alandaki ortak temel, bilgi ve becerileri kazanabilecektir.
2. Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanının temel yeterliklerine sahip olabilecektir.
3. Dalın gerektirdiği işleri yapabilecektir.
4. Dalın gerektirdiği özel mesleki yeterlikleri kazanabilecektir.

EĞİTİM ÖĞRETİM FAALİYETLERİ

Elektrik-Elektronik Teknolojisi alanı haftalık ders çizelgesinde yer alan dersler ve bu derslerin altındaki modüllerin içeriğindeki eğitim-öğretim uygulamaları yapılır.

2.3.2.3.3. Programın Uygulanmasına İlişkin Açıklamalar

Elektrik-Elektronik Teknolojisi Alanı Çerçeve Öğretim Programı ile öğrencilere, alan ve dallar ile ilgili temel bilgi ve becerileri kazandırmanın yanı sıra yeniliğe ve değişime uyum sağlayabilen, çevresindeki insanlarla sağlıklı iletişim kurabilen, hedeflerini belirleyip bunlara ulaşmak için girişimlerde bulunabilen, yaratıcı, eleştiriye açık ve mesleki yeterliklere sahip bireyler yetiştirilmesi hedeflenmiştir.

Program 4 yıl olarak tasarlanmıştır. Programın temel yapısı oluşturulurken 9 ve 10. sınıflarda ortak dersler ile alan ortak dersleri, 11 ve 12. sınıflarda ise dallara özel derslerin öncelikli olarak okutulması planlanmıştır. Bu derslerin içerikleri belirlenirken ulusal ve uluslararası iş gücünden beklenen temel yeterlikler, sektör araştırmaları ve mesleki yeterlikler dikkate alınmıştır.

Alanda yer alan tüm dallara yönelik ortak yeterlikleri kazandıran dersler ağırlıklı olarak 10 ve 11. sınıfta verilmektedir. 12. sınıfta diplomaya götüren dala ait yeterlikleri içeren dersler yer almaktadır. 10. sınıfın sonunda, bölgesel ve sektörel ihtiyaçlar, okulun donanımı, öğretmen ve fizikî kapasitesi ile öğrencilerin mesleki yeterlikleri de dikkate alınarak dal seçimi yapılır. Öğrencilerin alan ve dal seçimlerinde bölgesel istihdam olanakları da dikkate alınır.

Her okul sektör beklentilerini, değişen koşulları ve mesleklerin gelişimini programa yansıtabilir. 10. sınıfta alan ortak dersleri içerisinde tüm dallar ile ilgili modüllerin yer aldığı derste; öncelikle okulda açılacak dallara özgü modüller uygulanabilir. Gerekğinde 11 ve 12. sınıfta mesleğe özgü dersler, modüller ve modül içerikleri değiştirilip geliştirilebilir. Bu değişiklikler, koordinatör öğretmen, zümre öğretmenleri ve sektörden meslek elemanları ile iş birliği içinde yapılır. Değişiklikler ile ilgili yapılan çalışma okulun bağlı bulunduğu ilgili öğretim dairesine gönderilir ve Bakanlıkça uygun bulunan değişikler uygulanır.

Haftalık Ders Çizelgelerinde; Ortak Dersler, Alan/Dal Dersleri ve Seçmeli Dersler belirtilmiştir. Alan/Dal dersleri modüllerden oluşmaktadır. Bu derslerdeki her modülün içeriğini öğrencilere kazandırmak için tasarlanan toplam öğrenme süresi 40 saat olarak planlanmıştır. Bu süre; öğretmen rehberliğinde ve öğrencinin kendi kendine çalışacağı süreleri kapsamaktadır. Örneğin 40/32 olarak belirlenmiş bir modülün; 32 saati öğretmen rehberliğinde çalışılacak süreyi, kalan 8 saat ise öğrencinin kendi kendine bağımsız olarak çalışacağı süreyi göstermektedir.

Programlar, uluslararası meslek sınıflandırması doğrultusunda, meslek standartları, eğitim standartları ve mesleklerin yeterliklerine göre hazırlanmıştır. Uygulamada bu standartlar ve yeterlikler sürekli dikkate alınmalıdır.

Çerçeve öğretim programları ve haftalık ders çizelgelerinde yer alan meslek ve Anadolu meslek liseleri; kız meslek, endüstri meslek, ticaret meslek, iletişim meslek, otelcilik ve turizm meslek vb. mesleki ve teknik eğitim alanında diplomaya götüren programların uygulandığı tüm orta öğretim kurumlarını ifade eder.

Çerçeve öğretim programları ve program kitaplarında, haftalık ders çizelgeleri, dersler ve modüllerin içerikleri ile uygulamaya ilişkin açıklamalar ayrıntılı olarak verilmiştir.

BÖLÜM III

YÖNTEM (METODOLOJİ)

Bu bölümde sırasıyla; araştırmanın modeline, evren ve örnekleme, verilerin toplanmasına ve toplanan verilerin çözümlenmesine ilişkin bilgilere yer verilecektir.

3.1. ARAŞTIRMA YÖNTEMİ

Bu araştırmada İstanbul ili, Anadolu yakasındaki endüstri meslek liselerinde görev yapan elektrik-elektronik teknolojileri alanı teknik öğretmenlerinin modüler öğretim sistemine yaklaşımları araştırılmıştır. Bu araştırmada modüler öğretim sistemi ve geleneksel öğretim sistemi ile ilgili yazılı kaynaklar taranmıştır. Bu yönüyle araştırmamız belgesel taramaya dayalı betimsel bir çalışmadır. Araştırmada verilerinin toplanması, bilgi toplama formu (anket) ile yapılmıştır.

3.2. EVREN

Bu araştırmanın evrenini endüstri meslek liselerinde 2007–2008 eğitim ve öğretim yılında görev yapan elektrik-elektronik teknolojileri alanı öğretmenleri oluşturmaktadır. Ancak ulaşım gücü ve araştırmanın rasyonelliği konusundaki problemleri gidermek için araştırmanın çalışma evrenini İstanbul ili, Anadolu yakasında bulunan endüstri meslek liselerinde görev yapan elektrik-elektronik teknolojileri alanı öğretmenleri oluşturmaktadır.

3.3. ÖRNEKLEM

Araştırma örneklemini İstanbul'un Anadolu yakasındaki 14 adet endüstri meslek lisesinde görev yapan, elektrik-elektronik teknolojileri alanı öğretmenlerinden random yöntemi (tesadüfî örneklem) ile seçilen 135 öğretmen oluşturmaktadır.

3.4. VERİ TOPLAMA TEKNİKLERİ

Veriler deneklere uygulanmış olan anketlerden toplanmıştır. Anketler geliştirilmeden önce gerekli literatür taraması yapılarak, elde edilmek istenen bilgiler oluşturulmuş, uzman kişilerin görüşleri doğrultusunda anketler hazırlanmıştır.

Hazırlananmış olan anket formu mesleki orta öğretim kurumlarında modüler öğretim sistemine göre eğitim veren elektrik elektronik teknolojileri öğretmenlerine uygulanmıştır. Anket formu iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, öğretmenlere ait kişisel bilgileri içeren 5 adet soru bulunmaktadır. İkinci bölümde, geleneksel öğretim yöntemiyle modüler öğretim yöntemini karşılaştırmaya yardımcı olacak beş kısımdan oluşmaktadır. Birinci kısımda, öğretim yöntemlerinin amaçlarına yönelik 8 adet soru bulunmaktadır. İkinci kısımda öğretim yöntemlerinin içeriklerine yönelik 17 adet soru bulunmaktadır. Üçüncü kısımda öğretim yöntemlerinde öğretimin uygulanmasına yönelik 11 soru bulunmaktadır. Dördüncü kısımda öğretim yöntemlerinin değerlendirilmesine yönelik 14 adet soru bulunmaktadır. Beşinci kısımda ise öğretim yöntemleriyle ilgili eğitimde karşılaşılan sorunlara yönelik 5 adet soru bulunmaktadır.

3.5. ÇÖZÜMLEME YÖNTEMLERİ

Araştırma kapsamında deneklere uygulanan anketlerden toplanan veriler Excel Programı'nda bilgisayar ortamına geçildikten sonra " SPSS (Statistical Packet Social Sciences) İstatistik Paket Programı'nın" yardımıyla çözümlenmiştir.

Verilerin çözümlenmesinde frekans, yüzde, ortalama, standart sapma değerleri bulunarak bunlar üzerinden yorumlar yapılmıştır.

Elde edilen verilerin kolay yorumlanabilmesi için bulgular bölümünde tablolar oluşturulmuş, tartışma bölümünde de bu bulgular yorumlanmıştır. Araştırmada kullanılan ölçeğe uygun olarak elde edilen görüşlerin aritmetik ortalamaları değerlendirilirken şu aralıklar göz önünde bulundurulmuştur.

Verilen Ağırlık	Seçenekler	Sınırı
1	Yetersiz	1,00–1,75
2	Az Yeterli	1,76–2,50
3	Yeterli	2,51–3,25
4	Çok Yeterli	3,26–4,00

BÖLÜM IV

4. BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde araştırmanın ana amaç ve alt amaçları çerçevesinde elde edilen bulgulara ve bunların yorumlara yer verilecektir.

4.1. GRUBUN DEMOGRAFİK YAPISINA İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER

Tablo 1. Öğretmenlerin Cinsiyet Değişkeni için f , % , gec % ve yig % Değerleri

Gruplar	<i>f</i>	<i>%</i>	<i>%_{gec}</i>	<i>%_{yig}</i>
Erkek	116	85,9	85,9	85,9
Kadın	19	14,1	14,1	100,0
Toplam	135	100,0	100,0	

Tablo 1’de de görüleceği üzere örnekleme oluşturan öğretmenlerin 116’sı (%85,9) erkek, 19’u (% 14,1) bayandır.

Tablo 2. Öğretmenlerin Kıdem Değişkeni için f , %, gec % ve yig % Değerleri

Gruplar	<i>f</i>	<i>%</i>	<i>%_{gec}</i>	<i>%_{yig}</i>
1-5 yıl	10	7,4	7,4	7,4
6-10 yıl	58	43,0	43,0	50,4
11-15 yıl	34	25,2	25,2	75,6
16 ve üzeri	33	24,4	24,4	100,0
Toplam	135	100,0	100,0	

Tablo 2 ‘de görüldüğü gibi, örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin 10’u (%7,4) 1-5 yıllık, 58’i (%43,0) 6-10 yıllık, 34’i (%25,2) 11-15 yıllık, 33’ü (%24,4) 16 yıl ve üzeri kıdeme sahiptirler.

Tablo 3. Öğretmenlerin Mezuniyet Değişkeni için f , %, gec % ve yig % Değerleri

Gruplar	<i>f</i>	<i>%</i>	<i>%_{gec}</i>	<i>%_{yig}</i>
Yüksek Tek. Öğrt. Okulu	13	9,6	9,6	9,6
Teknik Eğitim Fakültesi	122	90,4	90,4	100,0
Toplam	135	100,0	100,0	

Tablo 3 ‘de görüldüğü gibi, örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin 13’ü (%9,6) yüksek teknik öğretmen okulu, 122’si (%90,4) teknik eğitim fakültesi mezunudur.

Tablo 4. Öğretmenlerin Branş Değişkeni için f , %, gec % ve yig % Değerleri

Gruplar	<i>f</i>	<i>%</i>	<i>%_{gec}</i>	<i>%_{yig}</i>
Elektronik Öğrt.	59	43,7	43,7	43,7
Elektrik Öğrt.	76	56,3	56,3	100,0
Toplam	135	100,0	100,0	

Tablo 4 'de görüldüğü gibi, örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin 59'u (%43,7) Elektronik, 76'sı (%56,3) Elektrik branşı öğretmenidir.

Tablo 5. Öğretmenlerin Dal Değişkeni için f , %, gec % ve yig % Değerleri

Gruplar	<i>f</i>	<i>%</i>	<i>%_{gec}</i>	<i>%_{yig}</i>
Güvenlik sistemleri	14	10,4	10,4	10,4
Ses ve görüntü sistemler	22	16,3	16,3	26,7
Otomasyon sistemleri	9	6,7	6,7	33,3
Bobinaj	4	3,0	3,0	36,3
Haberleşme sistemleri	10	7,4	7,4	43,7
Elektromekanik taşıyıcılar bakım onarım	9	6,7	6,7	50,4
Elektrik tesisat ve pano montörlüğü	35	25,9	25,9	76,3
Elk. ev aletleri bakım onarım	13	9,6	9,6	85,9
Endüstriyel bakım onarım	19	14,1	14,1	100,0
Toplam	135	100,0	100,0	

Tablo 5 'de görüldüğü gibi, örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin 14'ü (%10,4) güvenlik sistemleri, 22'si (%16,3) ses ve görüntü sistemleri, 9'u (%6,7) otomasyon sistemleri, 4'ü (%3,0) bobinaj, 10'u (%7,4) haberleşme sistemleri, 9'u (%6,7) elektromekanik taşıyıcılar bakım onarımı, 35'i (%25,9) elektrik tesisat ve pano montörlüğü, 13'ü (%9,6) elektrik ev aletleri bakım onarım, 19'u (%14,1) endüstriyel bakım onarım dal derslerine girmektedirler.

4.2. AMAÇ BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER

Tablo 6. Amaç Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için f , % Değerleri

Amaç Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yönteminin Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi		Modüler Öğretim Yöntemi		
		f	%	f	%
1. Öğrenci davranışına dönüştürülebilir olması	Yetersiz	11	8,1	4	3,0
	Az Yeterli	53	39,3	51	37,8
	Yeterli	56	41,5	71	52,6
	Çok Yeterli	15	11,1	9	6,7
2. Öğrenciyi mesleğe hazırlayabilir nitelikte olması	Yetersiz	17	12,6	9	6,7
	Az Yeterli	57	42,2	45	33,3
	Yeterli	50	37,0	73	54,1
	Çok Yeterli	11	8,1	8	5,9
3. Mevcut şartlarda gerçekleştirilebilir olması	Yetersiz	13	9,6	20	14,8
	Az Yeterli	50	37,0	71	52,6
	Yeterli	58	43,0	42	31,1
	Çok Yeterli	14	10,4	2	1,5
4. Konu alanının özelliklerine uygun olması	Yetersiz	17	12,6	8	5,9
	Az Yeterli	51	37,8	46	34,1
	Yeterli	56	41,5	73	54,1
	Çok Yeterli	11	8,1	8	5,9
5. Yerel ihtiyaçlara duyarlı olması	Yetersiz	18	13,3	12	8,9
	Az Yeterli	71	52,6	35	25,9
	Yeterli	40	29,6	70	51,9
	Çok Yeterli	6	4,4	18	13,3
6. Öğrencinin ihtiyaçlarını dikkate alması	Yetersiz	15	11,1	12	8,9
	Az Yeterli	76	56,3	42	31,1
	Yeterli	37	27,4	72	53,3
	Çok Yeterli	7	5,2	9	6,7
7. Toplumun ihtiyaçlarını dikkate alması	Yetersiz	28	20,7	10	7,4
	Az Yeterli	65	48,1	40	29,6
	Yeterli	37	27,4	68	50,4
	Çok Yeterli	5	3,7	17	12,6
8. Sektörün ihtiyaçlarını dikkate alması	Yetersiz	27	20,0	10	7,4
	Az Yeterli	68	50,4	30	22,2
	Yeterli	33	24,4	78	57,8
	Çok Yeterli	7	5,2	17	12,6

Tablo 6’da görüldüğü gibi örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin, geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretimin yönteminin amaç boyutundaki niteliklerini,

Öğrenci davranışına dönüştürülebilir olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 11 (%8,1), az yeterli 53 (%39,3), yeterli 56 (%41,5), çok yeterli 15 (%11,1) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 4 (%3,0), az yeterli 51 (%37,8), yeterli 71 (%52,6), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Öğrenciyi mesleğe hazırlayabilir nitelikte olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 17 (%12,6), az yeterli 57 (%42,2), yeterli 50 (%37,0), çok yeterli 11 (%8,1) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 9 (%6,7), az yeterli 45 (%33,3), yeterli 76 (%54,1), çok yeterli 8 (%5,9) olarak görmektedir.

Mevcut şartlarda gerçekleştirilebilir olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 13 (%9,6), az yeterli 50 (%37,0), yeterli 56 (%43,0), çok yeterli 11 (%10,4) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 20 (%14,8), az yeterli 71 (%52,6), yeterli 42 (%31,1), çok yeterli 2 (%1,5) olarak görmektedir.

Konu alanının özelliklerine uygun olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 17 (%12,6), az yeterli 51 (%37,8), yeterli 56 (%41,5), çok yeterli 11 (%8,1) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 8 (%5,9), az yeterli 46 (%34,1), yeterli 73 (%54,1), çok yeterli 8 (%5,9) olarak görmektedir.

Yerel ihtiyaçlara duyarlı olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 18 (%13,3), az yeterli 71 (%52,6), yeterli 40 (%29,6), çok yeterli 6 (%4,4) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 12 (%8,9), az yeterli 35 (%25,9), yeterli 70 (%51,9), çok yeterli 18 (%13,3) olarak görmektedir.

Öğrencinin ihtiyaçlarını dikkate almasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 15 (%11,1), az yeterli 76 (%56,3), yeterli 37 (%27,4), çok yeterli 7 (%5,2) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 12 (%8,9), az yeterli 42 (%31,1), yeterli 72 (%53,3), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Toplumun ihtiyaçlarını dikkate almasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 28 (%20,7), az yeterli 65 (%48,1), yeterli 37 (%27,4), çok yeterli 5 (%3,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 10 (%7,4), az yeterli 40 (%29,6), yeterli 68 (%50,4), çok yeterli 17 (%12,6) olarak görmektedir.

Sektörün ihtiyaçlarını dikkate almasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 27 (%20,0), az yeterli 68 (%50,4), yeterli 33 (%24,4), çok yeterli 7 (%5,2) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 10 (%7,4), az yeterli 30 (%22,2), yeterli 78 (%57,8), çok yeterli 17 (%12,6) olarak görmektedir.

4.3. AMAÇ BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN ARİTMETİK ORTALAMA VE STANDART SAPMALAR

Tablo 7. Amaç Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için N, \bar{x} , ve ss Değerleri

Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemi Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi Yeterliliği			Modüler Öğretim Yöntemi Yeterliliği		
	N	\bar{x}	ss	N	\bar{x}	ss
1. Öğrenci davranışına dönüştürülebilir olması	135	2,56	.79	135	2,63	.65
2. Öğrenciyi mesleğe hazırlayabilir nitelikte olması	135	2,41	.81	135	2,59	.70
3. Mevcut şartlarda gerçekleştirilebilir olması	135	2,54	.80	135	2,19	.69
4. Konu alanının özelliklerine uygun olması	135	2,45	.81	135	2,60	.69
5. Yerel ihtiyaçlara duyarlı olması	135	2,25	.74	135	2,70	.81
6. Öğrencinin ihtiyaçlarını dikkate alması	135	2,27	.72	135	2,58	.74
7. Toplumun ihtiyaçlarını dikkate alması	135	2,14	.78	135	2,68	.78
8. Sektörün ihtiyaçlarını dikkate alması	135	2,15	.79	135	2,76	.76

Elektrik Elektronik Teknolojileri öğretmenleri;

Geleneksel öğretim yaklaşımı ve modüler öğretim yaklaşımının amaç boyutundaki niteliklerinden, öğrenci davranışına dönüştürülebilir olmasını, geleneksel öğretim yönteminde yeterli (2.56), modüler öğretim yönteminde de (2.63) olarak yeterli bulmuşlardır.

Amaç boyutundaki niteliklerden, öğrenciyi mesleğe hazırlayabilir nitelikte olmasını, geleneksel öğretim yaklaşımında az yeterli (2.41) bulunurken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.59) bulunmuştur.

Uygulanan programların mevcut şartlarda gerçekleştirilebilir olmasını, geleneksel öğretim yönteminde yeterli (2.54) görülürken, modüler öğretim yönteminde ise az yeterli (2.19) görmüşlerdir.

Uygulanan öğretim yöntemlerinin konu alanının özelliklerine uygun olması, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.45) görülürken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.60) düzeyde bulunmuştur. Modüler öğretimde alan ve dal bazında konuların ayrıştırılması uygunluğu yeterli kılmaktadır.

Yerel ihtiyaçlara duyarlı olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.25) görülürken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.70) olduğu görülmüştür.

Uygulanan programların öğrencilerin ihtiyaçlarını dikkate alması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.27) görülürken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.58) görülmüştür.

Uygulanan programların, toplumun ihtiyaçlarını dikkate alması niteliği geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.14) bulunurken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.68) bulunmuştur.

Amaç boyutu niteliklerinin sonuncusu olan sektörün ihtiyaçlarını dikkate alması, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.15) görülürken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.76) olduğu görülmüştür.

4.4. İÇERİK BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER

Tablo 8. İçerik Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için f , % Değerleri

İçerik Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yönteminin Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi		Modüler Öğretim Yöntemi		
	f	%	f	%	
I.İÇERİK					
1. Amaçları gerçekleştirilebilir nitelikte olması	Yetersiz	9	6,7	5	3,7
	Az Yeterli	77	57,0	44	32,6
	Yeterli	41	30,4	79	58,5
	Çok Yeterli	8	5,9	7	5,2
2. Toplumun beklentilerine cevap verir nitelikte olması	Yetersiz	29	21,5	5	3,7
	Az Yeterli	57	42,2	48	35,6
	Yeterli	44	32,6	73	54,1
	Çok Yeterli	5	3,7	9	6,7
3. Öğrencilerin ilgilerine uygun olması	Yetersiz	19	14,1	8	5,9
	Az Yeterli	68	50,4	47	34,8
	Yeterli	39	28,9	74	54,8
	Çok Yeterli	9	6,7	6	4,4
4. Gereksiz konuların yer almaması	Yetersiz	23	17,0	16	11,9
	Az Yeterli	65	48,1	49	36,3
	Yeterli	38	28,1	62	45,9
	Çok Yeterli	9	6,7	8	5,9
5. Açık bir dille ifade edilmesi	Yetersiz	15	11,1	9	6,7
	Az Yeterli	56	41,5	53	39,3
	Yeterli	58	43,0	66	48,9
	Çok Yeterli	6	4,4	7	5,2
6. Öğretim ilkelerine uygun olması	Yetersiz	7	5,2	10	7,4
	Az Yeterli	58	43,0	45	33,3
	Yeterli	63	46,7	71	52,6
	Çok Yeterli	7	5,2	9	6,7
7. Birbiriyle ilişkili olması	Yetersiz	11	8,1	12	8,9
	Az Yeterli	48	35,6	29	21,5
	Yeterli	64	47,4	84	62,2
	Çok Yeterli	12	8,9	10	7,4
8. Birbirinin ön koşulu olması	Yetersiz	22	16,3	15	11,1
	Az Yeterli	48	35,6	38	28,1
	Yeterli	58	43,0	69	51,1
	Çok Yeterli	7	5,2	13	9,6

İçerik Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yönteminin Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi		Modüler Öğretim Yöntemi		
	f	%	f	%	
II. UYGULAMA ARAÇLARI					
1. Araç-gerecin yeterli olması	Yetersiz	19	14,1	41	30,4
	Az Yeterli	57	42,2	56	41,5
	Yeterli	44	32,6	33	24,4
	Çok Yeterli	15	11,1	5	3,7
2. Ders araç-gerecinin konuyu örneklerle anlatması	Yetersiz	17	12,6	23	17,0
	Az Yeterli	50	37,0	53	39,3
	Yeterli	60	44,4	55	40,7
	Çok Yeterli	8	5,9	4	3,0
3. Ders araç-gerecinin içindeki bilgilerin yeterli olması	Yetersiz	7	5,2	17	12,6
	Az Yeterli	63	46,7	54	40,0
	Yeterli	56	41,5	60	44,4
	Çok Yeterli	9	6,7	4	3,0
4. Ders araç-gerecinin konuyu kapsar nitelikte olması	Yetersiz	12	8,9	18	13,3
	Az Yeterli	53	39,3	56	41,5
	Yeterli	59	43,7	54	40,0
	Çok Yeterli	11	8,1	7	5,2
5. Ders araç-gerecinin öğrencinin kendini yetiştirmesini sağlaması	Yetersiz	19	14,1	21	15,6
	Az Yeterli	56	41,5	50	37,0
	Yeterli	56	41,5	61	45,2
	Çok Yeterli	4	3,0	3	2,2
6. Ders araç-gerecinin mesleğe hazırlayıcı nitelikte olması	Yetersiz	11	8,1	16	11,9
	Az Yeterli	61	45,2	49	36,3
	Yeterli	53	39,3	64	47,4
	Çok Yeterli	10	7,4	6	4,4
7. Ders araç-gerecinin öğrenci seviyesine uygun olması	Yetersiz	14	10,4	17	12,6
	Az Yeterli	54	40,0	50	37,0
	Yeterli	55	40,7	59	43,7
	Çok Yeterli	12	8,9	9	6,7
8. Ders araç gerecinin öğrenciyi yüksek öğretime hazırlayabilir nitelikte olması	Yetersiz	38	28,1	41	30,4
	Az Yeterli	46	34,1	47	34,8
	Yeterli	46	34,1	43	31,9
	Çok Yeterli	5	3,7	4	3,0
9. Öğrencinin derse aktif katılımını sağlaması	Yetersiz	26	19,3	14	10,4
	Az Yeterli	57	42,2	61	45,2
	Yeterli	40	29,6	55	40,7
	Çok Yeterli	12	8,9	5	3,7

Tablo 8’de görüldüğü gibi örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin, geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretim yönteminin içerik boyutundaki niteliklerini, iki

kısımda incelenmiştir. Birinci bölüm amaç, beklenti yönünden içerik, ikinci bölüm ise uygulama araçlarına göre içerik olarak bölünmüştür.

Öğretim yöntemlerinin içeriklerinin; **Amaçları gerçekleştirilebilir nitelikte olmasını;** Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 9 (%6,7), az yeterli 77 (%57,0), yeterli 41 (%30,4), çok yeterli 8 (%5,9) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 5 (%3,7), az yeterli 44 (%32,6), yeterli 79 (%58,5), çok yeterli 7 (%5,2) olarak görmektedir.

Toplumun beklentilerine cevap verir nitelikte olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 29 (%21,5), az yeterli 57 (%42,2), yeterli 44 (%32,6), çok yeterli 5 (%3,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 5 (%3,7), az yeterli 48 (%35,6), yeterli 73 (%54,1), çok yeterli 4 (%6,7) olarak görmektedir.

Öğrencilerin ilgilerine uygun olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 19 (%14,1), az yeterli 68 (%50,4), yeterli 39 (%28,9), çok yeterli 9 (%6,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 8 (%5,9), az yeterli 47 (%34,8), yeterli 74 (%54,8), çok yeterli 6 (%4,4) olarak görmektedir.

Gereksiz konuların yer almamasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 23 (%17,0), az yeterli 65 (%48,1), yeterli 38 (%28,1), çok yeterli 9 (%6,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 16 (%11,9), az yeterli 49 (%36,3), yeterli 62 (%45,9), çok yeterli 8 (%5,9) olarak görmektedir.

Açık bir dille ifade edilmesini; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 15 (%11,1), az yeterli 56 (%41,5), yeterli 58 (%43,0), çok yeterli 6 (%4,4) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 9 (%6,7), az yeterli 53 (%39,3), yeterli 66 (%48,9), çok yeterli 7 (%5,2) olarak görmektedir.

Öğretim ilkelerine uygun olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 7 (%5,2), az yeterli 58 (%43,0), yeterli 63 (%46,7), çok yeterli 7 (%5,2) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 10 (%7,4), az yeterli 45 (%33,3), yeterli 71 (%52,6), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Birbiriyle ilişkili olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 11 (%8,1), az yeterli 48 (%35,6), yeterli 64 (%47,4), çok yeterli 12 (%8,9) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 12 (%8,9), az yeterli 29 (%21,5), yeterli 84 (%62,2), çok yeterli 10 (%7,4) olarak görmektedir.

Birbirinin ön koşulu olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 22 (%16,3), az yeterli 48 (%35,6), yeterli 58 (%43,0), çok yeterli 7 (%5,2) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 15 (%11,1), az yeterli 38 (%28,1), yeterli 69 (%51,1), çok yeterli 13 (%9,6) olarak görmektedir.

Öğretim yöntemlerinin içeriklerinin uygulama araçları yönünden; **Araç-gerecin yeterli olmasını,** Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 19 (%14,1), az yeterli 57 (%42,2), yeterli 44 (%32,6), çok yeterli 15 (%11,1) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 41 (%30,4), az yeterli 56 (%41,5), yeterli 33 (%24,4), çok yeterli 15 (%3,7) olarak görmektedir.

Ders araç-gerecinin konuyu örneklerle anlatmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 17 (%12,6), az yeterli 50 (%37,0), yeterli 60 (%44,4), çok yeterli 8 (%5,9) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 23 (%17,0), az yeterli 53 (%39,3), yeterli 55(%40,7), çok yeterli 4 (%3,0) olarak görmektedir.

Ders araç-gerecinin içindeki bilgilerin yeterli olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 7 (%5,2), az yeterli 63 (%46,7), yeterli 56 (%41,5), çok yeterli 9 (%6,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 17 (%12,6), az yeterli 54 (%40,0), yeterli 60 (%44,4), çok yeterli 4 (%3,0) olarak görmektedir.

Ders araç-gerecinin konuyu kapsar nitelikte olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 12 (%8,9), az yeterli 53 (%39,3), yeterli 59 (%43,7), çok yeterli 11 (%8,1) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 18 (%13,3), az yeterli 56 (%41,5), yeterli 54 (%40,0), çok yeterli 7 (%5,2) olarak görmektedir.

Ders araç-gerecinin öğrencinin kendini yetiştirmesini sağlamasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 19 (%14,1), az yeterli 56 (%41,5), yeterli 56 (%41,5), çok yeterli 4 (%3,0) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 21 (%15,6), az yeterli 50 (%37,0), yeterli 61 (%45,2), çok yeterli 3 (%2,2) olarak görmektedir.

Ders araç-gerecinin mesleğe hazırlayıcı nitelikte olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 11 (%8,1), az yeterli 61 (%45,2), yeterli 53 (%39,3), çok yeterli 10 (%7,4) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 16 (%11,9), az yeterli 49 (%36,3), yeterli 64 (%47,4), çok yeterli 6 (%4,4) olarak görmektedir.

Ders araç-gerecinin öğrenci seviyesine uygun olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 14 (%10,4), az yeterli 54 (%40,0), yeterli 55 (%40,7), çok yeterli 12 (%8,9) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 17 (%12,6), az yeterli 50 (%37,0), yeterli 59 (%43,7), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Ders araç gerecinin öğrenciyi yüksek öğretime hazırlayabilir nitelikte olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 38 (%28,1), az yeterli 46 (%34,1), yeterli 46 (%34,1), çok yeterli 5 (%3,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 41 (%30,4), az yeterli 47 (%34,8), yeterli 43 (%31,9), çok yeterli 4 (%3,0) olarak görmektedir.

Öğrencinin derse aktif katılımını sağlamasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 26 (%19,3), az yeterli 57 (%42,2), yeterli 40 (%29,6), çok yeterli 12 (%8,9) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 14 (%10,4), az yeterli 61 (%45,2), yeterli 55 (%40,7), çok yeterli 5 (%3,7) olarak görmektedir.

4.5. İÇERİK BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN ARİTMETİK ORTALAMA VE STANDART SAPMALAR

Tablo 9. İçerik Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için N, \bar{x} , ve ss Değerleri

Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemi Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi Yeterliliği			Modüler Öğretim Yöntemi Yeterliliği		
	N	\bar{x}	ss	N	\bar{x}	ss
I. İÇERİK						
1. Amaçları gerçekleştirilebilir nitelikte olması	135	2,36	.69	135	2,65	.63
2. Toplumun beklentilerine cevap verir nitelikte olması	135	2,19	.81	135	2,64	.66
3. Öğrencilerin ilgilerine uygun olması	135	2,28	.78	135	2,58	.67
4. Gereksiz konuların yer almaması	135	2,24	.81	135	2,46	.78
5. Açık bir dille ifade edilmesi	135	2,41	.74	135	2,53	.69
6. Öğretim ilkelerine uygun olması	135	2,52	.67	135	2,59	.72
7. Birbiriyle ilişkili olması	135	2,57	.76	135	2,68	.74
8. Birbirinin ön koşulu olması	135	2,37	.81	135	2,59	.81
II. UYGULAMA ARAÇLARI						
1. Araç-gerecin yeterli olması	135	2,41	.86	135	2,01	.83
2. Ders araç-gerecinin konuyu örneklerle anlatması	135	2,44	.78	135	2,30	.78
3. Ders araç-gerecinin içindeki bilgilerin yeterli olması	135	2,50	.70	135	2,38	.74
4. Ders araç-gerecinin konuyu kapsar nitelikte olması	135	2,51	.77	135	2,37	.78
5. Ders araç-gerecinin öğrencinin kendini yetiştirmesini sağlaması	135	2,33	.75	135	2,34	.76
6. Ders araç-gerecinin mesleğe hazırlayıcı nitelikte olması	135	2,46	.75	135	2,44	.76
7. Ders araç-gerecinin öğrenci seviyesine uygun olması	135	2,48	.79	135	2,44	.79
8. Ders araç-gerecinin öğrenciyi Y.Ö hazırlayabilir nitelikte olması	135	2,13	.87	135	2,07	.86
9. Öğrencinin derse aktif katılımını sağlaması	135	2,28	.87	135	2,38	.72

Elektrik Elektronik Teknolojileri öğretmenleri tarafından; Programların içeriğinin amaçları gerçekleştirilebilir nitelikte olması, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.36) görülürken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.65) bulunmuştur.

Öğretmenler, toplumun beklentilerine cevap verir nitelikte olmasını, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.19) görülürken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.64) bulunmuştur.

Programların, öğrencilerin ilgilerine uygun olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.28) görülürken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.58) olduğu ortaya çıkmıştır.

Konu içeriklerinde, gereksiz konuların yer almaması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.24) görülürken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2.46) olduğu görülmüştür.

Öğretmenler, içerikte programların açık bir dille ifade edilmesi niteliğini, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.41) görülürken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.53) bulunmuştur.

Programların, öğretim ilkelerine uygun olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde yeterli (2.52) görülürken, modüler öğretim yönteminde de yeterli (2.59) olduğu görülmüştür.

İçerikte konuların birbirleriyle ilişkili olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde yeterli (2.57) görülürken, modüler öğretim yönteminde de yeterli (2.68) olduğu görülmüştür.

Öğretmenler, birbirlerinin ön koşulu olması niteliğini, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.39) görürlerken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2.59) bulunmuştur.

Elektrik Elektronik Teknolojileri öğretmenleri tarafından; İçerik boyutunun ikinci kısmında bulunan uygulama araçlarının içerikleri, araç-gerecin yeterli olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.41) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2.02) bulunmuştur.

Programlarda, ders araç-gerecinin konuyu örneklerle anlatması, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.44) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2.29) görülmüştür.

Ders araç-gerecinin içindeki bilgilerin yeterli olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.50) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2.38) görülmüştür.

Öğretmenler, ders araç-gerecinin konuyu kapsar nitelikte olmasını geleneksel öğretim yönteminde yeterli (2.51) görürlerken, modüler öğretim yönteminde az yeterli (2.37) bulmuşlardır.

Programlarda ders araç-gerecinin öğrencinin kendini yetiştirmesini sağlaması niteliğini geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.33) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de bu nitelik az yeterli (2.34) bulunmuştur.

Ders araç-gerecinin mesleğe hazırlayıcı nitelikte olması geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.46) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de bu nitelik az yeterli (2.44) bulunmuştur.

Uygulama boyutunda kullanılan ders araç-gerecinin öğrenci seviyesine uygun olması, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.48) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2.44) bulunmuştur.

Ders araç-gerecinin öğrenciyi Yüksek Öğretime hazırlayabilir nitelikte olması geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.13) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2.03) bulunmuştur.

Öğretmenler, öğrencinin derse aktif katılımını sağlaması niteliğini geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2.28) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2.38) bulmuşlardır.

4.6. ÖĞRETİMİN UYGULANMASI BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER

Tablo 10. Öğretimin Uygulanması Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için f , % Değerleri

Öğretimin Uygulanması Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yönteminin Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi		Modüler Öğretim Yöntemi		
	f	%	f	%	
1. Programla birlikte yardımcı kitaplar kullanımı	Yetersiz	12	8,9	29	21,5
	Az Yeterli	51	37,8	40	29,6
	Yeterli	59	43,7	60	44,4
	Çok Yeterli	13	9,6	6	4,4
2. Dersin süresinin dikkate alınması	Yetersiz	13	9,6	15	11,1
	Az Yeterli	45	33,3	60	44,4
	Yeterli	64	47,4	54	40,0
	Çok Yeterli	13	9,6	6	4,4
3. Öğretimde verilen toplam sürenin yeterli olması	Yetersiz	16	11,9	19	14,1
	Az Yeterli	47	34,8	58	43,0
	Yeterli	60	44,4	49	36,3
	Çok Yeterli	12	8,9	9	6,7
4. Bireysel çalışmaya yönelik etkinlik olması	Yetersiz	25	18,5	20	14,8
	Az Yeterli	53	39,3	42	31,1
	Yeterli	46	34,1	62	45,9
	Çok Yeterli	11	8,1	11	8,1
5. Öğrencilerde oluşturulmak istenen davranış değişikliğinin dikkate alınması	Yetersiz	27	20,0	9	6,7
	Az Yeterli	54	40,0	60	44,4
	Yeterli	48	35,6	57	43,0
	Çok Yeterli	6	4,4	8	5,9
6. Kullanılan araç-gerecin amaçlara yardımcı olacak nitelikte olması	Yetersiz	10	7,4	14	10,4
	Az Yeterli	61	45,2	55	40,7
	Yeterli	56	41,5	57	42,2
	Çok Yeterli	8	5,9	9	6,7
7. Kullanılan yardımcı kitapların kolay elde edilebilir olması	Yetersiz	19	14,1	29	21,5
	Az Yeterli	43	31,9	42	31,1
	Yeterli	63	46,7	52	38,5
	Çok Yeterli	10	7,4	12	8,9

8. Öğretmenin derste aktif olmasını sağlaması	Yetersiz	7	5,2	9	6,7
	Az Yeterli	47	34,8	43	31,9
	Yeterli	58	43,0	81	60,0
	Çok Yeterli	23	17,0	2	1,5
9. Öğrencinin derse yönelik araştırma yapması ve sunması	Yetersiz	23	17,0	20	14,8
	Az Yeterli	62	45,9	47	34,8
	Yeterli	44	32,6	62	45,9
	Çok Yeterli	6	4,4	6	4,4
10. Öğrencinin öğretmenini sessizce dinlemesi	Yetersiz	19	14,1	23	17,0
	Az Yeterli	53	39,3	50	37,0
	Yeterli	54	40,0	58	43,0
	Çok Yeterli	9	6,7	4	3,0
11. Öğrencinin öğrenmeye istekli olması	Yetersiz	29	21,5	24	17,8
	Az Yeterli	56	41,5	49	36,3
	Yeterli	44	32,6	53	39,3
	Çok Yeterli	6	4,4	9	6,7

Tablo 10’da görüldüğü gibi örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin, geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretim yönteminin öğretimin uygulanması boyutundaki niteliklerini,

Programla birlikte yardımcı kitaplar kullanımını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 12 (%8,9), az yeterli 51 (%37,8), yeterli 59 (%43,7), çok yeterli 13 (%9,6) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 29 (%21,5), az yeterli 40 (%29,6), yeterli 60 (%44,4), çok yeterli 6 (%4,4) olarak görmektedir.

Dersin süresinin dikkate alınmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 13 (%9,6), az yeterli 45 (%33,3), yeterli 64 (%47,4), çok yeterli 13 (%9,6) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 15 (%11,1), az yeterli 60 (%44,4), yeterli 54 (%40,0), çok yeterli 6 (%4,4) olarak görmektedir.

Öğretimde verilen toplam sürenin yeterli olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 16 (%11,9), az yeterli 47 (%34,8), yeterli 60 (%44,4), çok yeterli 12 (%8,9) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 19 (%14,1), az yeterli 58 (%43,0), yeterli 49 (%36,3), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Bireysel çalışmaya yönelik etkinlik olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 25(%18,5), az yeterli 53 (%39,3), yeterli 46 (%34,1), çok yeterli 11 (%8,1) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 20 (%14,8), az yeterli 42 (%31,1), yeterli 62 (%45,9), çok yeterli 11 (%8,1) olarak görmektedir.

Öğrencilerde oluşturulmak istenen davranış değişikliğinin dikkate alınmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 27(%20,0), az yeterli 54 (%40,0), yeterli 48 (%35,6), çok yeterli 6 (%4,4) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 9 (%6,7), az yeterli 60 (%44,4), yeterli 57 (%43,0), çok yeterli 8 (%5,9) olarak görmektedir.

Kullanılan araç-gerecin amaçlara yardımcı olacak nitelikte olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 10(%7,4), az yeterli 61 (%45,2), yeterli 56 (%41,5), çok yeterli 8 (%5,9) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 14 (%10,4), az yeterli 55 (%40,7), yeterli 57 (%42,2), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Kullanılan yardımcı kitapların kolay elde edilebilir olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 19(%14,1), az yeterli 43 (%31,9), yeterli 63 (%46,7), çok yeterli 10 (%7,4) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 29 (%21,5), az yeterli 42 (%31,1), yeterli 52 (%38,5), çok yeterli 12 (%8,9) olarak görmektedir.

Öğretmenin derste aktif olmasını sağlamasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 7(%5,2), az yeterli 47 (%34,8), yeterli 58 (%43,0), çok yeterli 23 (%17,0) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 9 (%6,7), az yeterli 43 (%31,9), yeterli 81 (%60,0), çok yeterli 2 (%1,5) olarak görmektedir.

Öğrencinin derse yönelik araştırma yapması ve sunmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 23(%17,0), az yeterli 62 (%45,9), yeterli 44 (%32,6), çok yeterli 6 (%4,4) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 20 (%14,8), az yeterli 47 (%45,9), yeterli 62 (%45,9), çok yeterli 6 (%4,4) olarak görmektedir.

Öğrencinin öğretmenini sessizce dinlemesini; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 19(%14,1), az yeterli 53 (%39,2), yeterli 54 (%40,0), çok yeterli 9 (%6,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 23 (%17,0), az yeterli 50 (%37,0), yeterli 58 (%43,0), çok yeterli 4 (%3,0) olarak görmektedir.

Öğrencinin öğrenmeye istekli olmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 29(%21,5), az yeterli 56 (%41,5), yeterli 44 (%32,6), çok yeterli 6 (%4,4) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 24 (%17,8), az yeterli 49 (%36,3), yeterli 53 (%39,3), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

4.7. ÖĞRETİMİN UYGULANMASI BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN ARİTMETİK ORTALAMA VE STANDART SAPMALAR

Tablo 11. Öğretimin Uygulanması Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için N, \bar{x} , ve ss Değerleri

Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemi Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi Yeterliliği			Modüler Öğretim Yöntemi Yeterliliği		
	N	\bar{x}	ss	N	\bar{x}	ss
1. Programla birlikte yardımcı kitaplar kullanımı	135	2,54	.78	135	2,32	.86
2. Dersin süresinin dikkate alınması	135	2,57	.79	135	2,38	.74
3. Öğretimde verilen toplam sürenin yeterli olması	135	2,50	.82	135	2,36	.80
4. Bireysel çalışmaya yönelik etkinlik olması	135	2,32	.86	135	2,47	.84
5. Öğrencilerde oluşturulmak istenen davranış değişikliğinin dikkate alınması	135	2,24	.82	135	2,48	.71
6. Kullanılan araç-gerecin amaçlara yardımcı olacak nitelikte olması	135	2,46	.72	135	2,45	.77
7. Kullanılan yardımcı kitapların kolay elde edilebilir olması	135	2,47	.82	135	2,35	.91
8. Öğretmenin derste aktif olmasını sağlaması	135	2,72	.80	135	2,56	.64
9. Öğrencinin derse yönelik araştırma yapması ve sunması	135	2,24	.78	135	2,40	.79
10. Öğrencinin öğretmenini sessizce dinlemesi	135	2,39	.81	135	2,32	.78
11. Öğrencinin öğrenmeye istekli olması	135	2,20	.82	135	2,35	.84

Elektrik Elektronik Teknolojileri öğretmenleri tarafından; Programlarla birlikte yardımcı kitaplar kullanımı niteliği, geleneksel öğretim yönteminde yeterli (2,34) görülürken, modüler öğretim yönteminde az yeterli (2,32) bulunmuştur.

Öğretmenler öğretimin uygulanması esnasında dersin süresinin dikkate alınmasını; geleneksel öğretim yönteminde yeterli (2,57) bulurlarken, modüler öğretim yönteminde az yeterli (2,38) bulmuşlardır.

Öğretimde verilen toplam sürenin yeterli olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,50) görülürken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,36) görülmüştür.

Öğretim yöntemlerini bireysel çalışmaya yönelik etkinlik olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,32) bulunurken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,47) bulunmuştur.

Öğrencilerde oluşturulmak istenen davranış değişikliğinin dikkate alınması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,24) görülürken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,48) görülmüştür.

Öğretimin uygulanması boyutunda kullanılan araç-gerecin amaçlara yardımcı olacak nitelikte olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,45) bulunurken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,46) bulunmuştur.

Öğretim yöntemlerinin uygulanmasında kullanılan yardımcı kitapların kolay elde edilebilir olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,47) görülürken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,35) görülmüştür.

Öğretim yöntemlerinin uygulanmasında öğretmenin derste aktif olmasını sağlaması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde yeterli (2,72) görülürken, modüler öğretim yönteminde de yeterli (2,56) görülmüştür.

Öğretmenler öğrencinin derse yönelik araştırma yapması ve sunması niteliğini, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,24) bulurken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,40) bulunmuştur.

Uygulama esnasında öğrencinin öğretmenini sessizce dinlemesi niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,39) görülürken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,32) görülmüştür.

Öğrencinin öğrenmeye istekli olması niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,20) görülürken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,35) görülmüştür.

4.8. DEĞERLENDİRME BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER

Tablo 12. Değerlendirme Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için f , % Değerleri

Değerlendirme Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yönteminin Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi		Modüler Öğretim Yöntemi		
	f	%	f	%	
İ.BİLGİYE DÖNÜK DEĞERLENDİRME					
1. Soruların hedefleri ve içeriği dengeli biçimde kapsamaları	Yetersiz	11	8,1	5	3,7
	Az Yeterli	55	40,7	55	40,7
	Yeterli	62	45,9	65	48,1
	Çok Yeterli	7	5,2	10	7,4
2. Ölçme aracındaki her sorunun önemli bir davranış ölçer nitelikte olması	Yetersiz	12	8,9	6	4,4
	Az Yeterli	65	48,1	56	41,5
	Yeterli	51	37,8	64	47,4
	Çok Yeterli	7	5,2	9	6,7
3. Soruların kavrama ve uygulama düzeyinde yer alması	Yetersiz	20	14,8	10	7,4
	Az Yeterli	53	39,3	43	31,9
	Yeterli	53	39,3	76	56,3
	Çok Yeterli	9	6,7	6	4,4
4. Derste uygun ölçme aracının (yazılı, seçmeli test vb) kullanılması	Yetersiz	9	6,7	8	5,9
	Az Yeterli	54	40,0	36	26,7
	Yeterli	55	40,7	82	60,7
	Çok Yeterli	17	12,6	9	6,7
5. Faaliyet sonlarındaki soru sayılarının yeterli olması	Yetersiz	23	17,0	12	8,9
	Az Yeterli	51	37,8	53	39,3
	Yeterli	56	41,5	64	47,4
	Çok Yeterli	5	3,7	6	4,4

II. BECERİYE DÖNÜK DEĞERLENDİRME					
1. Süreç değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması	Yetersiz	20	14,8	10	7,4
	Az Yeterli	50	37,0	54	40,0
	Yeterli	60	44,4	61	45,2
	Çok Yeterli	5	3,7	10	7,4
2. Süreç değerlendirme ölçeklerinin uygulanması	Yetersiz	22	16,3	13	9,6
	Az Yeterli	45	33,3	59	43,7
	Yeterli	58	43,0	54	40,0
	Çok Yeterli	10	7,4	9	6,7
3. Süreç değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması	Yetersiz	17	12,6	15	11,1
	Az Yeterli	52	38,5	42	31,1
	Yeterli	55	40,7	72	53,3
	Çok Yeterli	11	8,1	6	4,4
4. Ürün değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması	Yetersiz	15	11,1	15	11,1
	Az Yeterli	60	44,4	49	36,3
	Yeterli	44	32,6	66	48,9
	Çok Yeterli	16	11,9	5	3,7
5. Ürün değerlendirme ölçeklerinin uygulanması	Yetersiz	26	19,3	20	14,8
	Az Yeterli	53	39,3	36	26,7
	Yeterli	47	34,8	70	51,9
	Çok Yeterli	9	6,7	9	6,7
6. Ürün değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması	Yetersiz	23	17,0	17	12,6
	Az Yeterli	49	36,3	47	34,8
	Yeterli	54	40,0	64	47,4
	Çok Yeterli	9	6,7	7	5,2
7. Gözlem değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması	Yetersiz	23	17,0	9	6,7
	Az Yeterli	60	44,4	52	38,5
	Yeterli	44	32,6	64	47,4
	Çok Yeterli	8	5,9	10	7,4
8. Gözlem değerlendirme ölçeklerinin uygulanması	Yetersiz	24	17,8	11	8,1
	Az Yeterli	58	43,0	57	42,2
	Yeterli	42	31,1	63	46,7
	Çok Yeterli	11	8,1	4	3,0
9. Gözlem değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması	Yetersiz	29	21,5	10	7,4
	Az Yeterli	51	37,8	50	37,0
	Yeterli	49	36,3	70	51,9
	Çok Yeterli	6	4,4	5	3,7

Tablo 12’de görüldüğü gibi örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin, geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretim yöntemine ilişkin değerlendirme boyutundaki

niteliklerini iki kriter üzerinden değerlendirmişlerdir. İlk grup değerlendirme nitelikleri bilgiye dönük olanlardan,

Soruların hedefleri ve içeriği dengeli biçimde kapsamaması; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 11 (%8,1), az yeterli 55 (%40,7), yeterli 62 (%45,9), çok yeterli 7 (%5,2) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 5 (%3,7), az yeterli 55 (%40,7), yeterli 65 (%48,1), çok yeterli 10 (%7,4) olarak görmektedir.

Ölçme aracındaki her sorunun önemli bir davranışı ölçer nitelikte olması; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 12 (%8,9), az yeterli 65 (%48,1), yeterli 51 (%37,8), çok yeterli 7 (%5,2) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 6 (%4,4), az yeterli 56 (%41,5), yeterli 64 (%47,4), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Değerlendirmede soruların kavrama ve uygulama düzeyinde yer alması; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 20 (%14,8), az yeterli 53 (%39,3), yeterli 53 (%39,3), çok yeterli 9 (%6,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 10 (%7,4), az yeterli 43 (%31,9), yeterli 76 (%56,3), çok yeterli 6 (%4,4) olarak görmektedir.

Öğretim programlarında, **derste uygun ölçme aracının (yazılı, seçmeli test vb) kullanılmasını;** Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 9 (%6,7), az yeterli 54 (%40,0), yeterli 55 (%40,7), çok yeterli 17 (%12,6) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 8 (%5,9), az yeterli 36 (%26,7), yeterli 82 (%60,7), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Faaliyet sonlarındaki soru sayılarının yeterli olması; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 23 (%17,0), az yeterli 51 (%37,8), yeterli 56 (%41,5), çok yeterli 5 (%3,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 12 (%8,9), az yeterli 53 (%39,3), yeterli 64 (%47,4), çok yeterli 6 (%4,4) olarak görmektedir.

Beceriye dönük değerlendirme boyutundaki niteliklerinden,

Süreç değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 20 (%14,8), az yeterli 50 (%37,0), yeterli 60 (%44,4), çok yeterli 5 (%3,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 10 (%7,4), az yeterli 54 (%40,0), yeterli 61 (%45,2), çok yeterli 10 (%7,4) olarak görmektedir.

Süreç değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 22 (%16,3), az yeterli 45 (%33,3), yeterli 58 (%43,0), çok yeterli 10 (%7,4) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 13 (%9,6), az yeterli 59 (%43,7), yeterli 54 (%40,0), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Süreç değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 17 (%12,6), az yeterli 52 (%38,5), yeterli 55 (%40,7), çok yeterli 11 (%8,1) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 15 (%11,1), az yeterli 42 (%31,1), yeterli 72 (%53,3), çok yeterli 6 (%4,4) olarak görmektedir.

Ürün değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 15 (%11,1), az yeterli 60 (%44,4), yeterli 44 (%32,6), çok yeterli 16 (%11,9) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 15 (%11,1), az yeterli 49 (%36,3), yeterli 66 (%48,9), çok yeterli 5 (%3,7) olarak görmektedir.

Ürün değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 26 (%19,3), az yeterli 53 (%39,3), yeterli 47 (%34,8), çok yeterli 9 (%6,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 20 (%14,8), az yeterli 36 (%26,7), yeterli 70 (%51,9), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Ürün değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 23(%17,0), az yeterli 49 (%36,3), yeterli 54 (%40,0), çok yeterli 9 (%6,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 17 (%12,6), az yeterli 47 (%34,8), yeterli 64 (%47,4), çok yeterli 7 (%5,2) olarak görmektedir.

Gözlem değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 23(%17,0), az yeterli 60 (%44,4), yeterli 44 (%32,6), çok yeterli 8 (%5,9) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 9 (%6,7), az yeterli 52 (%38,5), yeterli 64 (%47,4), çok yeterli 10 (%7,4) olarak görmektedir.

Gözlem değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 24 (%17,8), az yeterli 58 (%43,0), yeterli 42 (%31,1), çok yeterli 11 (%8,1) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 11 (%8,1), az yeterli 57 (%42,2), yeterli 63 (%46,7), çok yeterli 4 (%3,0) olarak görmektedir.

Gözlem değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasını; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 29 (%21,5), az yeterli 51 (%37,8), yeterli 49 (%36,3), çok yeterli 6 (%4,4) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 10 (%7,4), az yeterli 50 (%37,0), yeterli 70 (%51,9), çok yeterli 5 (%3,7) olarak görmektedir.

**4.9. DEĞERLENDİRME BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM
YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN
ARİTMETİK ORTALAMA VE STANDART SAPMALAR**

Tablo 13. Değerlendirme Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için N, \bar{x} , ve ss Değerleri

Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemi Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi Yeterliliği			Modüler Öğretim Yöntemi Yeterliliği		
	N	\bar{x}	ss	N	\bar{x}	ss
I.BİLGİYE DÖNÜK DEĞERLENDİRME						
1. Soruların hedefleri ve içeriği dengeli biçimde kapsamaması	135	2,48	.72	135	2,59	.68
2. Ölçme aracındaki her sorunun önemli bir davranışı ölçer nitelikte olması	135	2,39	.72	135	2,56	.68
3. Soruların kavrama ve uygulama düzeyinde yer alması	135	2,38	.81	135	2,58	.69
4. Derste uygun ölçme aracının (yazılı, seçmeli test vb) kullanılması	135	2,59	.79	135	2,68	.68
5. Faaliyet sonlarındaki soru sayılarının yeterli olması	135	2,32	.80	135	2,47	.72
II. BECERİYE DÖNÜK DEĞERLENDİRME						
1.Süreç değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması	135	2,37	.78	135	2,53	.74
2.Süreç değerlendirme ölçeklerinin uygulanması	135	2,41	.85	135	2,44	.75
3.Süreç değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması	135	2,44	.81	135	2,51	.75
4.Ürün değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması	135	2,45	.84	135	2,45	.74
5.Ürün değerlendirme ölçeklerinin uygulanması	135	2,29	.85	135	2,50	.82
6.Ürün değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması	135	2,36	.84	135	2,45	.78
7.Gözlem değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması	135	2,27	.81	135	2,56	.73
8.Gözlem değerlendirme ölçeklerinin uygulanması	135	2,30	.85	135	2,44	.68
9.Gözlem değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması	135	2,24	.84	135	2,52	.69

Elektrik Elektronik Teknolojileri öğretmenleri bilgiye dönük değerlendirme niteliklerinden soruların hedefleri ve içeriği dengeli biçimde kapsamamasını, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,48) görürlerken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2,59) görmüşlerdir.

Ölçme araçlarındaki her sorunun önemli bir davranışı ölçer nitelikte olması, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,39) bulunurken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2,56) bulunmuştur.

Değerlendirmede soruların, kavrama ve uygulama düzeyinde yer alması, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,38) görülürken, modüler öğretim sisteminde yeterli (2,58) bulunmuştur.

Programlarda, derse uygun ölçme aracının (yazılı yoklama, seçmeli test v.b.) kullanılması, geleneksel öğretim yönteminde yeterli (2,59) bulunurken, modüler öğretim yönteminde de yeterli (2,68) bulunmuştur.

Öğretmenlerimiz, faaliyet sonlarındaki soru sayılarının yeterli olmasını, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,32) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,47) görmüşlerdir.

Elektrik Elektronik Teknolojileri öğretmenleri beceriye dönük değerlendirme niteliklerinden Süreç değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasını, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,37) görürlerken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2,53) görmüşlerdir.

Süreç değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasını öğretmenlerimiz, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,41) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,44) bulmuşlardır.

Süreç değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasını, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,44) görürlerken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2,51) bulmuşlardır.

Programlarımızda, ürün değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasını öğretmenlerimiz, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,45) bulurken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,45) bulmuşlardır.

Gözlem değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasını, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,27) görülürken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2,56) görülmüştür.

Programlarda gözlem değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasını, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,30) bulunurken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,44) bulunmuştur.

Gözlem değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasını, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,24) görülürken, modüler öğretim yönteminde yeterli (2,52) bulmuşlardır.

4.10. EĞİTİMDE KARŞILAŞILAN SORUNLAR BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN FREKANS VE YÜZDELER

Tablo 14. Eğitimde Karşılaşılan Sorunlar Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için f , % Değerleri

Eğitimde Karşılaşılan Sorunlar Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yönteminin Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi		Modüler Öğretim Yöntemi		
	f	%	f	%	
	1. Okulun fiziksel kapasitesi ve donanımı ne derece yeterlidir	Yetersiz	21	15,6	41
Az Yeterli		48	35,6	56	41,5
Yeterli		59	43,7	35	25,9
Çok Yeterli		7	5,2	3	2,2
2. Okul danışma ve meslek danışma kurulları ne derece yeterlidir	Yetersiz	22	16,3	39	28,9
	Az Yeterli	66	48,9	63	46,7
	Yeterli	45	33,3	28	20,7
	Çok Yeterli	2	1,5	5	3,7
3. Eğitici personel yetiştirilmeye yeterli derecede öncelik verilmiştir	Yetersiz	31	23,0	48	35,6
	Az Yeterli	53	39,3	46	34,1
	Yeterli	39	28,9	32	23,7
	Çok Yeterli	12	8,9	9	6,7
4. Öğretim materyalleri ne derece yeterlidir	Yetersiz	21	15,6	47	34,8
	Az Yeterli	62	45,9	49	36,3
	Yeterli	43	31,9	33	24,4
	Çok Yeterli	9	6,7	6	4,4
5. Okullar kendilerine yeni kaynaklar yaratma konusunda ne derece yeterlidir	Yetersiz	23	17,0	47	34,8
	Az Yeterli	64	47,4	57	42,2
	Yeterli	39	28,9	27	20,0
	Çok Yeterli	9	6,7	4	3,0

Tablo 14'e görüldüğü gibi örneklem grubunu oluşturan öğretmenler, geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretim yönteminde eğitimde karşılaşılan sorunlar boyutundaki niteliklerinden,

Okulun fiziksel kapasitesi ve donanımı ne derece yeterlidir; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 21 (%15,6), az yeterli 48 (%35,6), yeterli 59 (%43,7), çok yeterli 7 (%5,2) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 41 (%30,4), az yeterli 56 (%41,5), yeterli 35 (%25,9), çok yeterli 3 (%2,2) olarak görmektedir.

Okul danışma ve meslek danışma kurulları ne derece yeterlidir; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 22 (%16,3), az yeterli 66 (%48,9), yeterli 45 (%33,3), çok yeterli 2 (%1,5) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 39 (%28,9), az yeterli 63 (%46,7), yeterli 28 (%20,7), çok yeterli 5 (%3,7) olarak görmektedir.

Eğitici personel yetiştirilmeye yeterli derecede öncelik verilmiştir; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 31 (%23,0), az yeterli 53 (%39,3), yeterli 39 (%28,9), çok yeterli 12 (%8,9) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 48 (%35,6), az yeterli 46 (%34,1), yeterli 32 (%23,7), çok yeterli 9 (%6,7) olarak görmektedir.

Öğretim materyalleri ne derece yeterlidir; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 21 (%15,6), az yeterli 62 (%45,9), yeterli 43 (%31,9), çok yeterli 9 (%6,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 47 (%34,8), az yeterli 49 (%36,3), yeterli 33 (%24,4), çok yeterli 6 (%4,4) olarak görmektedir.

Okullar kendilerine yeni kaynaklar yaratma konusunda ne derece yeterlidir; Geleneksel öğretim yönteminde, yetersiz 23 (%17,0), az yeterli 64 (%47,4), yeterli 39 (%28,9), çok yeterli 9 (%6,7) olarak,

Modüler öğretim yönteminde yetersiz 47 (%34,8), az yeterli 57 (%42,2), yeterli 27 (%20,0), çok yeterli 4 (%3,0) olarak görmektedir.

4.11. EĞİTİMDE KARŞILAŞILAN SORUNLAR BOYUTUNDA MODÜLER ÖĞRETİM YÖNTEMİNE VE GELENEKSEL ÖĞRETİM YÖNTEMİNE İLİŞKİN ARİTMETİK ORTALAMA VE STANDART SAPMALAR

Tablo 15. Eğitimde Karşılaşılan Sorunlar Boyutunda Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemine İlişkin Nitelikler için N, \bar{x} , ve ss Değerleri

Geleneksel Öğretim Yöntemi ve Modüler Öğretim Yöntemi Nitelikleri	Geleneksel Öğretim Yöntemi Yeterliliği			Modüler Öğretim Yöntemi Yeterliliği		
	N	\bar{x}	ss	N	\bar{x}	ss
1. Okulun fiziksel kapasitesi ve donanımı ne derece yeterlidir	135	2,39	.81	135	2,00	.81
2. Okul danışma ve meslek danışma kurulları ne derece yeterlidir	135	2,20	.72	135	1,99	.80
3. Eğitici personel yetiştirilmeye yeterli derecede öncelik verilmiştir	135	2,24	.90	135	2,01	.93
4. Öğretim materyalleri ne derece yeterlidir	135	2,30	.81	135	1,99	.88
5. Okullar kendilerine yeni kaynaklar yaratma konusunda ne derece yeterlidir	135	2,25	.81	135	1,91	.81

Elektrik Elektronik Teknolojileri öğretmenleri eğitimde karşılaşılan sorunlar boyutundaki niteliklerinden okulun fiziksel kapasitesi ve donanımı ne derece yeterlidir, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,48) görürlerken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,00) görmüşlerdir.

Okul danışma ve meslek danışma kurulları ne derece yeterlidir niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,20), görülürken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (1,99) görülmüştür.

Eğitici personel yetiştirilmeye yeterli derecede öncelik verilmiştir niteliği, geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,24) bulunurken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (2,01) bulunmuştur.

Uygulamalarda kullanılan öğretim materyalleri ne derece yeterlidir niteliği geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,30) bulunurken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (1,99) bulunmuştur.

Okullar kendilerine yeni kaynaklar yaratma konusunda ne derece yeterlidir niteliği geleneksel öğretim yönteminde az yeterli (2,25) olduğu görülürken, modüler öğretim yönteminde de az yeterli (1,91) görülmüştür.

BÖLÜM V

TARTIŞMA, SONUÇLAR VE ÖNERİLER

5.1. TARTIŞMALAR

5.1.1. Öğretmen Deneklerin Kişisel Bilgilerine İlişkin Tartışmalar

Tablo 1 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmen deneklerin %14,1'ini bayan öğretmenler, %85,9'unu bay öğretmenler oluşturmaktadır. Bu durum mesleki teknik eğitimde görev yapan bayan teknik öğretmen sayının az olduğunu ve bayanların mesleki teknik eğitimi tercih etmediklerini göstermektedir.

Tablo 2 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmen deneklerin; %7,4'ünün kıdem yılı 1-5 yıl, %43,0'ının kıdem yılı 6-10 yıl, %25,2' sinin kıdem yılı 11-15 yıl, %24,4'ünün kıdem yılı 16 ve üzeri olan öğretmenler oluşturmaktadır. Bu durum araştırmının kıdem yılı bazında büyük oranda eşit dağılımlı bir şekilde yapılmış olduğunu göstermektedir.

Tablo 3 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmen deneklerin; %9,6'sı yüksek teknik öğretmen okulu, %90,4'ü teknik eğitim fakültesi mezunu oldukları görülmektedir. Bu durum mesleki teknik eğitim kurumlarındaki teknik öğretmenlerin çoğunluğunun teknik eğitim fakültesi mezunu olduğunu göstermektedir.

Tablo 4 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmen deneklerin; %43,7'sini elektronik öğretmeni, %56,3'ünü elektrik öğretmenlerinden oluşmaktadır. Bu durum araştırmının branş bazında eşit dağılımlı bir şekilde yapıldığını göstermektedir.

Tablo 5 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmen deneklerin; %10,4'ü güvenlik sistemleri dalında, %16,3'ü ses ve görüntü sistemleri dalında, %6,7'si otomasyon sistemleri dalında, %3,0'ı bobinaj dalında, %7,4'ü haberleşme sistemleri dalında, %6,7'si elektromekanik taşıyıcılar bakım onarım dalında, %25,9'u elektrik tesisat ve pano montörlüğü dalında, %9,6'sı elektrikli ev aletleri bakım onarım dalında, %14,1'i endüstriyel bakım onarım dalında eğitim veren öğretmenlerden oluşmaktadır. Bu durum araştırmının dal bazında kısmen farklılıklar ortaya

koymaktadır. Farklılıkları her okul elektrik elektronik alanlarında aynı dalların olmaması oluşturmaktadır.

5.1.2. Öğretmen Deneklerin, Amaç Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Frekans, Ortalama ve Standart Sapmasına İlişkin Tartışmalar

Bu bölümde örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin modüler ve geleneksel eğitim yönteminin amaç boyutundaki sorularına verdikleri cevapların frekans, ortalama ve standart sapma değerlerine ilişkin bulgular tartışılacaktır.

Tablo 6 incelendiğinde deneklerin, “Öğrenci davranışına dönüştürülebilir olması” niteliğini geleneksel öğretim yöntemine göre modüler öğretimde daha fazla yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin öğrenci davranışına dönüştürülebilir olmasında yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Öğrenciyi mesleğe hazırlayabilir nitelikte olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin öğrenciyi mesleğe hazırlamakta yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Mevcut şartlarda gerçekleştirilebilir olması” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli görmekteyiz. Bu durum modüler öğretim yönteminin mevcut şartlarda uygulanmada yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Konu alanının özelliklerine uygun olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin konu alanının özelliklerinin yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Yerel ihtiyaçlara duyarlı olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde yerel ihtiyaçlara gereken ilginin verilmediği anlamına gelebilir.

“Öğrencinin ihtiyaçlarını dikkate alması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde öğrencilerin ihtiyaçlarının gerektiği kadar dikkate alınmadığı anlamına gelebilir.

“Toplumun ihtiyaçlarını dikkate alması” niteliğini öğretmenler, modüler ğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel ğretim yönteminde toplumun ihtiyaçlarının gerektiği kadar dikkate alınmadığı anlamına gelebilir.

“Sektörün ihtiyaçlarını dikkate alması” niteliğini öğretmenler, modüler ğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel ğretim yönteminde sektörün ihtiyaçlarının gerektiği kadar dikkate alınmadığı anlamına gelebilir.

5.1.3. Öğretmen Deneklerin, İçerik Boyutundaki Modüler ğretim Yöntemi ve Geleneksel ğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Frekans, Ortalama ve Standart Sapmasına İlişkin Tartışmalar

Bu bölümde örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin modüler ve geleneksel eğitim yönteminin içerik (konu, uygulama) boyutundaki sorularına verdikleri cevapların frekans, ortalama ve standart sapma değerlerine ilişkin bulgular tartışılacaktır.

Tablo 8 incelendiğinde deneklerin, “Amaçları gerçekleştirilebilir nitelikte olması” niteliğini öğretmenler, modüler ğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel ğretim yönteminin konu içeriklerinin amaçları gerçekleştirmede yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Toplumun beklentilerine cevap verir nitelikte olması” niteliğini öğretmenler, modüler ğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel ğretim yönteminin konu içeriklerinin toplumun beklentilerine cevap vermede yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“ğrencilerin ilgilerine uygun olması” niteliğini öğretmenler, modüler ğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel ğretim yönteminin konu içeriklerinin öğrencilerin ilgilerini karşılık vermede yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Gereksiz konuların yer almaması” niteliğini öğretmenler, modüler ğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel ğretim yönteminin konu içeriklerinde gereksiz konuların yer aldığı anlamına gelebilir.

“Açık bir dille ifade edilmesi” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin konu içeriklerinin açık bir dille ifade edilmediği anlamına gelebilir.

“Öğretim ilkelerine uygun olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin konu içeriklerinin öğretim ilkelerine uygunluğunda yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Birbiriyle ilişkili olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin konu içeriklerinin öğretim birbirleriyle ilişkilerinin yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Birbirinin ön koşulu olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin konu içeriklerinin birbirinin ön koşulu olmadığı anlamına gelebilir.

Uygulama araçlarının içeriklerini tartışacak olursak,

“Araç-gerecin yeterli olması” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde uygulamada kullanılan araç-gerecin yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Ders araç-gerecinin konuyu örneklerle anlatması” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde uygulamada kullanılan ders araç-gereçlerinin konuyu örneklemede yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Ders araç-gerecinin içindeki bilgilerin yeterli olması” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde uygulamada kullanılan ders araç-gereçlerinin içeriklerinin yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Ders araç-gerecinin konuyu kapsar nitelikte olması” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde uygulamada kullanılan ders araç-gereçlerinin içeriklerinin konuyu kapsamada yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Ders araç-gerecinin öğrencinin kendini yetiştirmesini sağlaması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler.

Bu durum geleneksel öğretim yönteminde uygulamada kullanılan ders araç-gereçlerinin öğrencinin kendini yetiştirmesine de yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Ders araç-gerecinin mesleğe hazırlayıcı nitelikte olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde uygulamada kullanılan ders araç-gereçlerinin öğrenciyi mesleğe hazırlamada yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Ders araç-gerecinin öğrenci seviyesine uygun olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde uygulamada kullanılan ders araç-gereçlerinin öğrenci seviyesinde olmadığı anlamına gelebilir.

“Ders araç gerecinin öğrenciyi yüksek öğretime hazırlayabilir nitelikte olması” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde uygulamada kullanılan ders araç-gereçlerinin öğrenciyi yüksek öğretime hazırlayabilme de yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Öğrencinin derse aktif katılımını sağlaması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin uygulamada öğrencinin derse katılımını sağlamada yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

5.1.4. Öğretmen Deneklerin, Öğretimin Uygulanması Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Frekans, Ortalama ve Standart Sapmasına İlişkin Tartışmalar

Bu bölümde örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin modüler ve geleneksel öğretim yönteminin öğretimin uygulanması boyutundaki sorularına verdikleri cevapların frekans, ortalama ve standart sapma değerlerine ilişkin bulgular tartışılacaktır.

Tablo 10 incelendiğinde deneklerin, “Öğretim programlarıyla birlikte yardımcı kitaplar kullanımı” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde öğretim programıyla birlikte yardımcı kitap kullanımının yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Dersin süresinin dikkate alınması” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde ders süresinin dikkate alınmasında yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Öğretimde verilen toplam sürenin yeterli olması” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde öğretimde verilen toplam sürenin yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Bireysel çalışmaya yönelik etkinlik olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin bireysel çalışmaya yönelik bir etkinlik olmadığı anlamına gelebilir.

“Öğrencilerde oluşturulmak istenen davranış değişikliğinin dikkate alınması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde öğrencilerde oluşturulmak istenen davranış değişikliğinin dikkate alınmadığı anlamına gelebilir.

“Kullanılan araç-gerecin amaçlara yardımcı olacak nitelikte olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde uygulamada kullanılan araç-gerecin amaçlara yardımcı olmakta yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Kullanılan yardımcı kitapların kolay elde edilebilir olması” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminin uygulanmasında kullanılan yardımcı kitapların kolay elde edilemediği anlamına gelebilir.

“Öğretmenin derste aktif olmasını sağlaması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin uygulanmasında öğretmenlerin derste aktif olmasının sağlanmasında yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Öğrencinin derse yönelik araştırma yapması ve sunması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin öğrencilerin derslere yönelik araştırma yapması ve sunmasında yetersiz kaldığı anlamına gelebilir.

“Öğrencinin öğretmenini sessizce dinlemesi” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler

öğretim yönteminin de öğrencilerin öğretmenlerini yeteri kadar dinlemedikleri anlamına gelebilir.

“Öğrencinin öğrenmeye istekli olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin de öğrencilerin öğrenme isteklerinin sağlanamadığı anlamına gelebilir.

5.1.5. Öğretmen Deneklerin, Değerlendirme Boyutunda Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Frekans, Ortalama ve Standart Sapmasına İlişkin Tartışmalar

Bu bölümde örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin modüler ve geleneksel eğitim yönteminin değerlendirme boyutundaki sorularına verdikleri cevapların frekans, ortalama ve standart sapma değerlerine ilişkin bulgular tartışılacaktır.

Tablo 12 incelendiğinde deneklerin, bilgiye dönük değerlendirme niteliklerinden; “Soruların hedefleri ve içeriği dengeli biçimde kapsamı” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde ünite sonlarında hazırlanan soruların hedefleri ve içeriği dengeli bir biçimde kapsamadığı anlamına gelebilir.

“Ölçme aracıdaki her sorunun önemli bir davranışı ölçer nitelikte olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde değerlendirme yapmada kullanılan ölçme araçlarındaki soruların öğrencilerin davranışlarını ölçmede yetersiz kaldıkları anlamına gelebilir.

“Soruların kavrama ve uygulama düzeyinde yer alması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde hazırlanmış olan değerlendirme sorularının kavrama ve uygulama düzeyinden uzak oldukları anlamına gelebilir.

“Derste uygun ölçme aracının (yazılı, seçmeli test vb) kullanılması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde uygulanan ölçme araçlarının yetersiz bir düzeyde oldukları anlamına gelebilir.

“Faaliyet sonlarındaki soru sayılarının yeterli olması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde hazırlanan değerlendirme sorularının sayısının yetersiz bir düzeyde oldukları anlamına gelebilir.

Beceriye dönük değerlendirme niteliklerinden;

“Süreç değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde süreç değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasında yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Süreç değerlendirme ölçeklerinin uygulanması” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde süreç değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasının yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Süreç değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin süreç değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasında yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Ürün değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin ürün değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasında yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Ürün değerlendirme ölçeklerinin uygulanması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde ürün değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasının yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Ürün değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin ürün değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasında yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Gözlem değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel

öğretim yönteminin gözlem değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasında yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Gözlem değerlendirme ölçeklerinin uygulanması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminde gözlem değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasının yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Gözlem değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması” niteliğini öğretmenler, modüler öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum geleneksel öğretim yönteminin gözlem değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasında yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

5.1.6. Öğretmen Deneklerin, Eğitimde Karşılaşılan Sorunlar Boyutunda Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Frekans, Ortalama ve Standart Sapmasına İlişkin Tartışmalar

Bu bölümde örneklem grubunu oluşturan öğretmenlerin modüler ve geleneksel eğitim yönteminin eğitimde karşılaşılan sorunlar boyutundaki sorularına verdikleri cevapların frekans, ortalama ve standart sapma değerlerine ilişkin bulgular tartışılacaktır.

Tablo 14 incelendiğinde deneklerin, “Okulun fiziksel kapasitesi ve donanımı ne derece yeterlidir” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminin okulların fiziksel kapasiteleri ve donanımları açısından yetersiz oldukları anlamına gelebilir.

“Okul danışma ve meslek danışma kurulları ne derece yeterlidir” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminin okul rehberlik ve meslek danışma kurulları tarafından ifade edilmesinde yetersiz oldukları anlamına gelebilir.

“Eğitici personel yetiştirilmeye yeterli derecede öncelik verilmiştir” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde eğitici personelin yetiştirilmesine gereken önemin verilmediği anlamına gelebilir.

“Öğretim materyalleri ne derece yeterlidir” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde öğretim materyallerinin yetersiz olduğu anlamına gelebilir.

“Okullar kendilerine yeni kaynaklar yaratma konusunda ne derece yeterlidir” niteliğini öğretmenler, geleneksel öğretim yönteminde yeterli gördüklerini ifade etmektedirler. Bu durum modüler öğretim yönteminde okulların kendilerine yeni kaynaklar bulmada yetersiz kaldıkları anlamına gelebilir.

5.2. SONUÇLAR

5.2.1. Öğretmen Deneklerin Kişisel Bilgilerine İlişkin Sonuçlar

Bu bölümde, öğretmen deneklerin kişisel bulgularına ait sorulara verdiği cevaplara ilişkin sonuçlar verilmektedir.

- ❖ Öğretmen deneklerin çoğunluğunu (%85,9) bay öğretmenler oluşturmaktadır.
- ❖ Öğretmen deneklerin çoğunluğunu (%43,0) kıdem yılı 6-10 yıl olan öğretmenler oluşturmaktadır.
- ❖ Öğretmen deneklerin çoğunluğunu (%90,4) teknik eğitim fakültesi mezunu öğretmenler oluşturmaktadır.
- ❖ Öğretmen deneklerin çoğunluğunu (%56,3) elektrik öğretmenleri oluşturmaktadır.
- ❖ Öğretmen deneklerin çoğunluğunu (%25,9) elektrik tesisat ve pano montörlüğü dalına giren öğretmenler oluşturmaktadır.

5.2.2. Öğretmen Deneklerin Amaç Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Sonuçları

Bu bölümde, öğretmen deneklerin geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretim yönteminin amaç boyutundaki sorularına verdiği cevaplara ilişkin sonuçlar verilmektedir.

Modüler öğretim yönteminin;

- ❖ Öğrenci davranışına dönüştürülebilir olduğunu,

- ❖ Öğrencileri mesleğe hazırlayabilir nitelikte olduğunu,
- ❖ Bu öğretim yönteminin mevcut şartlarda uygulanmasının zor olduğunu,
- ❖ Konu alanlarının özelliklerine uygun olduğunu,
- ❖ Yerel ihtiyaçlara duyarlı olduğunu,
- ❖ Öğrencilerin ihtiyaçlarını dikkate aldığını,
- ❖ Toplumun ihtiyaçlarını dikkate aldığını

belirtmektedirler.

5.2.3. Öğretmen Deneklerin İçerik Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Sonuçları

Bu bölümde, öğretmen deneklerin geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretim yönteminin içerik boyutundaki sorularına verdiği cevaplara ilişkin sonuçlar verilmektedir.

Modüler öğretim yönteminde konu içeriklerinin;

- ❖ Amaçları gerçekleştirilebilir nitelikte olduğunu,
- ❖ Toplumun beklentilerine cevap verebilir nitelikte olduğunu,
- ❖ Öğrencilerin ilgilerine uygun olduğunu,
- ❖ Gereksiz konuların yer almadığını,
- ❖ Açık bir dille ifade edildiğini,
- ❖ Öğretim ilkelerine uygun olduğu,
- ❖ Konu içeriklerinin birbirleriyle ilişkili olduğunu,
- ❖ Birbirlerinin ön koşulu olduklarını

belirtmektedirler.

Modüler öğretim yönteminde; (Uygulama Araçlarının İçerikleri)

- ❖ Uygulamadaki araç-gerecin yetersiz olduğunu,
- ❖ Ders araç-gerecinin konuyu örneklerle anlatmada yetersiz kaldığını,
- ❖ Ders araç-gerecinin içindeki bilgilerin gereğinden fazla olduğunu,
- ❖ Ders araç-gerecinin konuyu kapsar nitelikte olmadığını,
- ❖ Ders araç-gerecinin öğrencinin kendini yetiştirmesini sağladığını,
- ❖ Ders araç-gerecinin mesleğe hazırlayıcı nitelikte olduğunu,
- ❖ Ders araç-gerecinin öğrenci seviyesine uygun olduğunu,

- ❖ Ders araç gerecinin öğrenciyi yüksek öğretime hazırlayabilir nitelikte olmadığını,
- ❖ Öğrencinin derse aktif katılımını sağladığını belirtmektedirler.

5.2.4. Öğretmen Deneklerin Öğretimin Uygulanması Boyutundaki Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Sonuçları

Bu bölümde, öğretmen deneklerin geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretim yönteminin öğretimin uygulanması boyutundaki sorularına verdiği cevaplara ilişkin sonuçlar verilmektedir.

Modüler öğretim yönteminin uygulanmasında;

- ❖ Öğretim programlarıyla birlikte yardımcı kitapların kullanımının sağlanmadığını,
- ❖ Dersin süresinin dikkate alınmadığını,
- ❖ Öğretime verilen toplam sürenin yetersiz kaldığını,
- ❖ Öğrenci merkezli olarak planlanmasından dolayı bireysel çalışmaya yönelik olmasının sağlandığını,
- ❖ Öğrencilerde oluşturulmak istenen davranış değişikliğinin dikkate alındığını,
- ❖ Kullanılan araç-gerecin amaçlara yardımcı olacak nitelikte olduğunu,
- ❖ Kullanılan yardımcı kitapların kolay elde edilebilir olmadığını,
- ❖ Öğretmenin derste aktif olmasının sağlandığını,
- ❖ Öğrencinin derse yönelik araştırma yapması ve sunmasının tam olarak sağlandığını,
- ❖ Öğrencinin öğretmenini sessizce dinlemesinin sağlanmadığını,
- ❖ Öğrencinin öğrenmeye istekli olmasının sağlandığını

belirtmektedirler.

5.2.5. Öğretmen Deneklerin Değerlendirme Boyutunda Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Sonuçları

Bu bölümde, öğretmen deneklerin geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretim yönteminin değerlendirme boyutundaki sorularına verdiği cevaplara ilişkin sonuçlar verilmektedir.

Modüler Öğretim Yönteminde; (Bilgiye yönelik değerlendirme)

- ❖ Soruların hedefleri ve içeriği dengeli biçimde kapsadığını,
- ❖ Ölçme aracındaki her sorunun önemli bir davranışı ölçer nitelikte olduğunu,
- ❖ Soruların kavrama ve uygulama düzeyinde olduğunu,
- ❖ Derste uygun ölçme aracının (yazılı, seçmeli test vb) kullanılmasının sağlandığını,
- ❖ Faaliyet sonlarındaki soru sayılarının yeterli olduğunu

belirtmektedirler.

Modüler Öğretim Yönteminde; (Beceriye yönelik değerlendirme)

- ❖ Süreç değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasının sağlandığını,
- ❖ Süreç değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasında yetersiz kaldığını,
- ❖ Uygulanan süreç değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasının sağlandığını,
- ❖ Ürün değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasının sağlandığını,
- ❖ Ürün değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasının sağlandığını,
- ❖ Uygulanan ürün değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasının sağlandığını,
- ❖ Gözlem değerlendirme ölçeklerinin hazırlanmasının sağlandığını,
- ❖ Gözlem değerlendirme ölçeklerinin uygulanmasının sağlandığını,
- ❖ Uygulanan gözlem değerlendirme ölçeklerinin yorumlanmasının sağlandığını,

belirtmektedirler.

5.2.6. Öğretmen Deneklerin Eğitimde Karşılaşılan Sorunlar Boyutunda Modüler Öğretim Yöntemi ve Geleneksel Öğretim Yöntemine Verdikleri Cevapların Sonuçları

Bu bölümde, öğretmen deneklerin geleneksel öğretim yöntemi ve modüler öğretim yönteminin eğitimde karşılaşılan sorunlar boyutundaki sorularına verdiği cevaplara ilişkin sonuçlar verilmektedir.

- ❖ Modüler öğretim yöntemine, okulların mevcut durumdaki fiziksel kapasitelerinin ve donanımlarının cevap veremediğini,
- ❖ Modüler öğretim yöntemine, okullardaki danışma (rehberlik) ve meslek danışma kurullarının yetersiz kaldığını,
- ❖ Modüler öğretim yönteminde eğitici personelin yetiştirilmesinde yetersizliklerin bulunduğunu,
- ❖ Mevcut şartlardaki öğretim materyallerinin modüler öğretim yönteminin ihtiyaçlarını karşılayamadığını,
- ❖ Modüler öğretim yöntemi doğrultusunda okulların kendilerine yeni kaynaklar oluşturamadıklarını,

belirtmektedirler.

5.3. ÖNERİLER

Araştırmanın bu bölümünde elde edilen bulgulardan ve ulaşılan sonuçlardan faydalanılarak, modüler öğretim sisteminin mesleki ve teknik orta öğretim kurumları elektrik elektronik teknolojileri alanına uygulanmasında öğretmen açısından karşılaşılan sorunların giderilebilmesi için aşağıdaki önerilerde bulunulmuştur. Önerileri uygulayıcılar ve araştırmacılara yönelik olarak iki kısımda değerlendirdik. Uygulayıcılara yönelik öneriler;

1. Araştırmada okulların fiziki yapılarının ve donanımlarının modüler öğretim yönteminin programlarının uygulanması için yeterli düzeyde olmadığı belirlenmiştir. Bu sebeple okulların fiziki ortamları kontrol edilerek eksikliklerin giderilmesi sağlanmalıdır ayrıca ihtiyaç duyulan donanımların eksikliği en kısa sürede giderilmelidir.

2. Öğretmenlere, okul danışma (rehberlik) ve meslek danışma kurullarına, modüler öğretim yöntemindeki Çerçeve Öğretim Programları ve Modüllerin uygulanması, eğitim ve öğretim faaliyetleri sırasında öğrencilerin verimliliği artırmak için bilgilendirme eğitimlerinin verilmesi gerekmektedir.
3. Araştırmada öğretmenlerin bazı konularda yeterliliklerini geliştirmeye ihtiyaç duydukları belirlenmiştir. Bu konular arasında; teknolojik gelişmelere dayalı dal modülleri, ölçme ve değerlendirme, modüler öğretim ilke ve teknikleri vb gelmektedir. Bu sebeple öğretmenlerin ihtiyaçları göz önünde bulundurularak talep edilen konularda yerel düzeyde hizmetiçi eğitim etkinlikleri düzenlenerek öğretmen yeterlilikleri artırılmalıdır.
4. Modüler öğretim yönteminde, çerçeve öğretim programları içeriğinde bulunan alan ve dal modülleri teorik ve uygulamalı bilgi, beceri ve alışkanlıkları kapsar niteliktedir. Bu alan ve dal modüllerinin uygulanması için ders araç gereçlerin yeterli düzeyde olmadıkları belirlenmiştir. Farklı modüllerin ihtiyacı olan araç gerecin temini ivedilikle sağlanmalıdır.
5. Araştırmada öğretimin uygulanması esnasında öğretim programlarıyla birlikte yardımcı materyal (kitap vb.) kullanımının sağlanmadığı belirlenmiştir. Özellikle öğrencilere verilen diğer ders kitapları gibi dal modüllerinin de eğitim öğretim başlamadan hazırlanması sağlanmalıdır.
6. Öğretimin uygulanmasında modül içeriklerinin çok fazla teori içermesi derslere verilen sürelerin yetersizliğini ortaya çıkarmaktadır. Alan/dala göre modül içerikleri belirlenirken zümre öğretmenleri ve meslek elemanları ile işbirliği yapılmalıdır.
7. Öğretmenlerin öğrencilerin başarı düzeyini ve öğrenme isteğini arttırması için modüler öğretim sistemi iyi kavramları, iyi uygulamaları ve sürekli meslekleri ile ilgili güncel konuları takip ederek öğrenciye verdikleri eğitimleri ona göre yönlendirmeleri gerekmektedir.

8. Derslerin uygulanmasında öğrencilerin ilgisini çekmek ve verimi arttırmak için öğretim programında yer alan “Ders Bilgi Formlarında” verilen önerilerden yararlanılmalıdır. Dersler, bu formda verilen açıklamalar, tanımlar ve önerilere göre işlenmelidir.
9. Meslekî ve teknik eğitimde verimliliğin, etkinliğin yükseltilmesi için kapsamlı bir şekilde ölçme ve değerlendirme sistemi geliştirilmeli ve uygulanmalıdır.
10. Mesleki eğitimin hedefi iş piyasasını ihtiyaç duyduğu kalifiye iş gücünü yetiştirmektir. Bu sebeple iş piyasasıyla mesleki eğitim kurumları arasında sürekli ve dengeli bir işbirliği kurulması sağlanmalıdır. Bu durum sağlam bir yapı üzerine kurulursa okulların kendilerine yeni kaynaklar yaratmaları sağlanmış olacaktır.

Araştırmacılara yönelik öneriler;

1. Modüler öğretim sisteminin uygulamaya başlamasıyla beraber alan/dal ders öğretmenleri tarafından geliştirilen yöntem ve örneklemelerin toplanması ve kurulacak bir komisyon tarafından kontrol edilip düzenlenmesi sonucu diğer öğretmenlerin kullanımına sunulabilir.

KAYNAKLAR

1. AKGÜL, F. (2004). *Çağdaş Bir Eğitim Organizasyonu Biçimi Olarak Modüler Öğretim - Kuramdan Uygulamaya*. Pelikan Yayıncılık.
2. ALKAN, C., DOĞAN, H., SEZGİN, S.İ.,(1998). *Mesleki ve Teknik Eğitimin Esaslar*. 4.Baskı, İstanbul: Alkım Yayınları.
3. ALKAN. C. (1997). *Eğitim Teknolojisi*. Ankara: Anı Yayınları.
4. ALKAN. C. (1989).*Modüler Programlama ve Türkiye’de Uygulama*. A.Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 2(1)
5. Avrupa Birliği Müktesebatı, Ankara.
6. BAŞARAN, İ.E. (1996).*Türkiye Eğitim Sistemi*. Ankara: Yargıcı Matbaası.
7. BAŞARAN, İ.E. (2000).*Eğitim Yönetimi-Nitelikli Okul*. Dördüncü Yeniden Yazım, Ankara: Feryal Matbaası.
8. BAŞER, N., KIRCI, F., BAŞBUĞ, E., TEZCAN, C., ŞİBİK, N., (1995). *Türkiye’de Öğretmen Yetiştirme (1848-1995)*, Ankara: MEB Yayınları.
9. BAYRAM, S. (1999). *Bilgisayar Destekli Öğretim Teknolojileri*. İstanbul: Marmara Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Yayınları.
10. BOLKOL, N. (1999).*Mesleki ve Teknik Eğitime Çağdaş Bir Yaklaşım (Metge Projesi)* 4.Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi Bildirileri (2), Eskişehir.
11. BİNİCİ, H. (2004). Mesleki ve Teknik Eğitimde Arayışlar. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24 (3), 383-396.
12. DOĞAN, H., ULUSOY, A., HACIOĞLU, F. (1997). *Okul Sanayi İlişkileri*. Ankara: Önder Matbaacılık.
13. DOĞAN, H. (1997). *Ülkemizde Endüstrileşme ve Teknik Eğitim*. Ankara: A.Ü. Eğitim Fakültesi Yayınları.
14. DPT, (2000). Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı (2001-2005). Ankara.
15. EROL, İ. (2004). Organizasyonların Yeniden Yapılanmaları Sürecinde Eğitim ve Geliştirme Programları ve Uygulama Örnekleri. *Ankara Üniversitesi S.B.F. Dergisi* 59(2).
16. ERTÜRK, S. (1997). *Eğitimde Program Geliştirme* 3.Baskı. Ankara: Yelkentepe Yayınları 4.
17. GÜLCAN, M.G. (2005). *AB ve Eğitim Süreci*. Ankara: Anı Yayıncılık.

18. GÜROL, M. (1997). *Okul Sanayi İşbirliği*. Ankara: Pegem Yayınları.
19. HESAPÇIOĞLU, M. (1993). *Eğitim Planlamasında Yeni Gelişmeler*. A.Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi, Eğitim Bilimleri Birinci Ulusal Kongresi Ankara 24-28 Eylül 1990 Bildiriler III Eğitim Yönetimi ve Planlanması ve Halk Eğitimi, Ankara.
20. İVETA, (2004). Mesleki ve Teknik Eğitimde Bölgesel ve Uluslararası İşbirliği. *Ankara Üniversitesi İVETA 2003 Bölgesel Konferansı Sonuç Raporu, 20-22 Ekim 2003* Ankara.
21. KAZU, Y., DEMİRLİ, C. (2002). Mesleki ve Teknik Orta Öğretim Kurumlarındaki Gelişmeler. *Milli Eğitim Dergisi Sayı: 150*.
22. KARAUÇAK, O.Ş. (1992). *Avrupa Topluluğunda ve Türkiye 'de Mesleki Eğitim*. İstanbul: İktisadi Kalkınma Vakfı, Yayın No: 119.
23. KÜLAHÇI, Ş.G., Taşpınar, M. (1993). Modüler öğretim yaklaşımı ve Fırat Üniversitesinde Yapılan Çalışmalar. *Eğitim ve Bilim, 17(90)*, 24-34.
24. Milli Eğitim Bakanlığı (2000). *Atölye-Laboratuvar Organizasyonu ve Yönetim*. Ankara:MEB Yayınları.
25. Milli Eğitim Şurası (1999). XVI. Milli Eğitim Şurası. Ankara.
26. MEB, (2005). *Mesleki ve Teknik Eğitimin Tarihçesi*. Ankara: Devlet Kitapları Basımevi.
27. MEB, (2000). *Eğitim Yönetimi: Atölye – Laboratuvar Organizasyonu ve Yönetimi. Cilt: II*. Ankara: Erkek Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü Yayını.
28. MEGEP, (2006). *Öğretim Programları ve Modüler Öğretim Uygulama Kılavuzu*. Ankara.
29. MEGEP, (2006) Elektrik Elektronik Teknolojisi Alanı Çerçeve Öğretim Programı. Ankara.
30. MEGEP, (2005). Tanıtım Modülleri. Ankara.
31. MEGEP, (2006) Alan ve Dal Modülleri. Ankara.
32. Mesleki Eğitim Kanunu, (1986)
33. PAMUK, Ş. (2006). Loncalar. *Kapalıçarşı Dergisi*.
34. SEZGIN, İ. (1994). *Mesleki ve Teknik Eğitimde Program Geliştirmek*. 3.Baskı. Ankara: Gazi Büro Kitabevi.

35. ŞİMŞEK, A. (1999). *Mesleki ve Teknik Eğitimde Yeniden Yapılanma*. İstanbul: Tüsiad Yayınları.
36. TİSK, (2001). Mesleki ve Teknik Eğitim ve Yeni Düzenlemeler. *TİSK İşveren Dergisi*, Ağustos, İstanbul.
37. TİSK, (2006). Meslek Lisesi Memleket Meselesi. *TİSK İşveren Dergisi*, Aralık, İstanbul.
38. TÜRKMEN, B. (2003). Mesleki Eğitimin Esasları Bağlamında Sosyal Hizmet Eğitimine Yeni Model Önerisi. *G.Ü. Kastamonu Eğitim Fakültesi Eğitim Dergisi*, 11(2) 270-272
39. ÜNAL, L. I. (1996). İşbaşında Yetiştirmenin Verimlilik ve İstihdam Açısından Değerlendirilmesi. *MPM Verimlilik Dergisi*.
40. ÜNSÜR, A. (1998). *İnsan Kaynaklarının Geliştirilmesi*. Sakarya.

TEZLER

1. GÜNCEOĞLU, B. (2003). *Kız Teknik Öğretim Okulları Meslek Dersleri Programlarının Modüler Öğretim Yaklaşımına Uygunluğunun Öğretmen ve Öğrenci Görüşleri Doğrultusunda Tespiti*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
2. KAMILOĞLU, İ. (2004). *Kız Meslek Liseleri El Sanatları Bölümünde Uygulanan Modüler Öğretim Yaklaşımı İle Geleneksel Öğretim Yaklaşımının Karşılaştırılması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
3. SERT, Ö. (2007). *Mesleki ve Teknik Ortaöğretim Kurumlarında Modüler Öğretim Sisteminin Bileşim Teknolojileri Alanında Uygulaması ve Öğretmen, Öğrenci Açısından Değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.

ELEKTRONİK YAYINLAR

1. <http://www.tdk.org.tr/tdksozluk>
2. <http://www.dallog.com/kurumlar/ahilik.htm>
3. <http://www.megep.meb.gov.tr/indextr.html>
4. <http://www.yayim.meb.gov.tr/yayimlar/155-156/kazu.htm>
5. [http://ktogm.meb.gov.tr /Dosyalar/metge.htm](http://ktogm.meb.gov.tr/Dosyalar/metge.htm)

EKLER

EK-1: Anket Formu

Sayın, Elektrik Elektronik Alan/Dal dersleri öğretmenleri bu görüşme formu Endüstri Meslek Liseleri Elektrik Elektronik Teknolojileri alanı kapsamındaki alan (dal) dersleri programları ile ilgili öğretmen görüşlerini belirlemeyi amaçlayan bilimsel ve akademik bir çalışma için düzenlenmiştir. Başka bir amaç için kullanılmayacaktır. Her öğretmen hangi dal dersine giriyorsa o programa ait görüşlerini belirten bir görüşme formunu doldurmalıdır.

Gösterdiğiniz ilgi ve katkılarınız için teşekkür ederim.

Danışman:

Doç. Dr. Halil EKŞİ

Osman KARADENİZ

I. BÖLÜM

Aşağıdaki seçeneklerden size uygun olanı parantez içine (X) işareti koyarak cevaplayınız.

1. Cinsiyetiniz:

1. () Erkek 2. () Kadın

2. Mesleki kıdeminiz:

1. () 0–5 Yıl 2. () 6–10 Yıl 3. () 11–15 Yıl
4. () 16 ve üzeri

3. Mezun olduğunuz yüksek öğretim kurumu:

1. () Yüksek Teknik Öğretmen Okulu 2. () Teknik Eğitim Fakültesi
3. () İki Yıllık Meslek Yüksek Okulu 4. () Diğer (Belirtiniz)....

4. Branşınız:

1. () Elektronik Öğretmeni 2. () Elektrik Öğretmeni

5. Elektrik-Elektronik teknolojileri bölümü alan (dal) derslerinden hangisine girmektesiniz?

(Dikkat: Eğer aşağıdaki dal dersleri programlarından birden fazlasına girmekteyseniz her meslek (dal) dersleri programı için ayrı görüşme formu doldurunuz.)

Teorik-Uygulamalı Alan Dersleri

- Güvenlik Sistemleri Elektrik Tesisatları ve Pano Montörlüğü
- Ses ve Görüntü Sistemleri Ev Aletleri Bakım Onarımı
- Otomasyon Sistemleri Endüstriyel Bakım Onarım
- Bobinaj, Büro Makineleri Teknik Servisi
- Haberleşme Sistemleri Yüksek Gerilim Sistemleri
- Elektromekanik Taşıyıcılar Bakım Onarım

**ELEKTRİK-ELEKTRONİK TEKNOLOJİLERİ ALANI (DAL)
DERSLERİNİN GELENEKSEL ÖĞRETİM YAKLAŞIMI İLE MODÜLER
ÖĞRETİM YAKLAŞIMININ KARŞILAŞTIRILMASI**

A. Aşağıda belirtilen bu alan (dal) programı GELENEKSEL ÖĞRETİM yaklaşımına göre önem derecesini görüşünüze en uygun olan seçeneğe ait parantez içine (X) işareti koyarak belirtiniz.

B. Aşağıda belirtilen bu alan (dal) programı MODÜLER ÖĞRETİM yaklaşımına göre önem derecesini görüşünüze en uygun olan seçeneğe ait parantez içine (X) işareti koyarak belirtiniz.

A. Geleneksel Öğretim Yaklaşımı					B. Modüler Öğretim Yaklaşımı						
Çok Yeterli	Yeterli	Az Yeterli	Yetersiz		Çok Yeterli	Yeterli	Az Yeterli	Yetersiz			
4	3	2	1	A. AMAÇLAR				4	3	2	1
				1.Öğrenci davranışına dönüştürülebilir olması							
				2. Öğrenciyi mesleğe hazırlayabilir nitelikte olması							
				3.Mevcut şartlarda gerçekleştirilebilir olması							
				4. Konu alanının özelliklerine uygun olması							
				5. Yerel ihtiyaçlara duyarlı olması							
				6. Öğrencilerin ihtiyaçlarını dikkate alması							
				7. Toplumun ihtiyaçlarını dikkate alması							
				8. Sektörün ihtiyaçlarını dikkate alması							
Yukarıdaki konular dışında söylemek istedikleriniz varsa ,lütfen söyleyiniz.....											

				B.İÇERİK									
				I.İçerik									
				1. Amaçları gerçekleştirilebilir nitelikte olması									
				2. Toplumun beklentilerine cevap verir nitelikte olması									
				3. Öğrencilerin ilgilerine uygun olması									
				4. Gereksiz konuların yer almaması									
				5. Açık bir dille ifade edilmesi									
				6. Öğretim ilkelerine uygun olması									
				7. Birbiriyle ilişkili olması									
				8. Birbirinin ön koşulu olması									
				II. Uygulama Araçları									
				1. Araç-gerecin yetreli olması									
				2. Ders araç-gerecinin konuyu örneklerle anlatması									
				3. Ders araç-gerecinin içindeki bilgilerin yeterli olması									
				4. Ders araç-gerecinin konuyu kapsar nitelikte olması									
				5. Ders araç-gerecinin öğrencinin kendini yetiştirmesini sağlaması									
				6. Ders araç-gerecinin mesleğe hazırlayıcı nitelikte olması									
				7. Ders araç-gerecinin öğrenci seviyesine uygun olması									
				8. Ders araç-gerecinin öğrenciyi Y.Ö hazırlayabilir nitelikte olması									
				9. Öğrencinin derse aktif katılımını sağlaması									
Yukarıdaki konular dışında söylemek istedikleriniz varsa ,lütfen söyleyiniz.....													

				D. DEĞERLENDİRME							
				I. Bilgiye Dönük Değerlendirme:							
				1. Soruların hedefleri ve içeriği dengeli biçimde kapsaması							
				2. Ölçme aracındaki her sorunun önemli bir davranışı ölçer nitelikte olması							
				3. Soruların kavrama ve uygulama düzeyinde yer alması							
				4. Derste uygun ölçme aracının (yazılı, seçmeli test vb) kullanılması							
				5. Faaliyet sonlarındaki soru sayılarının yeterli olması							
				II. Beceriye Dönük Değerlendirme:							
				1. Süreç değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması							
				2. Süreç değerlendirme ölçeklerinin uygulanması							
				3. Süreç değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması							
				4. Ürün değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması							
				5. Ürün değerlendirme ölçeklerinin uygulanması							
				6. Ürün değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması							
				7. Gözlem değerlendirme ölçeklerinin hazırlanması							
				8. Gözlem değerlendirme ölçeklerinin uygulanması							
				9. Gözlem değerlendirme ölçeklerinin yorumlanması							
Yukarıdaki konular dışında söylemek istedikleriniz varsa, lütfen söyleyiniz.....											
				E. EĞİTİMDE KARŞILAŞILAN SORUNLAR							
				1. Okulun fiziksel kapasitesi ve donanımı ne derece yeterlidir							
				2. Okul danışma ve meslek danışma kurulları ne derece yeterlidir.							
				3. Eğitici personel yetiştirilmeye yeterli derecede öncelik verilmiştir							
				4. Öğretim materyalleri ne derece yeterlidir							
				5. Okullar kendilerine yeni kaynaklar yaratma konusunda ne derece yeterlidir							
Yukarıdaki konular dışında söylemek istedikleriniz varsa, lütfen söyleyiniz.....											

ÖZGEÇMİŞ

Osman KARADENİZ

17 Nisan 1974 tarihinde Trabzon'da doğdu. İlkokulu Kocaeli'nin Gebze ilçesinde Chryesler İlkokulunda, Ortaokulu Gebze Ortaokulunda ve lise öğrenimini Gebze Anadolu Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi Elektrik Bölümünde tamamladı.

1994 yılında Marmara Üniversitesi, Teknik Eğitim Fakültesi, Elektrik Öğretmenliği Bölümünü kazandı. Aynı bölümden 1998 yılında mezun oldu.

1998 yılında İstanbul Beykoz Anadolu Teknik, Teknik ve Endüstri Meslek Lisesine Elektrik Öğretmeni olarak atandı. Halen bu okulda Elektrik Elektronik Teknolojisi Alanı Tesisat ve Pano Montörlüğü Dal şefi olarak görevini sürdürmektedir.

E-mail : okaradeniz61@gmail.com